

MIĘDZYNARODOWE POROZUMIENIE CUKROWNICZE

sporządzone w Londynie dnia 1 grudnia 1958 r.

Przekład.

W Imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 1 grudnia 1958 r. sporządzone zostało w Londynie Międzynarodowe porozumienie cukrownicze.

Po zaznajomieniu się z powyższym porozumieniem Rada Państwa uznała je i uznaje za słuszne z zastrzeżeniami, uczynionymi przy podpisaniu przez Przedstawiciela Rządu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej; oświadcza, że jest ono przyjęte, ratyfikowane i potwierdzone, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywane.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie, dnia 9 września 1959 r.

L. S. Przewodniczący Rady Państwa:

Minister Spraw Zagranicznych:
w z. J. Winiewicz

A. Zawadzki

Au nom de la République Populaire de Pologne

LE CONSEIL D'ÉTAT

DE LA RÉPUBLIQUE POPULAIRE DE POLOGNE

à tous ceux qui ces Présentes Lettres verront
fait savoir ce qui suit:

Un Accord international sur le sucre a été fait à Londres le premier décembre 1958.

Après avoir vu et examiné ledit Accord le Conseil d'État l'a approuvé et approuve avec les réserves faites au moment de la signature par le Représentant du Gouvernement de la République Populaire de Pologne; déclare que l'Accord susmentionné est accepté, ratifié et confirmé et promet qu'il sera inviolablement observé.

En Foi de Quoi les Présentes Lettres ont été délivrées, revêtues du Sceau de la République Populaire de Pologne.

Donné à Varsovie, le 9 septembre 1959.

L. S. Président du Conseil d'État:

Ministre des Affaires Étrangères:
w z. J. Winiewicz

A. Zawadzki

(Tekst Międzynarodowego porozumienia cukrowniczego zamieszczony jest w załączniku do niniejszego numeru).

MIĘDZYNARODOWE POROZUMIENIE CUKROWNICZE

sporządzone w Londynie dnia 1 grudnia 1958 roku.

Rządy uczestniczące w niniejszym Porozumieniu postawiły, co następuje:

ROZDZIAŁ I

Cele ogólne

Artykuł 1

Celem niniejszego Porozumienia jest zapewnienie dostaw cukru krajom importującym oraz rynków zbytu dla cukru krajom eksportującym po cenach stałych i słusznym i w ten sposób oraz przy pomocy innych środków umożliwienie stałego wzrostu spożycia cukru i, odpowiedniego wzrostu dostaw cukru i przyczynienie się do poprawy warunków życia konsumentów na całym świecie, jak również współdziałanie i utrzymanie na rynku światowym zdolności nabywczej krajów lub obszarów produkujących, zwłaszcza tych, których gospodarka zależna jest w dużym stopniu od produkcji lub eksportu cukru, w drodze zapewnienia producentom odpowiedniego dochodu i umożliwienia utrzymania na należytych poziomach warunków pracy i płac; oraz w ogólności rozszerzenie współpracy międzynarodowej w zakresie światowych problemów cukrowniczych.

ROZDZIAŁ II

Definicje

Artykuł 2

Dla celów niniejszego Porozumienia:

- (1) „Tona” oznacza tonę metryczną czyli 1.000 kg.
- (2) „Rok kontyngentowy” oznacza rok kalendarzowy, tj. okres od 1 stycznia do 31 grudnia z obydwoma datami włącznie.
- (3) „Cukier” oznacza cukier we wszelkich uznanych postaciach używanych w handlu, wyrabiany z trzciny cukrowej lub z buraków cukrowych, włączając w to melasę jadalną i specjalne syropy oraz wszelkie inne formy cukru płynnego używane do spożycia przez ludzi z wyjątkiem melasy końcowej oraz niskich gatunków cukru niecentryfugowanego, produkowanego metodami prymitywnymi. Wylęcza się cukier przeznaczony dla celów innych niż spożycie przez ludzi w postaci żywności w takiej mierze i na takich warunkach, jakie może ustalić Rada.
- Ilości cukru, wymienione w niniejszym Porozumieniu, rozumieć należy jako wartość cukru surowego wagi netto bez opakowania. Z wyjątkiem postanowień artykułu 16 wartość cukru surowego jakiegokolwiek ilości cukru oznacza jej słowną wartość w cukrze surowym odpowiadającym próbie 5° polaryzacji.
- (4) „Import netto” oznacza ogólny import cukru po potrąceniu ogólnego eksportu cukru.
- (5) „Eksport netto” oznacza ogólny eksport cukru (z wyłączeniem cukru dostarczanego na zaopatrzenie statków uzupełniających swoje zapasy w portach krajowych) po potrąceniu ogólnego importu cukru.

- (6) „Wolny rynek” oznacza sumę globalną importów netto rynku światowego z wyjątkiem importu cukru wyłączonego na podstawie któregośkolwiek z postanowień niniejszego Porozumienia.
- (7) „Kraj importujący” oznacza jeden z krajów wymienionych w artykule 33.
- (8) „Kraj eksportujący” oznacza jeden z krajów wymienionych w artykule 34.
- (9) „Podstawowy tonaż eksportowy” oznacza ilości cukru wymienione w artykule 14 (1).
- (10) „Początkowy kontyngent eksportowy” oznacza ilość cukru przydzielonego na jakikolwiek rok kontyngentowy według artykułu 18 każdemu z krajów wymienionych w artykule 14 (1).
- (11) „Rzeczywisty kontyngent eksportowy” oznacza początkowy kontyngent eksportowy z takimi zmianami, jakie mogą być od czasu do czasu dokonywane.
- (12) „Zapasy cukru” — dla celów artykułu 13 oznaczają albo:
 - (i) wszelki cukier w danym kraju, znajdujący się w fabrykach, rafineriach, magazynach lub w trakcie transportu wewnętrznego z przeznaczeniem wewnątrz kraju, lecz z wyłączeniem cukru zagranicznego złożonego w składach celnych (który to termin należy uważać za dotyczący również cukru „chwilowo dopuszczonego” „en admission temporaire”) i wyjąwszy cukier znajdujący się w fabrykach, rafineriach, magazynach lub w trakcie transportu wewnętrznego z przeznaczeniem wewnątrz kraju, jedynie do rozproszania dla spożycia wewnętrznego i od którego akcyza lub inne opłaty konsumpcyjne obowiązujące w danym kraju zostały zapłacone; lub
 - (ii) wszelki cukier w danym kraju znajdujący się w fabrykach, rafineriach, magazynach lub w trakcie transportu wewnętrznego z przeznaczeniem wewnątrz kraju, lecz z wyłączeniem cukru zagranicznego złożonego w składach celnych (który to termin należy uważać za dotyczący również cukru „chwilowo dopuszczonego” „en admission temporaire”) i z wyjątkiem cukru znajdującego się w fabrykach, rafineriach, magazynach lub w trakcie transportu wewnętrznego z przeznaczeniem wewnątrz kraju, jedynie do rozproszania dla spożycia wewnętrznego —
 zgodnie z zawiadomieniem Rady przez każdy z uczestniczących Rządów na mocy artykułu 13.
- (13) „Cena” i „cena praktykowana” mają znaczenie wyszczególnione w artykule 20.
- (14) „Rada” oznacza Międzynarodową Radę Cukrowniczą ustanowioną na mocy artykułu 27.
- (15) „Komitet Wykonawczy” oznacza Komitet ustanowiony na mocy artykułu 37.
- (16) „Głosowanie specjalne” ma znaczenie wyszczególnione w paragrafie (2) artykułu 36.

ROZDZIAŁ III

Ogólne zobowiązania Rządów Uczestniczących

1. Subsydia

Artykuł 3

(1) Rządy Uczestniczące uznają, że subsydiowanie cukru może utrudnić utrzymanie słuszných i stałych cen na wolnym rynku i zagrozić w ten sposób właściwemu funkcjonowaniu niniejszego Porozumienia.

(2) Jeśli którykolwiek Rząd Uczestniczący przyznaje lub utrzymuje jakieś subsydlum, włączając w to jakakolwiek formę popierania dochodu lub cen, które wpływa bezpośrednio lub pośrednio na wzrost eksportu cukru z jego terytorium lub na spadek importu cukru na jego terytorium, będzie on każdego roku kontyngentowego powiadamiać pisemnie Radę o rozmiarach i rodzaju subsydiowania, przewidywanym wpływie subsydiowania na ilość cukru eksportowanego z jego terytorium lub importowanego na jego terytorium oraz okolicznościach powodujących konieczność subsydiowania. Notyfikacja, o której mowa w niniejszym paragrafie, dokonywana będzie na prośbę Rady, która przedstawiać będzie taką prośbę przynajmniej raz w ciągu roku kontyngentowego, w takiej formie i takim czasie, jakie będą ewentualnie ustalone w regulaminie Rady.

(3) W przypadku gdy jeden z Uczestniczących Rządów uważa, że takie subsydiowanie powoduje poważną szkodę dla jego interesów w ramach niniejszego Porozumienia lub grozi powstaniem takiej szkody, Uczestniczący Rząd udzielający subsydium powinien — na żądanie — omówić z drugim Uczestniczącym Rządem lub zainteresowanymi Rządami, czy też z Radą możliwość ograniczenia subsydiowania. W każdym przypadku wniesienia podobnej sprawy do Rady może ona zbadać tę sprawę z zainteresowanymi Rządami i wydać takie zalecenia, jakie uzna za właściwe.

2. Programy posunięć gospodarczych

Artykuł 4

Każdy Uczestniczący Rząd zgadza się zastosować takie środki, jakie uważa za odpowiednie do wykonania zobowiązań zaciągniętych na mocy niniejszego Porozumienia w celu osiągnięcia założonych ogólnych wyszczególnionych w artykule 1 oraz takich, które zapewnią w ciągu trwania niniejszego Porozumienia możliwie najlepsze wyniki w kierunku rozwiązania danego zagadnienia surowcowego.

3. Popieranie wzmożonego spożycia cukru

Artykuł 5

W celu łatwiejszego udostępnienia cukru konsumentom każdy Uczestniczący Rząd godzi się na przedsięwzięcie środków, które uzna za stosowne, dla zredukowania nadmiernych obciążeń cukru włączając obciążenia wynikające z:

- (i) kontroli prywatnej i publicznej z monopolami włączając nie,
- (ii) polityki fiskalnej i podatkowej.

4. Utrzymanie słuszných warunków pracy

Artykuł 6

Uczestniczące Rządy oświadczają, że w celu uniknięcia obniżenia stopy życiowej oraz powstania warunków nieuczciwej konkurencji w handlu światowym będą dążyły do

utrzymania słuszných norm pracy w przemyśle cukrowniczym.

ROZDZIAŁ IV

Specjalne zobowiązania Uczestniczących Rządów Krajów, które importują cukier

Artykuł 7

(1) (i) W celu niedopuszczenia krajów nie uczestniczących do ciągnięcia korzyści kosztem krajów uczestniczących Rząd każdego kraju uczestniczącego zgadza się, iż nie pozwoli na import — dla jakichkolwiek celów — z krajów nie uczestniczących, wziętych jako całość, w którymkolwiek roku kontyngentowym ogólnej ilości cukru większej od ilości importowanej z tych krajów, wziętych jako całość, podczas któregokolwiek z trzech lat kalendarzowych 1951, 1952 i 1953, z zastrzeżeniem, że wymieniona ilość ogólna nie obejmuje importu cukru zakupionego od krajów nie uczestniczących przez kraj uczestniczący w ciągu takiego okresu, kiedy na mocy paragrafu (3) artykułu 21 kontyngenty i ograniczenia eksportowe były zawieszane, oraz z dalszym zastrzeżeniem, że Rząd kraju uczestniczącego powiadomił uprzednio Radę, że zakupy takie zostaną dokonane.

(ii) Lata wymienione w ustępie (i) niniejszego paragrafu mogą być zmienione decyzją Rady na prośbę Uczestniczącego Rządu, który uważa, że istnieją specjalne powody do takiej zmiany.

(2) (i) Jeżeli którykolwiek Uczestniczący Rząd uważa, że zobowiązanie przyjęte przezeń na mocy paragrafu (1) niniejszego artykułu powoduje straty lub grozi spowodowaniem strat dla jego handlu reeksportowym cukrem rafinowanym lub dla handlu produktami zawierającymi cukier, może on prosić Radę o podjęcie kroków dla zabezpieczenia wymienionego handlu. Rada niezwłocznie rozpatrzy każdą taką prośbę i podejmie środki, które uzna za celowe włączając w to ewentualną zmianę powyższego zobowiązania. Jeżeli Rada nie rozpatrzy prośby, przedłożonej jej na podstawie niniejszego ustępu, w ciągu dni 15 od chwili jej otrzymania, Rząd, który składa tę prośbę, będzie uważany za zwolniony od zobowiązań wynikających z paragrafu (1) niniejszego artykułu w stopniu niezbędnym dla zabezpieczenia wymienionego handlu.

(ii) Jeżeli przy okazji poszczególnych transakcji w ramach normalnego toku handlu może wyniknąć strata dla jakiegoś kraju w handlu reeksportowym cukrem rafinowanym lub produktami zawierającymi cukier skutkiem zwłoki wywołanej procedurą przewidzianą w ustępie (i) niniejszego paragrafu, Rząd zainteresowany będzie zwolniony od zobowiązania wynikającego z paragrafu (1) niniejszego artykułu w odniesieniu do tej konkretnej transakcji.

(3) (i) Jeżeli którykolwiek Uczestniczący Rząd uważa, że nie może wykonać zobowiązań paragrafu (1) niniejszego artykułu, zgadza się on podać Radzie wszystkie odnośne fakty i powiadomić Radę o środkach, jakie zamierza przedsięwziąć w danym roku kontyngentowym, a Rada powinna w przeciągu dni 15 powziąć decyzję, czy zobowiązania zawarte w paragrafie (1) niniejszego artykułu będą na dany rok kontyngentowy dla odnośnego kraju zmienione, czy też nie. Jeśliby jednak Rada nie była w stanie powziąć decyzji, zainteresowany Rząd zwolniony będzie ze swych obowiązków wynikających z paragrafu (1) niniejszego artykułu w takiej mierze, w jakiej jest to niezbędne, aby mógł przeprowadzić w danym roku kontyngentowym zamierzenia, które przedłożył Radzie.

(ii) Jeżeli Rząd któregośkolwiek uczestniczącego kraju eksportującego uważa, że interesy jego kraju są naruszone przez stosowanie postanowień paragrafu (1) niniejszego artykułu, może on podać Radzie wszystkie odnośne fakty i powiadomić ją o środkach, jakie zgodnie z jego życzeniem

powinien podjąć Rząd drugiego zainteresowanego kraju uczestniczącego, a Rada może w porozumieniu z tym ostatnim Rządem zmienić zobowiązanie wymienione w paragrafie (1).

(4) Rząd każdego uczestniczącego kraju, który importuje cukier, zgadza się powiadomić Radę możliwie jak najprędzej po ratyfikowaniu lub przyjęciu niniejszego Porozumienia, albo po przystąpieniu do niego, o maksymalnej ilości, którą będzie mógł importować z krajów nie uczestniczących na mocy paragrafu (1) niniejszego artykułu.

(5) Celem umożliwienia Radzie dokonania ponownych rozdziałów przewidzianych w artykule 19 (1) (ii) Rząd każdego kraju uczestniczącego, który importuje cukier, podejmuje się powiadamiać Radę — w ciągu okresu przez nią ustanowionego, a nie przekraczającego 8 miesięcy od rozpoczęcia roku kontyngentowego — o ilości cukru, którą spodziewa się importować z krajów nie uczestniczących w tym roku kontyngentowym, z zastrzeżeniem, iż Rada może zmienić wymieniony wyżej okres w odniesieniu do każdego takiego kraju.

(6) Rząd każdego uczestniczącego kraju importującego zgadza się, aby w żadnym roku kontyngentowym łączny eksport z jego kraju, o ile będzie on miał miejsce, z wyłączeniem cukru dostarczanego na zaopatrzenie statków w portach krajowych, nie przekroczył łącznego importu cukru do tego kraju w danym roku kontyngentowym.

ROZDZIAŁ V

Specjalne zobowiązania Rządów Uczestniczących krajów eksportujących

Artykuł 8

(1) Rząd każdego uczestniczącego kraju eksportującego zgadza się, że eksport z jego kraju na wolny rynek będzie w ten sposób regulowany, iż eksport netto na ten rynek nie przewyższy ilości, które ten kraj może wyeksportować każdego roku kontyngentowego zgodnie z kontyngentami eksportowymi ustalonymi dla niego w ramach postanowień tego Porozumienia. Każda ilość, o którą łączny eksport netto kraju eksportującego przekroczy w jakimś roku kontyngentowym rzeczywisty kontyngent eksportowy tego kraju na koniec danego roku, potrącona będzie z rzeczywistego kontyngentu eksportowego tego kraju na najbliższy kolejny rok kontyngentowy z uwzględnieniem ewentualnych tolerancji, które Rada może ustanowić.

(2) Jeśli Rada uzna to za konieczne ze względu na wyjątkowe okoliczności, może ona ograniczyć wysokość części kontyngentu, jaką mają prawo wyeksportować w określonym okresie roku kontyngentowego kraje eksportujące, których podstawowy tonaż eksportowy przewyższa 75.000 ton, z zastrzeżeniem, że te ograniczenia nie mogą przeszkodzić uczestniczącym krajom eksportującym w wyeksportowaniu w ciągu pierwszych ośmiu miesięcy roku kontyngentowego 80% ich początkowego kontyngentu eksportowego oraz że Rada może w każdej chwili zmodyfikować lub znieść nałożone przez siebie ograniczenia.

Artykuł 9

Rząd każdego uczestniczącego kraju eksportującego zgadza się podjąć wszelkie możliwe do urzeczywistnienia kroki dla zapewnienia pokrycia w każdej chwili zapotrzebowania krajów uczestniczących importujących cukier. W tym celu w wypadkach, kiedyby Rada uznała, że stan zapotrzebowania jest taki, że nie bacząc na postanowienia niniejszego Porozumienia naraża kraje uczestniczące importujące cukier na trudności przy zaspokajaniu ich potrzeb, zaleci ona uczestniczącym krajom eksportującym podjąć także środki, które za-

spokoją to zapotrzebowanie w pierwszej kolejności. Rząd każdego uczestniczącego kraju eksportującego zgadza się, stosownie do zalecenia Rady, dawać pierwszeństwo w dostawie rozporządzalnego cukru — przy równych warunkach sprzedaży — krajom uczestniczącym importującym cukier.

Artykuł 10

Rząd każdego uczestniczącego kraju eksportującego zgadza się dostosować swą produkcję cukru w okresie trwania niniejszego Porozumienia, a jeżeli to jest możliwe — w każdym roku kontyngentowym, przez regulowanie produkcji cukru, albo jeżeli to nie jest możliwe — przez uregulowanie obszaru pod uprawę lub plantacje tak, aby produkcja ta dała w wyniku taką ilość cukru, jaka może być niezbędna dla zaspokojenia spożycia wewnętrznego, dla eksportu dozwolonego przez niniejsze Porozumienie oraz maksymalnych zapasów wyszczególnionych w artykule 13.

Artykuł 11

(1) Rząd każdego uczestniczącego kraju eksportującego zgadza się zawiadomić Radę możliwie najwcześniej, lecz nie później niż 15 maja, czy przewiduje on, że rzeczywisty kontyngent eksportowy jego kraju, obowiązujący w czasie notyfikacji, zostanie wykorzystany, a w przypadku negatywnym — jaka część rzeczywistego kontyngentu eksportowego jego kraju nie będzie według jego przewidywań wykorzystana; po otrzymaniu takiego zawiadomienia Rada podejmie kroki zgodnie z artykułem 19 (1) (i).

(2) W uzupełnieniu notyfikacji przewidzianej wyżej w paragrafie (1) Rząd każdego uczestniczącego kraju eksportującego zgadza się zawiadomić Radę możliwie najwcześniej po terminie 15 maja, lecz nie później niż 30 września, czy przewiduje on, że rzeczywisty kontyngent eksportowy obowiązujący w czasie tej notyfikacji zostanie wykorzystany, a w wypadku negatywnym, jaka część rzeczywistego kontyngentu eksportowego jego kraju nie będzie według jego przewidywań wykorzystana. Po otrzymaniu takiego zawiadomienia Rada podejmie kroki zgodnie z artykułem 19 (1) (i).

Artykuł 12

(1) Jeśli rzeczywisty eksport netto na wolny rynek uczestniczącego kraju eksportującego będzie w ciągu roku kontyngentowego niższy od rzeczywistego kontyngentu eksportowego tego kraju w czasie notyfikacji dokonanej przez jego Rząd zgodnie z paragrafem (1) artykułu 11, z uwzględnieniem tej części kontyngentu, co do której ten Rząd zapowiedział zgodnie z paragrafem (1) artykułu 11, że nie będzie ona wykorzystana, o ile notyfikacja taka miała miejsce, oraz z uwzględnieniem jakichkolwiek późniejszych redukcji netto w rzeczywistym kontyngencie eksportowym dokonanych przez Radę na podstawie artykułu 21, to różnica potrącona będzie z rzeczywistego kontyngentu eksportowego tego kraju na następny rok kontyngentowy, o ile będzie ona przekraczać 50% ilości notyfikowanej w myśl paragrafu (1) artykułu 11.

(2) Nie naruszając postanowień paragrafu (1) niniejszego artykułu, jeśli rzeczywisty eksport netto na wolny rynek uczestniczącego kraju eksportującego będzie w ciągu roku kontyngentowego niższy od rzeczywistego kontyngentu eksportowego tego kraju w czasie notyfikacji dokonanej przez jego Rząd zgodnie z paragrafem (2) artykułu 11 z uwzględnieniem jakichkolwiek późniejszych redukcji netto w rzeczywistym kontyngencie eksportowym dokonanych przez Radę na podstawie artykułu 21, to potrącenie z nie wykorzystanej części kontyngentu z rzeczywistego kontyngentu eksportowego tego kraju na następny rok kontyngentowy zmniejs-

szone będzie o 50% ilości notyfikowanej zgodnie z paragrafem (2) artykułu 11.

(3) Jeśli nie dokonano żadnej notyfikacji w myśl artykułu 11, to cała różnica pomiędzy rzeczywistym eksportem netto w ciągu roku kontyngentowego a rzeczywistym kontyngentem eksportowym na koniec tego roku kontyngentowego potrącona będzie z kontyngentu eksportowego danego kraju na następny rok kontyngentowy.

(4) Rada może zmodyfikować ilości, które mają być potrącone w myśl niniejszego artykułu, o ile uzna za przekonujące wyjaśnienia zainteresowanego kraju uczestniczącego, że jego eksport netto nie został wykonany wskutek siły wyższej.

(5) Rząd każdego uczestniczącego kraju eksportującego zobowiązuje się zawiadomić przed 1 kwietnia każdego roku kontyngentowego, ile wyniósł jego łączny eksport netto w poprzednim roku kontyngentowym.

ROZDZIAŁ VI

Zapasy

Artykuł 13

(1) Rządy uczestniczących krajów eksportujących zobowiązują się tak uregulować produkcję, aby zapasy w ich krajach nie przekraczały w oznaczonym dniu każdego roku, poprzedzającym bezpośrednio początek nowych zbiorów dla każdego kraju, 20% jego produkcji rocznej. Data ta zostanie uzgodniona z Radą.

(2) Niemniej jednak Rada może, jeśli uzna to za uzasadnione specjalnymi okolicznościami, zezwolić na utrzymywanie zapasów w danym kraju w wysokości przekraczającej 20% jego produkcji.

(3) Rząd każdego kraju uczestniczącego wymienionego w artykule 14 (1) zgadza się:

(i) że będzie utrzymywał w swym kraju zapasy w wysokości równej co najmniej 12 1/2% jego podstawowego tonażu eksportowego w oznaczonym dniu każdego roku, poprzedzającym bezpośrednio początek nowych zbiorów, która to data powinna być uzgodniona z Radą, chyba że susza, powódź lub inne przeciwności nie pozwolą na utrzymanie takich zapasów;

(ii) że takie zapasy mają być traktowane jako specjalna rezerwa na pokrycie zwiększonego zapotrzebowania wolnego rynku i że bez zgody Rady nie będą zużytkowane w innym celu oraz że będą gotowe natychmiast do eksportu na ten rynek, jeżeli Rada tego zażąda.

(4) Rada może podnieść do 15% lub zmniejszyć do 10% wysokość minimalnych zapasów, które mają być utrzymywane w każdym roku kontyngentowym w myśl paragrafu (3) niniejszego artykułu. Jeśli jakiś Uczestniczący Rząd uważa, iż wskutek specjalnych okoliczności wysokość zapasów minimalnych, które powinny być utrzymywane w jego kraju w myśl paragrafów (3) i (4) niniejszego artykułu, powinna być niższa, ma on prawo postawić tę kwestię przed Radą. Jeśli Rada uzna sprzeciw zainteresowanego Rządu za uzasadnione, może ona zmienić wysokość zapasów minimalnych, które mają być utrzymywane w danym kraju.

(5) Rząd każdego kraju uczestniczącego, utrzymującego zapasy na mocy postanowień paragrafu (3), z ewentualnymi zmianami na mocy postanowień paragrafu (4) niniejszego artykułu, zgadza się, aby — o ile Rada nie postanowi inaczej — zapasy utrzymywane zgodnie z tymi postanowieniami nie mogły być zużytkowane ani na zaspokojenie priorytetów na mocy artykułu 14 C, ani na pokrycie podwyżek w kontyn-

gentach wynikających z zastosowania artykułu 21, gdy jego kontyngent jest niższy niż podstawowy tonaż eksportowy jego kraju, chyba że zapasy tak zużytkowane mogą być uzupełnione przed rozpoczęciem zbiorów w danym kraju w następnym roku kontyngentowym.

(6) Rząd każdego uczestniczącego kraju eksportującego zgadza się nie pozwolić, w granicach możliwości, na wykorzystanie w wypadku swego wystąpienia z niniejszego Porozumienia lub po wygaśnięciu tegoż — zapasów utrzymywanych na mocy niniejszego artykułu w sposób mogący stworzyć nadmierne zakłócenia na wolnym rynku cukrowniczym.

(7) W czasie składania dokumentów ratyfikacji, akceptacji lub przystąpienia do niniejszego Porozumienia Rząd każdego kraju uczestniczącego powiadomi Rząd Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii w celu przekazania Radzie, którą z dwóch definicji „zapasów cukru” zawartych w artykule 2 uznaje za nadającą się do zastosowania w jego kraju.

ROZDZIAŁ VII

Reglamentacja eksportu

Artykuł 14

A. Podstawowy tonaż eksportowy.

(1) (i) Na pierwsze trzy lata kontyngentowe, w czasie których obowiązuje niniejsze Porozumienie, kraje eksportujące lub terytoria niżej wymienione otrzymują następujący podstawowy tonaż eksportowy na wolny rynek:

	(w tysiącach ton)
Belgia (w tym Kongo Belgijskie)	55 *)
Brazylia	550
Chiny (Taiwan)	655
Kolumbia	5
Kuba	2.415
Czechosłowacja	275
Dania	75
Republika Dominikańska	655
Francja	20 **)
Niemcy Wschodnie	150
Haiti	45
Węgry	40
Indie	100
Indonezja	350
Włochy	20
Meksyk	75
Królestwo Holandii	40 ***)
Peru	490
Filipiny	25
Polska	220
Portugalia (włączając posiadłości zamorskie)	20
Turcja	10
ZSRR	200

*) Przy obliczaniu eksportu netto Belgii wyłącza się pierwsze 25 tysięcy ton eksportowane do Maroka.

***) Uwzględniając więzy istniejące pomiędzy Francją a Marokiem i Tuniszem w ramach strefy walutowej franka francuskiego i biorąc pod uwagę, że Maroko i Tunis importują z wolnego rynku, Francja uprawniona jest do eksportowania ponad swą rzeczywistą kwotę eksportową ilości 380.000 ton cukru netto rocznie.

****) Królestwo Holandii zobowiązuje się nie eksportować w latach 1959, 1960 i 1961, wziętych jako całość, większej ilości cukru niż ilość importowana w tym samym okresie.

(2) (a) Kontyngenty eksportowe Republiki Czechosłowackiej, Węgier oraz Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej nie obejmują eksportu cukru do ZSRR i ten eksport znajduje się poza ramami niniejszego Porozumienia.

(b) Kontyngent eksportowy ZSRR kalkulowany jest bez zaliczania importu cukru z Republiki Czechosłowackiej, Węgier i Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w ilości przewyższającej 50.000 ton.

(3) Costa Rica, Ekwador, Gwatemala, Nikaragua i Panama, którym nie przyznano żadnych podstawowych tonażów eksportowych na mocy niniejszego artykułu, mogą eksportować na wolny rynek maksimum po 5.000 ton cukru surowego rocznie.

(4) Porozumienie niniejsze nie pomija i nie ma zamiaru przekreślać dążeń Indonezji jako państwa suwerennego do odzyskania swego znaczenia historycznego jako kraju eksportującego cukier w granicach możliwości wolnego rynku.

B. Rezerwa specjalna.

(5) Ustanawia się rezerwę specjalną na każdy rok z trzech pierwszych lat kontyngentowych niniejszego Porozumienia i rozdziela się ją, jak następuje:

(w tysiącach ton)

Chiny (Taiwan)	95
Indie	50
Indonezja	50
Filipiny	20

Jakkolwiek przydzielą te nie stanowią podstawowych tonaży eksportowych, to, wyjąwszy artykuł 19, podpadają one pod przepisy Porozumienia tak samo, jak gdyby były podstawowymi tonażami eksportowymi.

C. Priorytety w wypadku niedoborów i wzmoczonego zapotrzebowania wolnego rynku.

(6) Przy wyznaczaniu rzeczywistych kontyngentów eksportowych stosowane będą następujące priorytety zgodnie z postanowieniami paragrafu (7) niniejszego artykułu:

- (a) Pierwsze 50.000 ton będzie przydzielone Kubie.
- (b) Następne 25.000 ton będzie przydzielone Polsce.
- (c) Następne 25.000 ton będzie przydzielone Czechosłowacji.
- (d) Następne 10.000 ton będzie przydzielone Węgrom.

(7) (i) Przy ponownych podziałach wynikających z postanowień artykułu 19 (1) (i) i 19 (2) Rada stosować będzie priorytety wymienione w paragrafie (6) niniejszego artykułu.

(ii) Przy podziałach wynikających z postanowień artykułów 18, 19 (1) (ii) i 21 Rada nie będzie stosowała wymienionych priorytetów, dopóki wymienione w paragrafie (1) niniejszego artykułu kraje eksportujące nie uzyskają kontyngentów eksportowych równych łącznej sumie ich podstawowych tonaży eksportowych, chyba że zastosowano redukcję na mocy artykułu 12 i 21, a później stosuje wymienione priorytety tylko o tyle, o ile nie zostały już one zrealizowane zgodnie z ustępem (i) niniejszego paragrafu.

(iii) Redukcje wynikające z zastosowania postanowień artykułu 21 stosowane będą proporcjonalnie do podstawowego tonażu eksportowego, dopóki rzeczywiste kontyngenty eksportowe nie spadną do łącznej sumy podstawowych tonaży eksportowych plus łączna suma priorytetów przydzie-

lonych ze względu na wzrost zapotrzebowania wolnego rynku na ten rok, po czym priorytety będą odejmowane w odwrotnym porządku, a następnie redukcje stosowane będą znowu proporcjonalnie do podstawowego tonażu eksportowego.

Artykuł 15

Porozumienie niniejsze nie stosuje się do obrotów cukrem między Unią Gospolarczą Belgijsko-Luksemburską (łącznie z Kongo Belgijskim), Francją, Niemiecką Republiką Federalną, Włochami i Królestwem Holandii do wysokości netto 150.000 ton cukru rocznie.

Artykuł 16

(1) Rząd Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii (w imieniu Brytyjskich Indii Zachodnich i Brytyjskiej Gujany oraz wysp Maurilius i Fidżi), Rząd Wspólnoty Australijskiej i Rząd Unii Południowo-Afrykańskiej zobowiązują się do tego, że eksport netto cukru z terytoriów eksportujących, objętych Porozumieniem Cukrowniczym Wspólnoty Brytyjskiej z 1951 r. (z wyłączeniem obrotów miejscowych cukrem między sąsiadującymi ze sobą terytoriami Wspólnoty lub wyspami w ilościach przyjętych zwyczajowo), nie będzie przewyższał razem ogólnych ilości następujących:

(i) w roku kalendarzowym 1959 z 500.000 angielskich ton długich (2.540.835 ton) cukru w dowolnej postaci handlowej;

(ii) w latach kalendarzowych 1960 i 1961 — 2.575.000 angielskich ton długich (2.617.060 ton) cukru w dowolnej postaci handlowej rocznie.

Poza zabezpieczeniem eksportu ustalonych wyżej ilości wyżej wymienione Rządy zgadzają się, wyjąwszy okoliczności suszy, powodzi lub innych przeciwności, utrzymywać w ciągu całego okresu każdego roku kalendarzowego zapasy w ogólnej wysokości co najmniej 50.000 angielskich ton długich (50.817 ton) cukru w dowolnej postaci handlowej na obszarach eksportujących, objętych Porozumieniem Cukrowniczym Wspólnoty Brytyjskiej, traktowanych jako grupa, z tym że zapasy te mogą być zwolnione jedynie za zgodą Rady i że będą one natychmiast dostępne dla eksportu na wolny rynek, jeśli Rada tego zażąda.

(2) Ograniczenia te udostępniają wolnemu rynkowi udział w rynkach cukrowniczych krajów Wspólnoty. Wyżej wymienione Rządy uważałyby się jednak za zwolnione ze swych zobowiązań co do takiego ograniczenia eksportu cukru Wspólnoty, jeżeli Rząd lub Rządy spośród eksportujących krajów uczestniczących lub krajów uczestniczących, mających podstawowy tonaż eksportowy na podstawie artykułu 14 (1), zawarłyby specjalny układ handlowy z krajem importującym Wspólnoty, który zagwarantowałby krajowi eksportującemu określoną część rynku tego kraju Wspólnoty.

(3) Rząd Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii przy współudziale Rządu Wspólnoty Australijskiej i Rządu Unii Południowo-Afrykańskiej zobowiązuje się — na 60 dni przed początkiem każdego roku kontyngentowego — podać Radzie oszacowanie globalnego eksportu netto z terytoriów eksportujących objętych Porozumieniem Cukrowniczym Wspólnoty Brytyjskiej w danym roku i do szybkiego informowania Rady o wszelkich zmianach zaszytych w tym oszacowaniu w ciągu danego roku. Informacje dostarczone Radzie przez Zjednoczone Królestwo w wykonaniu niniejszego zobowiązania będą uważane za całkowite wypełnienie zobowiązań wynikających z artykułów 11 i 12 w odniesieniu do wymienionych terytoriów.

(4) Postanowienia paragrafów (3) i (4) artykułu 13 nie będą stosowane do terytoriów eksportujących objętych Porozumieniem Cukrowniczym Wspólnoty Brytyjskiej.

(5) Nic w niniejszym artykule nie powinno być uważane za przeszkodę dla żadnego kraju uczestniczącego, eksportującego na wolny rynek, w eksportowaniu cukru do któregośkolwiek kraju w obrębie Wspólnoty Brytyjskiej ani za przeszkodę dla jakiegokolwiek kraju Wspólnoty w eksportowaniu cukru na wolny rynek — w granicach wyżej wymienionych ilości.

Artykuł 17

Eksport cukru do Stanów Zjednoczonych Ameryki dla konsumpcji wewnętrznej nie będzie uważany za eksport na wolny rynek i nie obciąża ustanowionych tym Porozumieniem kontyngentów eksportowych.

Artykuł 18

(1) Przed rozpoczęciem każdego roku kontyngentowego Rada dokona szacunku zapotrzebowania importowego netto wolnego rynku w czasie danego roku na cukier z wymienionych w artykule 14 (1) krajów eksportujących. Przy przygotowaniu takiego szacunku brana będzie pod uwagę, między innymi czynnikami, globalna ilość cukru, jaka według zawiadomień otrzymanych przez Radę może być importowana z krajów nie uczestniczących na zasadzie postanowień artykułu 7 (4).

(2) Co najmniej na 30 dni przed rozpoczęciem każdego roku kontyngentowego Rada rozpatrzy oszacowanie zapotrzebowania importowego netto wolnego rynku, sporządzone zgodnie z paragrafem (1) niniejszego artykułu. Po rozpatrzeniu tego szacunku oraz wszystkich innych czynników wpływających na podaż i popyt na cukier na wolnym rynku Rada wyznaczy natychmiast na dany rok prowizoryczny początkowy kontyngent eksportowy na wolny rynek każdemu z krajów wymienionych w artykule 14 (1) proporcjonalnie do jego podstawowego tonażu eksportowego z zastrzeżeniem postanowień artykułu 14C oraz takich obciążeń lub redukcji, jakie mogą być wymagane na podstawie artykułu 8 (1) i artykułu 12. O ile jednak w momencie ustalania prowizorycznych początkowych kontyngentów eksportowych cena praktykowana nie znajduje się poniżej 3,15 centów, to — jeśli Rada nie zdecyduje inaczej drogą specjalnego głosowania — suma prowizorycznych początkowych kontyngentów eksportowych nie może być niższa od 90% podstawowych tonaży eksportowych, przy czym rozdział pomiędzy kraje eksportujące dokonuje się w sposób przewidziany niniejszym paragrafem.

(3) Przed 1 kwietnia każdego roku kontyngentowego Rada dokona dalszego szacunku zapotrzebowania wolnego rynku w sposób przewidziany w paragrafie (1) niniejszego artykułu. Po rozpatrzeniu tego szacunku oraz wszystkich innych czynników wpływających na podaż i popyt na cukier na wolnym rynku Rada ustali nie później niż 1 kwietnia i w sposób przewidziany w paragrafie (2) niniejszego artykułu ostateczne początkowe kontyngenty eksportowe. Odtąd wszelkie uwagi odnoszące się do początkowych kontyngentów eksportowych w innych artykułach niniejszego Porozumienia będą uważane za odnoszące się do ostatecznie ustalonych początkowych kontyngentów eksportowych.

(4) Skoro tylko początkowe kontyngenty eksportowe zostały ostatecznie ustalone, rzeczywiste kontyngenty eksportowe zostają odpowiednio zmodyfikowane, tak jakbyby prowizoryczne początkowe kontyngenty eksportowe były takie,

jak ostatecznie ustalone, z tym że uwzględnione zostaną odpowiednio wszelkie zmiany w kontyngentach prowizorycznych dokonane przez Radę na podstawie innych artykułów niniejszego Porozumienia przed ostatecznym ustaleniem kontyngentów. Zmodyfikowanie rzeczywistych kontyngentów eksportowych zgodnie z niniejszym paragrafem nie narusza w niczym uprawnień lub obowiązków Rady w zakresie zmieniania rzeczywistych kontyngentów eksportowych, które Rada posiada na podstawie innych artykułów niniejszego Porozumienia.

(5) W czasie modyfikowania rzeczywistych kontyngentów eksportowych zgodnie z paragrafem (4) niniejszego artykułu Rada rozpatrzy również dostawy cukru dla wolnego rynku dostępne na dany rok kontyngentowy i rozważy zmiany w rzeczywistych kontyngentach eksportowych poszczególnych krajów w drodze wykorzystania uprawnień Rady na podstawie artykułu 19 (2) niniejszego Porozumienia.

(6) Rada uprawniona będzie drogą specjalnego głosowania do odłożenia w każdym roku kontyngentowym do 40.000 ton importowego zapotrzebowania netto wolnego rynku jako rezerwy, z której będzie mogła przydzielać dodatkowe kontyngenty eksportowe dla zaspokojenia stwierdzonych wypadków szczególnych trudności.

Artykuł 19

(1) Rada dokonywać będzie zmian w rzeczywistych kontyngentach eksportowych krajów uczestniczących wymienionych w artykule 14 (1), z zachowaniem postanowień artykułu 14C, w sposób następujący:

(i) W ciągu 10 dni po zawiadomieniu — w wykonaniu artykułu 11 — przez jakiegokolwiek Rząd kraju eksportującego, że część jego początkowych kontyngentów eksportowych lub rzeczywistych kontyngentów eksportowych nie zostanie wykorzystana, Rada zmniejszy odpowiednio rzeczywisty kontyngent eksportowy takiego kraju i zwiększy rzeczywiste kontyngenty eksportowe innych eksportujących krajów przez dokonanie nowego podziału ilości cukru, równej części odrzuconego kontyngentu, proporcjonalnie do ich podstawowego tonażu eksportowego. Rada powinna natychmiast zawiadomić Rządy krajów eksportujących o takich powiększeniach kwot, Rządy zaś w ciągu 10 dni od otrzymania takiego zawiadomienia poinformują Radę, czy są, czy też nie są w stanie wykorzystać tak zwiększony przydzielony im kontyngent. Po otrzymaniu takiej informacji powinien być przeprowadzony podział ponowny nie zaakceptowanej ilości, przy czym Rządy odnośnych krajów eksportujących będą niezwłocznie zawiadamiane przez Radę o zwiększeniu ich rzeczywistych kontyngentów eksportowych.

(ii) Od czasu do czasu Rada brać będzie pod uwagę zmiany w oszacowaniu ilości cukru, o których powiadomiono Radę, że będą importowane z krajów nie uczestniczących na mocy artykułu 7, z tym jednak zastrzeżeniem, że ilości takie nie potrzebują być ponownie rozdzielane, dopóki nie osiągną łącznej ilości 5.000 ton. Ponowne podziały w myśl niniejszego ustępu powinny być dokonywane na tej samej podstawie i w ten sam sposób, jak to jest postanowione w paragrafie (1) (i) niniejszego artykułu.

(2) Bez względu na postanowienia artykułu 11, jeżeli Rada — po konsultacji z Rządem któregośkolwiek uczestniczącego kraju eksportującego — zdecyduje, że kraj ten nie będzie mógł wykorzystać całego lub części swego rzeczywistego kontyngentu eksportowego, Rada może zwiększyć proporcjonalnie kontyngenty eksportowe innych uczestniczących krajów eksportujących na tej samej podstawie i w ten sam

sposób, jak to przewidziane jest w paragrafie (1) (i) niniejszego artykułu, z tym jednak zastrzeżeniem, że nie pozbawi to odnośnego kraju jego prawa wykorzystania kontyngentu eksportowego, którym dysponował, zanim Rada powzięła swą decyzję.

ROZDZIAŁ VIII

Stabilizacja cen

Artykuł 20

(1) Dla celów niniejszego Porozumienia każdą wzmiankę o cenie cukru należy rozumieć jako odnoszącą się do ceny z dostawą natychmiastową w walucie Stanów Zjednoczonych za *lunt avoir du poids, f.a.s. port kubański*, ustanowionej przez Nowojorską giełdę kawy i cukru za kontrakt nr 4, lub też do jakiegokolwiek innej ceny, którą może ustanowić Rada na podstawie paragrafu (2) niniejszego artykułu. Tam zaś, gdzie mowa jest o tym, iż cena praktykowana powinna być powyżej lub poniżej określonej cyfry, warunek ten uważa się za spełniony, jeśli przeciętna cena w okresie obejmującym 17 kolejnych dni giełdowych była, odpowiednio do okoliczności, wyższa lub niższa od tej cyfry, z zastrzeżeniem, że cena z dostawą natychmiastową w pierwszym dniu tego okresu i co najmniej przez 12 dni w ciągu tego okresu była również odpowiednio do okoliczności wyższa lub niższa od określonej cyfry.

(2) Jeśli Rada dla jakiegoś znacznie dłuższego okresu nie dysponuje ceną, o której mowa w paragrafie (1) niniejszego artykułu, może ona wybrać wszelkie inne kryterium według swego uznania.

(3) Ceny ustalone w artykułach 18 i 21 mogą być zmienione przez Radę drogą specjalnego głosowania.

Artykuł 21

(1) Rada ma prawo zwiększać lub zmniejszać kontyngenty zależnie od sytuacji rynkowej z następującymi zastrzeżeniami:

(i) jeśli cena praktykowana znajduje się w granicach pomiędzy 3,25 centów i 3,45 centów, to dokonywane zwiększenia nie mogą podnieść kontyngentów do poziomu wyższego niż suma podstawowych tonaży eksportowych plus 5% lub suma początkowych kontyngentów eksportowych, jeśli ta ostatnia jest wyższa, dokonywane zaś redukcje nie mogą sprowadzić kontyngentów do poziomu niższego niż suma początkowych kontyngentów eksportowych minus 5% lub suma podstawowych tonaży eksportowych minus 10%, jeśli ta ostatnia jest wyższa,

(ii) jeśli cena praktykowana przewyższa 3,45 centów, rzeczywiste kontyngenty nie mogą być niższe od początkowych kontyngentów eksportowych lub od podstawowych tonaży eksportowych, jeśli te drugie są wyższe,

(iii) jeśli cena praktykowana przewyższa 3,75 centów, Rada zbierze się w ciągu siedmiu dni, aby omówić sytuację rynkową i przedsięwziąć takie środki działania w odniesieniu do kontyngentów, jakie mogą być odpowiednie w celu osiągnięcia ogólnych założeń niniejszego Porozumienia. W razie braku zgody w łonie Rady co do środków, jakie należy przedsięwziąć, rzeczywiste kontyngenty eksportowe będą natychmiast zwiększone o 2½%. Jeśli po wprowadzeniu w życie środków zdecydowanych przez Radę lub zwiększeniu kontyngentów o 2½% cena praktykowana w dalszym ciągu utrzymuje się powyżej 3,75 centów, Rada zbierze się ponownie w ciągu siedmiu dni, aby na nowo rozważyć sytuację rynkową,

(iv) jeśli po zwiększeniu rzeczywistych kontyngentów eksportowych w wykonaniu ustępu (iii) niniejszego paragra-

fu cena praktykowana spadnie poniżej 3,75 centów, rzeczywiste kontyngenty eksportowe zostaną na nowo sprowadzone do poziomu, na którym znajdowały się przed wyżej wspomnianym zwiększeniem,

(v) jeśli cena praktykowana spada poniżej 3,25 centów, zmniejsza się natychmiast rzeczywiste kontyngenty eksportowe o 2½% i Rada zbiera się w ciągu siedmiu dni, aby zdecydować, czy należy dokonać nowej redukcji; jeśli na tym zebraniu Rada nie może osiągnąć zgody, to redukcja zwiększona zostaje do 5%. Nie wolno jednak dokonywać redukcji, która sprowadziłaby kontyngenty do poziomu niższego niż 90% podstawowego tonażu eksportowego, chyba że cena praktykowana spadłaby poniżej 3,15 centów; w takim wypadku wolno dokonać nowej redukcji w granicach ustalonych w artykule 23,

(vi) jeśli cena praktykowana podniosła się powyżej 3,25 centów, a rzeczywiste kontyngenty eksportowe znajdują się na poziomie niższym niż 90% podstawowego tonażu eksportowego, to podwyższa się natychmiast rzeczywiste kontyngenty eksportowe o 2½%, a Rada zbiera się w ciągu siedmiu dni, aby postanowić, czy należy dokonać dalszego podwyższenia; jeśli Rada na tym zebraniu nie może osiągnąć zgody, to procent podwyższa się do 5% lub do takiego niższego procentu, który wystarczy do doprowadzenia kontyngentów do wysokości 90% podstawowego tonażu eksportowego,

(2) przy rozpatrywaniu zmian, jakich należy dokonać w kontyngentach na podstawie niniejszego artykułu, Rada weźmie pod uwagę wszystkie czynniki wpływające na podaż i popyt na cukier na wolnym rynku,

(3) jeśli cena praktykowana przekracza 4,00 centy, wszystkie kontyngenty i wszystkie ograniczenia eksportowe przewidziane przez jakikolwiek artykuł niniejszego Porozumienia przestają czasowo działać, z tym jednak, że jeśli następnie cena spadnie do 3,90 centów, kontyngenty i ograniczenia eksportowe, które poprzednio były w mocy, zostają przywrócone; Rada zachowuje jednak prawo zmiany kontyngentów na warunkach przewidzianych w paragrafie (1) niniejszego artykułu,

(4) jeśli Rada dojdzie do wniosku, że powstała nowa sytuacja, która zagraża realizacji zasadniczych założeń umowy, może ona drogą specjalnego głosowania zawiesić czasowo na taki okres, jaki uzna za niezbędny, ograniczenia nałożone przez poprzednie paragrafy niniejszego artykułu; co do uprawnień Rady do podwyższania kontyngentów; w ciągu takiego okresu zawieszenia Rada posiada pełne prawo podwyższania kontyngentów według swego uznania oraz anulowania tych podwyżek, kiedy utrzymanie ich nie będzie już dłużej potrzebne,

(5) wszystkie zmiany w kontyngentach dokonane na podstawie niniejszego artykułu dokonywane są proporcjonalnie do podstawowego tonażu eksportowego z uwzględnieniem postanowień artykułu 14 C; każda wzmianka o procencie kontyngentu rozumie się jako procent podstawowego tonażu eksportowego,

(6) niezależnie od postanowień paragrafu (1) niniejszego artykułu każda redukcja kontyngentu eksportowego jakiegokolwiek kraju dokonana na podstawie artykułu 19 (1) (i) uważana będzie za część redukcji dokonanych na podstawie paragrafu (1) niniejszego artykułu w ciągu tego samego roku kalendarzowego,

(7) Rada powiadamiać będzie Uczestniczące Rzeczypospolite o każdej zmianie rzeczywistych kontyngentów eksportowych dokonanej na podstawie niniejszego artykułu,

(8) jeśli jakaś redukcja przewidziana w jednym z poprzednich paragrafów niniejszego artykułu nie może być całkowicie zastosowana w odniesieniu do rzeczywistego kontyngentu eksportowego kraju eksportującego, ponieważ w momencie dokonywania tej redukcji dany kraj wyeksportował już całość lub część ilości objętej tą redukcją, odpowiednia ilość potrącona będzie z rzeczywistego kontyngentu eksportowego tego kraju na następny rok kontyngentowy.

Artykuł 22

(1) W ciągu pierwszego roku kontyngentowego funkcjonowania niniejszego Porozumienia Rada po rozpatrzeniu zagadnienia wyda zalecenia zainteresowanym Rządom Uczestniczącym co do przenegocjowania porozumień opracowanych zgodnie z postanowieniami niniejszego artykułu, a dotyczących multilateralnych opcji.

(2) Takie porozumienia będą miały na celu, aby w wypadku wyjścia praktykowanej ceny poza granicę najwyższego lub najniższego punktu ustanowionego w artykule 21, zainteresowane Uczestniczące Rządy mogły korzystać z prawa opcji sprzedaży lub kupna, zależnie od okoliczności, w odniesieniu do takich ilości, jakie byłyby ustalone w tych porozumieniach.

(3) Opcje byłyby dostępne z takimi ograniczeniami co do czasu i częstotliwości lub innymi, jakie byłyby ustalone w porozumieniu.

(4) Porozumienia brałyby pod uwagę tradycyjne kierunki w handlu cukrem.

(5) Rada może ustanowić według swego uznania komitety, które pomogłyby w rozpatrzeniu tych zagadnień i sformułowaniu zaleceń, o których mowa wyżej w paragrafie (1).

ROZDZIAŁ IX

Ogólne ograniczenia obniżek kontyngentów eksportowych

Artykuł 23

(1) Z wyjątkiem kar nakładanych na mocy artykułu 12 oraz obniżek dokonanych na mocy artykułu 19 (1) (i), rzeczywisty kontyngent eksportowy żadnego uczestniczącego kraju eksportującego wymienionego w artykule 14 (1) nie będzie obniżany poniżej 80% jego podstawowego tonażu eksportowego, przy czym wszystkie inne postanowienia niniejszego Porozumienia będą odpowiednio stosowane; z tym zastrzeżeniem jednak, że rzeczywisty kontyngent eksportowy żadnego uczestniczącego kraju eksportującego, mającego podstawowy tonaż eksportowy według artykułu 14 (1) poniżej 50.000 ton, nie będzie obniżony poniżej 90% podstawowego tonażu eksportowego.

(2) Obniżka kontyngentów na mocy artykułu 21 nie będzie dokonywana w ciągu ostatnich 45 dni kalendarzowych roku kontyngentowego.

ROZDZIAŁ X.

Mieszanki zawierające cukier.

Artykuł 24

Jeżeli Rada w jakimkolwiek czasie dojdzie do przekonania, że w wyniku znacniejszego wzrostu eksportu lub używania mieszanek cukrowych produkty te zastępują cukier w takim stopniu, że nie pozwalają na pełne osiągnięcie celów niniejszego Porozumienia, może ona zdecydować, że produkty takie lub niektóre z nich będą uważane dla celów niniej-

szego Porozumienia za cukier biorąc pod uwagę ich zawartość cukru, z tym zastrzeżeniem, że Rada powinna — dla obliczenia ilości cukru, jaką ma obciążyć kontyngent eksportowy danego kraju uczestniczącego — wyliczyć ekwiwalent w cukrze takiej ilości tych produktów, która normalnie była eksportowana z danego kraju przed wejściem w życie niniejszego Porozumienia.

ROZDZIAŁ XI

Trudności monetarne

Artykuł 25

(1) Jeżeli w czasie trwania niniejszego Porozumienia Rząd któregośkolwiek uczestniczącego kraju importującego uzna za potrzebne uprzedzić, zatrzymać lub poprawić poważny spadek jego rezerw dewizowych, może on prosić Radę o zmianę niektórych zobowiązań niniejszego Porozumienia.

(2) Rada przeprowadzi pełną konsultację z Międzynarodowym Funduszem Monetarnym w sprawach poruszonych w takiej prośbie i weźmie pod uwagę wszelkie dane statystyczne i inne fakty zebrane przez Fundusz co do walut obcych, rezerw pieniężnych i bilansu płatniczego oraz przyjmie opinię Funduszu co do tego, czy dany kraj doznał już, czy też jest bezpośrednio zagrożony poważnym zachwianiem jego rezerw dewizowych. Jeżeli dany kraj nie jest członkiem Międzynarodowego Funduszu Monetarnego i prosi o pominięcie konsultacji z Funduszem, to sprawa będzie rozpatrywana przez Radę bez tej konsultacji.

(3) W jednym i w drugim wypadku Rada omówi sprawę z Rządem kraju importującego. Jeżeli Rada uzna prośbę za należycie uzasadnioną i dojdzie do wniosku, że dany kraj nie może otrzymać ilości cukru dostatecznej dla zaspokojenia jego spożycia przestrzegając warunków niniejszego Porozumienia, Rada może zmienić zobowiązania takiego Rządu lub Rządu któregośkolwiek kraju eksportującego na mocy tego Porozumienia w ten sposób i na taki czas, jaki Rada uzna za konieczny, aby pozwolić takiemu krajowi importującemu na zapewnienie mu dostawy cukru bardziej odpowiedniej do zasobów walutowych, którymi dysponuje.

ROZDZIAŁ XII

Studia prowadzone przez Radę

Artykuł 26

(1) Rada bada sposoby zapewnienia właściwego wzrostu spożycia cukru i daje zalecenia w tym względzie Rządom krajów uczestniczących; może ona podjąć studia na takie tematy, jak:

(i) wpływ (a) opodatkowania i środków restrykcyjnych i (b) warunków gospodarczych, klimatycznych i innych, na spożycie cukru w różnych krajach,

(ii) środki popierania spożycia, zwłaszcza w krajach o niskiej konsumpcji na głowę,

(iii) możliwości współpracy przy opracowywaniu programów propagandy cukru z podobnymi organizacjami, zainteresowanymi w rozszerzaniu spożycia innych artykułów żywnościowych,

(iv) rozwój badań nad nowymi zastosowaniami dla cukru, jego produktów ubocznych oraz roślin, z których jest on wyrabiany.

(2) Poza tym Rada uprawniona jest do dokonywania lub organizowania innych studiów, w tym studiów nad różnymi

formami specjalnej pomocy dla przemysłu cukrowniczego w celu zebrania szczegółowych informacji i sformułowania projektów, które Rada uważa za wskazane dla osiągnięcia założeń ogólnych, omówionych w artykule 1 lub pomocnych w rozwiązaniu problemu tego surowca. Wszelkie takie studia powinny objąć możliwie największą liczbę krajów i uwzględniać ogólne warunki społeczne i gospodarcze zainteresowanych krajów.

(3) Studia podjęte w wykonaniu paragrafów (1) i (2) niniejszego artykułu będą przeprowadzane w porozumieniu z Uczestniczącymi Rządami zgodnie z warunkami, jakie może ustanowić Rada.

(4) Zainteresowane Rządy zobowiązują się informować Radę o wynikach swych badań nad załozeniami i propozycjami wymienionymi w niniejszym artykule.

(5) W wykonaniu Rezolucji nr 1 konferencji cukrowniczej Narodów Zjednoczonych z r. 1956 oraz zgodnie z celami niniejszego artykułu i ogólnymi założeniami niniejszego Porozumienia wyszczególnionymi w artykule 1 Rada ustanowi komitet, który pomoże jej w wykonywaniu funkcji wynikających z niniejszego artykułu, w szczególności odnoszących się do ustępów (ii) i (iv) paragrafu (1) włączając w to gromadzenie rezultatów gdziekolwiek bądź prowadzonych badań nad spożyciem i nowymi sposobami użytkowania cukru i jego produktów ubocznych oraz upowszechnianie wyników tych badań.

ROZDZIAŁ XIII

Administracja

Artykuł 27

(1) Międzynarodowa Rada Cukrownicza ustanowiona na mocy Międzynarodowego Porozumienia Cukrowniczego z 1953 r., zmienionego przez protokół z 1956 r., zostaje utrzymana jako organ zarządzający obecnego Porozumienia, z tym że jej członkostwo, uprawnienia i funkcje wyluszczone są w niniejszym Porozumieniu.

(2) Każdy z Uczestniczących Rządów będzie członkiem Rady uprawnionym do głosowania i będzie miał prawo być reprezentowany w Radzie przez jednego delegata oraz może mianować zastępców delegatów. Delegatowi lub jego zastępcem mogą towarzyszyć na zebraniach Rady doradcy, których obecność dany Uczestniczący Rząd uzna za konieczne.

(3) Rada wybierze nie głosującego Przewodniczącego, który będzie sprawował swój urząd w ciągu jednego roku kontyngentowego bez wynagrodzenia. Będzie on wybierany na przemian spośród delegacji uczestniczących krajów importujących i eksportujących.

(4) Rada wybierze Wiceprzewodniczącego, który będzie sprawował swój urząd w ciągu jednego roku kontyngentowego bez wynagrodzenia. Będzie on wybierany na przemian spośród delegacji uczestniczących krajów eksportujących i importujących.

(5) Na terytorium każdego Rządu Uczestniczącego i w stopniu zgodnym z jego prawami Rada będzie miała z mocą od 1 stycznia 1959 r. taką zdolność prawną, jaka będzie potrzebna do wykonywania przez nią funkcji wynikających z niniejszego Porozumienia.

Artykuł 28

(1) Rada uchwali regulamin zgodny z warunkami niniejszego Porozumienia. Rada będzie prowadziła dokumentację niezbędną do wykonywania jej funkcji wynikających z niniejszego Porozumienia oraz taką inną dokumentację, jaką uzna za pożądaną. W razie niezgodności między uchwalonym regulaminem a warunkami niniejszego Porozumienia rozstrzygającym będzie Porozumienie.

(2) Drogą specjalnego głosowania Rada może przekazać Komitetowi Wykonawczemu ustanowionemu na mocy artykułu 37 wykonywanie takich swoich uprawnień i funkcji, które nie wymagają specjalnego głosowania na mocy niniejszego Porozumienia. Rada może w każdym czasie odwołać takie pełnomocnictwa większością głosów.

(3) Rada może powoływać takie stałe lub czasowe Komitety, jakie uzna za wskazane w celu dopomożenia jej w spełnianiu funkcji wynikających z niniejszego Porozumienia.

(4) Rada opracowuje, przygotowuje i ogłasza takie sprawozdania, studia, wykresy, analizy i inne dane, które uważa za pożądane i pomocne.

(5) Uczestniczące Rządy zobowiązują się dostarczyć i udostępnić wszelkie materiały statystyczne i informacje, jakie będą potrzebne Radzie lub Komitetowi Wykonawczemu dla umożliwienia im wykonywania funkcji wynikających z niniejszego Porozumienia.

(6) Rada ogłasza co najmniej raz na rok sprawozdanie ze swej działalności i z funkcjonowania niniejszego Porozumienia.

(7) Rada może wykonywać wszelkie inne funkcje potrzebne do wypełnienia postanowień niniejszego Porozumienia.

Artykuł 29

Rada powołuje Dyrektora Wykonawczego, który będzie jej głównym administracyjnym urzędnikiem. Zgodnie z regulaminem uchwalonym przez Radę Dyrektor Wykonawczy powoła taki personel, jaki może być potrzebny dla pracy Rady i jej Komitetów. Warunkiem zatrudnienia Dyrektora Wykonawczego i personelu będzie, aby nie byli oni zainteresowani — albo przestali nimi być — w przemyśle cukrowniczym lub w handlu cukrem i aby nie usiłowali oni otrzymać ani nie przyjmowali od żadnego Rządu, ani od żadnej innej władzy poza Radą, instrukcji dotyczących ich obowiązków wynikających z niniejszego Porozumienia.

Artykuł 30

(1) Rada wybiera swoją siedzibę. Zebrania Rady powinny odbywać się w jej siedzibie, o ile Rada nie zadecyduje odbyć jakiegoś specjalnego zebrania gdzie indziej.

(2) Rada będzie zbierać się co najmniej dwa razy w roku. Może ona być zwołana w każdym innym czasie przez swego Przewodniczącego.

(3) Przewodniczący zwołuje sesję Rady, jeżeli był o to proszony przez:

- (i) pięć Uczestniczących Rządów lub
- (ii) jakikolwiek Rząd lub Rządy Uczestniczące, dysponujące co najmniej 10% ogółu głosów lub
- (iii) Komitet Wykonawczy.

Artykuł 31

Obecność delegatów dysponujących 75% ogółu głosów Uczestniczących Rządów konieczna jest dla stworzenia quorum na każdym zebraniu Rady, lecz jeżeli nie ma takiego quorum w dniu naznaczonym na zebranie Rady zwołane zgodnie z artykułem 30, zebranie takie odbędzie się w 7 dni później, a obecność delegatów dysponujących 50% ogółu głosów Uczestniczących Rządów będzie wówczas stanowiła quorum.

Artykuł 32

Rada może bez odbycia zebrania powziąć decyzję drogą korespondencji między Przewodniczącym a Uczestniczącymi Rządami, z tym zastrzeżeniem, że żaden Uczestniczący Rząd nie będzie zgłaszał sprzeciwu co do takiej procedury. Wszelka powzięta w ten sposób decyzja powinna być podana do wiadomości wszystkim Uczestniczącym Rządom możliwie jak najszybciej i być umieszczona w protokole najbliższego zebrania Rady.

Artykuł 33

Oдноśne delegacje krajów importujących dysponować będą w Radzie następującymi głosami:

Kanada	65
Cejlon	20
Chile	30
Finlandia	20
Niemiecka Republika Federalna	45
Gnana	10
Grecja	10
Irlandia	10
Izrael	10
Japonia	150
Federacja Malajska	20
Maroko	45
Norwegia	20
Pakistan	15
Szwecja	10
Tunis	10
Zjednoczone Królestwo	245
Stany Zjednoczone Ameryki	245
Ogółem	1.000

Artykuł 34

Oдноśne delegacje krajów eksportujących dysponować będą w Radzie następującymi głosami:

Australia	45
Belgia	15
Brazylia	70
Chiny	65
Costa Rica	10
Kuba	245
Czechosłowacja	35
Dania	15
Republika Dominikańska	65
Francja	30
Cwatemala	10
Haiti	10
Węgry	15
Indie	35
Indonezja	40
Włochy	15
Meksyk	20
Holandia	15
Nicaragua	10
Panama	10
Peru	50
Filipiny	20
Polska	30
Portugalia	10
Unia Południowo-Afrykańska	20
Z.S.R.R.	95
Ogółem	1.000

Artykuł 35

Za każdym razem, gdy następują zmiany w członkostwie niniejszego Porozumienia lub gdy jakiś kraj zostaje zawieszony w swym prawie do głosowania, lub też przywraca mu się to prawo na mocy jakiegoś postanowienia niniejszego Porozumienia, Rada dokonuje na nowo rozdziału głosów w obrębie każdej grupy (krajów importujących i eksportujących) proporcjonalnie do liczby głosów posiadanych przez każdego członka grupy, z tym jednak że żaden kraj nie może dysponować mniej niż 10 głosami ani więcej niż 245 głosami i że

nie ma ułamków głosów oraz z tym również zastrzeżeniem, że liczba głosów krajów dysponujących 245 głosami nie będzie redukowana, biorąc pod uwagę, że każdy z tych krajów akceptując liczbę głosów przyznaną w artykułach 33 lub 34 rezygnował już z poważnej liczby głosów.

Artykuł 36

(1) Z wyjątkiem wypadków specjalnie przewidzianych w niniejszym Porozumieniu decyzje Rady podejmowane będą większością głosów oddanych przez kraje eksportujące oraz większością głosów oddanych przez kraje importujące, z tym zastrzeżeniem, że ta ostatnia większość będzie składać się z głosów oddanych przez co najmniej 1/3 liczby krajów importujących obecnych i głosujących.

(2) Gdy wymagane jest głosowanie specjalne, decyzje Rady podejmowane będą większością co najmniej 2/3 oddanych głosów, która powinna obejmować większość głosów krajów eksportujących i większość głosów krajów importujących, z tym zastrzeżeniem, że ta ostatnia większość będzie składać się z głosów oddanych przez co najmniej 1/3 liczby krajów importujących obecnych i głosujących.

(3) Bez względu na postanowienia paragrafów (1) i (2) niniejszego artykułu na każdym posiedzeniu Rady, zwołanym zgodnie z artykułem 30 (3) (i) lub artykułem 30 (3) (ii) dla omówienia spraw dotyczących artykułu 21, decyzje Rady co do działań Komitetu Wykonawczego podjętych na mocy wymienionego artykułu powinny być pobierane zwykłą większością głosów krajów uczestniczących, obecnych i głosujących, wziętych jako całość.

(4) Rząd każdego uczestniczącego kraju eksportującego może upoważnić głosującego delegata któregośkolwiek innego kraju eksportującego, a Rząd któregośkolwiek uczestniczącego kraju importującego może upoważnić głosującego delegata któregośkolwiek innego kraju importującego do reprezentowania jego interesów i do głosowania na jednym lub kilku zebraniach Rady. Dowód takiego upoważnienia powinien być przedłożony Radzie w formie, jaką uzna ona za zadowalającą.

(5) Każdy Uczestniczący Rząd zobowiązuje się do przyjęcia jako wiążących wszystkich decyzji Rady wynikających z postanowień niniejszego Porozumienia.

Artykuł 37

(1) Rada ustanowi Komitet Wykonawczy, złożony z przedstawicieli Rządów siedmiu uczestniczących krajów eksportujących, wybieranych na rok kontyngentowy większością głosów krajów eksportujących i przedstawicieli Rządów siedmiu uczestniczących krajów importujących, wybieranych na rok kontyngentowy większością głosów krajów importujących.

(2) Komitet Wykonawczy będzie wykonywał takie uprawnienia i funkcje Rady, jakie poruczy mu Rada.

(3) Dyrektor Wykonawczy Rady będzie z urzędu Przewodniczącym Komitetu Wykonawczego, ale nie będzie miał prawa głosowania. Komitet może wybrać Wiceprzewodniczącego i uchwalić swój regulamin podlegający zatwierdzeniu przez Radę.

(4) Każdy członek Komitetu będzie miał jeden głos. W Komitecie Wykonawczym decyzje będą zapadały większością głosów krajów eksportujących i większością głosów krajów importujących.

(5) Każdy z Uczestniczących Rządów będzie miał prawo odwoływać się do Rady — przy zachowaniu warunków, przepisanych przez Radę — od jakiejkolwiek decyzji Komitetu Wykonawczego. O ile decyzja Rady nie zgadza się z decyzją Komitetu Wykonawczego, ta ostatnia powinna być zmieniona licząc od daty, kiedy Rada powzięła swoją decyzję.

ROZDZIAŁ XIV

Finanse

Artykuł 38

(1) Wydatki delegacji do Rady oraz przedstawicieli w Komitecie Wykonawczym i innych Komitetach ustanowionych zgodnie z niniejszym Porozumieniem będą pokrywane przez ich Rządy. Inne wydatki potrzebne na wykonywanie niniejszego Porozumienia, w tym wynagrodzenia płacone przez Radę, będą pokrywane ze składek rocznych Uczestniczących Rządów. Składka każdego Uczestniczącego Rządu na każdy rok kontyngentowy będzie proporcjonalna do liczby głosów posiadanych przez ten wtedy, gdy budżet na dany rok kontyngentowy jest uchwalany.

(2) Na swym pierwszym posiedzeniu odbytym w ramach niniejszego Porozumienia Rada zatwierdzi swój budżet na pierwszy rok kontyngentowy i wyznaczy składki, jakie ma płacić każdy z Uczestniczących Rządów.

(3) Rada zatwierdzać będzie w każdym roku kontyngentowym swój budżet na następny rok kontyngentowy i wyznaczać składki, jakie ma płacić każdy z Uczestniczących Rządów w danym roku kontyngentowym.

(4) Początkowa składka każdego z Uczestniczących Rządów przystępujących do niniejszego Porozumienia na mocy artykułu 41 będzie wyznaczona przez Radę na podstawie liczby głosów, przyznanych temu Rządowi, oraz zależnie od okresu pozostającego w bieżącym roku kontyngentowym, ale składki wyznaczone dla innych Uczestniczących Rządów na bieżący rok kontyngentowy nie będą zmieniane.

(5) Składki płatne będą na początku roku kontyngentowego na który składki wymierzono, w walucie kraju, w którym znajduje się siedziba Rady. Każdy z Uczestniczących Rządów, który nie zapłaci swej składki do końca roku kontyngentowego, na który składka została wyznaczona, ulegnie zawieszeniu w swym prawie głosowania do chwili opłacenia składki, lecz — z wyjątkiem decyzji powziętej drogą specjalnego głosowania — nie będzie pozbawiony żadnych innych swych praw ani zwolniony z żadnych zobowiązań, wynikających z niniejszego Porozumienia.

(6) W stopniu, w jakim dopuszczają to prawa Kraju, w którym znajduje się siedziba Rady, Rząd tego kraju powinien zapewnić zwolnienie od podatków począwszy od 1 stycznia 1959 r. aktywów, dochodów i innej własności Rady oraz wynagrodzeń, płaconych przez Radę swym pracownikom.

(7) W każdym roku kontyngentowym Rada będzie ogłaszać poświadczone sprawozdanie ze swych przychodów i rozchodów w czasie poprzedzającego roku kontyngentowego.

(8) Przed swym rozwiązaniem Rada podejmie kroki w celu uregulowania swych zobowiązań oraz zadysponowania swym archiwum i swymi aktywami istniejącymi w chwili wygaśnięcia niniejszego Porozumienia.

ROZDZIAŁ XV

Współpraca z innymi organizacjami

Artykuł 39

(1) Przy wykonywaniu swych funkcji wynikających z niniejszego Porozumienia Rada może podjąć kroki dla konsultowania i współdziałania z odpowiednimi organizacjami i instytucjami oraz może podjąć wszelkie kroki, jakie uzna za stosowne, aby umożliwić przedstawicielom tych organizacji uczestniczenie w zebraniach Rady.

(2) Jeżeli Rada uzna, że jakieś warunki niniejszego Porozumienia są zasadniczo niezgodne z wymaganiami, jakie mogą być ustanowione przez Narody Zjednoczone lub za pośrednictwem odpowiednich organów ONZ i agencji wyspecjalizowanych do spraw międzyrządowych układów towaro-

wych, to niezgodność taka będzie uważana za okoliczność działającą przeciw wykonywaniu niniejszego Porozumienia i wówczas stosowana będzie procedura przewidziana w artykule 43.

ROZDZIAŁ XVI

Spory i zażalenia

Artykuł 40

(1) Wszelki spór, dotyczący interpretacji albo stosowania niniejszego Porozumienia, który nie został załatwiony drogą negocjacji, będzie przekazywany Radzie do jej decyzji na prośbę Uczestniczącego Rządu.

(2) W każdym wypadku, gdy spór został skierowany do Rady w myśl paragrafu (1) niniejszego artykułu, większość Uczestniczących Rządów lub grupa Uczestniczących Rządów posiadających co najmniej jedną trzecią ogółu głosów może żądać od Rady — po przeprowadzeniu wyczerpującej dyskusji — aby w danej sprawie spornej zasięgnęła opinii Komisji Doradczej, o której mowa w paragrafie (3) niniejszego artykułu, zanim poweźmie ostateczną decyzję.

(3) (i) O ile Rada nie zdecyduje jednomyślnie inaczej, Komisja Doradcza będzie się składała z:

(a) dwóch osób wyznaczonych przez kraje eksportujące, z których jedna ma duże doświadczenie w sprawach przedmiotu sporu, a druga posiada autorytet i doświadczenie w zagadnieniach prawniczych,

(b) dwóch osób o takich samych kwalifikacjach mianowanych przez kraje importujące i

(c) przewodniczącego wybranego jednomyślnie przez 4 osoby mianowane w myśl punktów (a) i (b), lub jeśli się one nie zgodzą — przez Przewodniczącego Rady.

(ii) Osoby z krajów, których Rządy są stronami niniejszego Porozumienia, są wybieralne do Komisji Doradczej.

(iii) Członkowie Komisji Doradczej będą działali w swym własnym imieniu i nie będą skrepowani instrukcjami któregoś z Rządów.

(iv) Wydatki Komisji Doradczej ponoszone będą przez Radę.

(4) Opinia wydana przez Komisję Doradczą oraz jej uzasadnienie będą przedkładane Radzie, która po rozpatrzeniu wszystkich odnośnych informacji rozstrzygnie spór.

(5) Wszelkie zażalenia na to, że któryś z Uczestniczących Rządów nie wypełnił swych zobowiązań, wynikających z niniejszego Porozumienia, będą na prośbę wnoszącego skargę Uczestniczącego Rządu przedstawiane Radzie, która sprawę rozstrzygnie.

(6) Żaden Uczestniczący Rząd nie będzie uważany za łamiący niniejsze Porozumienie, o ile o tym nie zdecyduje większość głosów krajów eksportujących i większość głosów krajów importujących. Każde stwierdzenie, że dany Uczestniczący Rząd naruszył Porozumienie, powinno jednocześnie określać istotę tego naruszenia.

(7) Jeżeli Rada stwierdzi, że Uczestniczący Rząd naruszył niniejsze Porozumienie, może ona większością głosów krajów eksportujących i większością głosów krajów importujących zawiesić ten Rząd w prawie głosowania, dopóki nie dopełni on swych zobowiązań, albo może ona wykluczyć ten Rząd z liczby uczestników niniejszego Porozumienia.

ROZDZIAŁ XVII

Podpisanie, akceptacja, wejście w życie i przystąpienie

Artykuł 41

(1) Porozumienie niniejsze będzie otwarte do podpisu od 1 grudnia do 24 grudnia 1958 r. dla Rządów, reprezentowanych przez delegatów na Konferencji, na której Porozumienie niniejsze zostało ustalone.

(2) Porozumienie niniejsze będzie podlegało ratyfikacji lub akceptacji przez Rząd podpisujące zgodnie z ich procedurą konstytucyjną, a dokumenty ratyfikacyjne lub akceptacyjne będą złożone Rządowi Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii.

(3) Porozumienie niniejsze będzie otwarte do przystąpienia dla każdego z Rządów wymienionych w artykule 33 lub 34; przystąpienie nastąpi przez złożenie dokumentu przystąpienia Rządowi Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii.

(4) Rada może zatwierdzić przystąpienie do niniejszego Porozumienia Rządu każdego z członków Narodów Zjednoczonych i każdego z Rządów zaproszonych na Konferencję Cukrowniczą Narodów Zjednoczonych w 1958 r., lecz nie wymienionych w artykule 33 lub 34, z tym że Rząd pragnący przystąpić do Porozumienia uzgodni uprzednio z Radą warunki takiego przystąpienia. Warunki zaakceptowane przez Radę w myśl niniejszego paragrafu muszą być zgodne z postanowieniami niniejszego Porozumienia, a w wypadku gdy Rada zgadza się na przyznanie podstawowego tonażu eksportowego Rządowi kraju eksportującego nie wymienionego w artykule 14, to dokonuje tego drogą specjalnego głosowania. Jeśli jakiś Rząd pragnący przystąpić do niniejszego Porozumienia domaga się poprawki do Porozumienia jako warunku przystąpienia, przystąpienie to może być zaakceptowane dopiero wtedy, gdy Rada zaleciła taką poprawkę i poprawka ta weszła w życie zgodnie z artykułem 43.

(5) Z uwzględnieniem postanowień paragrafu (6) (i) niniejszego Artykułu Rząd staje się uczestnikiem niniejszego Porozumienia licząc od dnia, w którym złożył on dokument ratyfikacji, akceptacji lub przystąpienia Rządowi Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii.

(6) (i) Niniejsze Porozumienie wchodzi w życie 1 stycznia 1959 r. pomiędzy tymi Rządami, które do tej daty złożyły dokumenty ratyfikacji, akceptacji lub przystąpienia, pod warunkiem że rządy takie reprezentują 60% głosów krajów importujących i 70% głosów krajów eksportujących w myśl rozdziału głosów ustanowionego w artykułach 33 i 34. Dokumenty ratyfikacji, akceptacji lub przystąpienia złożone później nabierają mocy od daty ich złożenia.

(ii) Dla celów wejścia w życie niniejszego Porozumienia w myśl ustępu (i) uważane będzie za równoznaczne w skutkach z dokumentem ratyfikacji, akceptacji lub przystąpienia zawiadomienie, otrzymane przez Rząd Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii do 1 stycznia 1959 r., zawierające zobowiązanie starania się zgodnie z procedurą konstytucyjną o ratyfikację, akceptację lub przystąpienie możliwie jak najszybciej, a w miarę możliwości przed 1 czerwca 1959 r.

(iii) Zawiadomienie złożone w myśl ustępu (ii) niniejszego paragrafu może stwierdzać, że zainteresowany Rząd będzie stosował Porozumienie prowizorycznie od 1 stycznia 1959 r. W razie braku takiego stwierdzenia Rząd zawiadamiający uważany będzie za nie głosującego obserwatora, z tym jednakże, że Rząd taki może przestać być obserwatorem, jeśli stwierdzi przed 1 czerwca 1959 r., że będzie stosował prowizorycznie niniejsze Porozumienie.

(iv) Jeśli Rząd, który złożył zawiadomienie w myśl ustępu (ii) niniejszego paragrafu, nie złoży dokumentu ratyfikacji, akceptacji lub przystąpienia do 1 czerwca 1959 r., to tym samym przestanie być uprawniony do statusu prowizorycznego uczestnika lub obserwatora, zależnie od wypadku. Jeśli jednak Rada uzna, że zainteresowany Rząd nie złożył swych dokumentów wskutek trudności dopełnienia formalności konstytucyjnych, Rada może przedłużyć okres poza 1 czerwca 1959 r. i wyznaczyć inną datę według swego uznania.

(v) Wynikające z niniejszego Porozumienia zobowiązania Rządów, które złożyły dokumenty ratyfikacji, akceptacji lub przystąpienia do 1 czerwca 1959 r. lub w terminie póź-

niejszym ustalonym przez Radę w myśl ustępu (iv) niniejszego paragrafu, będą uważane za obowiązujące w pierwszym roku kontyngentowym od 1 stycznia 1959 r.; nie odnosi się to do wypadku, gdy jakiś Rząd zmuszony będzie przez obowiązujące ustawodawstwo do działania niezgodnego z niniejszym Porozumieniem, wskutek tego, że nie nabrało ono jeszcze w danym czasie pełnej lub prowizorycznej mocy dla tego Rządu.

(vi) Jeżeli w ciągu okresu 5-miesięcznego wymienionego w ustępie (ii) lub też pod koniec przedłużonego jakkolwiek okresu procent głosów krajów importujących lub krajów eksportujących, które ratyfikowały lub akceptowały niniejsze Porozumienie, względnie przystąpiły do niego, jest mniejszy niż procent przewidziany w ustępie (i), Rządy, które ratyfikowały lub akceptowały niniejsze Porozumienie lub do niego przystąpiły, mogą zgodzić się na wprowadzenie go w życie między sobą.

(7) Cdziekolwiek dla celów działania niniejszego Porozumienia mowa jest o Rządach lub krajach wyszczególnionych, wymienionych lub objętych poszczególnymi artykułami, to każdy kraj, którego Rząd przystąpił do niniejszego Porozumienia na warunkach uzgodnionych z Radą w myśl paragrafu (4) niniejszego artykułu, uważany będzie odpowiednio za wyszczególniony, wymieniony lub objęty tymi artykułami.

(8) Rząd Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii poda do wiadomości wszystkim Rządom sygnatariuszom każde podpisanie, ratyfikację, akceptację niniejszego Porozumienia lub przystąpienie do niego oraz zawiadomi wszystkie Rządy sygnatariuszy i Rządy przystępujące o wszelkich zastrzeżeniach z tym związanych.

ROZDZIAŁ XVIII

Czas obowiązywania, poprawki, zawieszenie, wystąpienie, zastrzeżenia i przepisy przejściowe

Artykuł 42

(1) Porozumienie niniejsze będzie obowiązywać pięć lat począwszy od 1 stycznia 1959 r. Porozumienie nie będzie podlegało wypowiedzeniu.

(2) Nie naruszając w niczym artykułów 43 i 44, Rada zbada w trzecim roku istnienia niniejszego Porozumienia całkowite jego działanie, zwłaszcza w odniesieniu do kontyngentów i cen, weźmie pod uwagę wszelkie poprawki do Porozumienia, jakie może zaproponować którykolwiek z Uczestniczących Rządów w związku z takim zbadaniem i zaproponuje poprawki lub podejmie inne niezbędne kroki, aby umożliwić ulepszenie Porozumienia w czwartym i piątym roku jego funkcjonowania.

(3) Nie później niż na 3 miesiące przed ostatnim dniem trzeciego roku kontyngentowego niniejszego Porozumienia Rada przedłoży Uczestniczącym Rządom lub spowoduje przedłożenie sprawozdania na tematy wymienione w paragrafie (2) niniejszego artykułu.

(4) Każdy z Uczestniczących Rządów może nie później niż w dwa miesiące po otrzymaniu sprawozdania wymienionego w paragrafie (3) niniejszego artykułu wycofać się z niniejszego Porozumienia przez zawiadomienie Rządu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii o wystąpieniu. Wystąpienie takie nabierze mocy ostatniego dnia trzeciego roku kontyngentowego.

(5) (i) Jeżeli po dwumiesięcznym okresie, o którym mowa w paragrafie (4) niniejszego artykułu, jakkolwiek Rząd, który nie wystąpił z Porozumienia w myśl tego paragrafu, uważa, że liczba Rządów, które wystąpiły na mocy wymienionego paragrafu, lub ważność tych Rządów dla celów niniejszego Porozumienia są tego rodzaju że może to zaszkodzić wykonywaniu niniejszego Porozumienia, Rząd taki może w ciągu 30 dni od upływu wymienionego okresu prosić Prze-

wodniczącego Rady o zwołanie specjalnego zebrania Rady, na którym Rządy uczestniczące w niniejszym Porozumieniu rozważą kwestię, czy nadal pozostaną jego uczestnikami.

(ii) Każde specjalne zebranie, zwołane w wykonaniu prośby według ustępu (i), odbędzie się w ciągu miesiąca od chwili otrzymania przez Przewodniczącego takiej prośby, a Rządy reprezentowane na takim zebraniu mogą wystąpić z Porozumienia przez zawiadomienie o swym wystąpieniu Rządu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii w ciągu 30 dni od daty zebrania. Każde takie zawiadomienie o wystąpieniu nabierze mocy w ciągu 30 dni od daty jego otrzymania przez ten Rząd.

(iii) Rządy nie reprezentowane na zebraniu specjalnym odbytym zgodnie z ustępami (i) i (ii) nie mogą wystąpić z niniejszego Porozumienia w myśl postanowień tych ustępów.

Artykuł 43

(1) Jeżeli wynikną okoliczności, które Rada uzna za przeszkadzające lub grożące przeszkodą w wykonywaniu niniejszego Porozumienia, Rada może drogą specjalnego głosowania zaproponować Uczestniczącym Rządom wprowadzenie poprawki do Porozumienia.

(2) Rada oznaczy czas, w ciągu którego każdy z Uczestniczących Rządów poda do wiadomości Rządowi Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii, czy przyjmuje on, czy też odrzuca poprawkę proponowaną w myśl paragrafu (1) niniejszego Artykułu.

(3) Jeżeli w ciągu czasu, ustalonego w myśl paragrafu (2) niniejszego artykułu, wszystkie Uczestniczące Rządy poprawkę przyjmą, wejdzie ona w życie natychmiast po otrzymaniu przez Rząd Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii ostatniego zawiadomienia o przyjęciu poprawki.

(4) Jeżeli w ciągu czasu, ustalonego w myśl paragrafu (2) niniejszego artykułu, poprawka nie zostanie przyjęta przez Rządy krajów eksportujących reprezentujących 75% głosów krajów eksportujących i przez Rządy krajów importujących reprezentujących 75% głosów krajów importujących, nie wejdzie ona w życie.

(5) Jeżeli do końca czasu, ustalonego w myśl paragrafu (2) niniejszego artykułu, poprawka została przyjęta przez Rządy krajów eksportujących reprezentujących 75% głosów krajów eksportujących oraz przez Rządy krajów importujących reprezentujących 75% głosów krajów importujących, ale nie przez Rządy wszystkich krajów eksportujących i przez Rządy wszystkich krajów importujących, to:

(i) Dla Uczestniczących Rządów, które notyfikowały przyjęcie w myśl paragrafu (2) niniejszego artykułu, poprawka wejdzie w życie na początku najbliższego roku kontyngentowego, następującego po upływie czasu ustalonego w myśl tego paragrafu;

(ii) Rada zdecyduje niezwłocznie, czy poprawka ma ten charakter, że Uczestniczące Rządy, które jej nie przyjęły, zostaną zawieszono w prawach uczestników niniejszego Porozumienia od dnia wejścia w życie poprawki w myśl ustępu (i) oraz powiadomi o tym wszystkie Uczestniczące Rządy. Jeżeli Rada zadecyduje, że poprawka ma taki charakter, Uczestniczące Rządy, które nie przyjęły tej poprawki, zawiadomią Radę do dnia wejścia w życie poprawki w myśl ustępu (i), czy uważają one nadal poprawkę za nie do przyjęcia, i Uczestniczące Rządy, które to uczynią, automatycznie zostaną zawieszono w prawach uczestników niniejszego Porozumienia, z tym zastrzeżeniem, że jeżeli którykolwiek z takich Uczestniczących Rządów wykaże Radzie, że nie miał on możliwości przyjęcia poprawki przed jej wejściem w życie w myśl ustępu (1) z powodu trudności konstytucyjnych niezależnych od jego woli, Rada może odłożyć zawieszenie aż do przewyciężenia tych trudności oraz do zawiadomienia Rady przez Uczestniczący Rząd o jego decyzji.

(6) Rada ustanowi reguły do przywrócenia praw uczestnika Uczestniczącemu Rządowi zawieszonemu w myśl paragrafu (5) (ii) niniejszego artykułu oraz wszelkie inne reguły niezbędne dla wykonania postanowień niniejszego artykułu.

Artykuł 44

(1) Jeżeli którykolwiek Uczestniczący Rząd uzna, że interesy jego doznały poważnego uszczerbku przez to, że któryś z Rządów, o których mowa w artykule 33 lub 34, nie ratyfikował lub nie akceptował niniejszego Porozumienia, względnie nie przystąpił do niego, czy też wysunął zastrzeżenia, które zostały zaaprobowane przez Radę w myśl artykułu 45 niniejszego Porozumienia, poda on to do wiadomości Rządowi Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii. Natychmiast po otrzymaniu takiego zawiadomienia Rząd Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii zawiadomi Radę, która rozpatrzy sprawę czy to na najbliższym swoim zebraniu, czy też na którymś z następnych zebrań, odbytym nie później niż 1 miesiąc po otrzymaniu takiego zawiadomienia. Jeżeli po upływie okresu dwóch miesięcy od chwili zawiadomienia Rządu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii Uczestniczący Rząd będzie nadal uważał, iż interesy jego są poważnie naruszone, może on wystąpić z niniejszego Porozumienia przez notyfikowanie wystąpienia Rządowi Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii w ciągu 30 dni.

(2) Jeżeli którykolwiek Uczestniczący Rząd wykaże, że pomimo postanowień niniejszego Porozumienia działanie jego spowodowało ostry deficyt w dostawach lub niestabilizowanie cen na wolnym rynku w granicach przewidzianych niniejszym Porozumieniem, a Rada nie podejmie środków dla zaradzenia takiej sytuacji, zainteresowany Rząd może zawiadomić o swym wystąpieniu z Porozumienia.

(3) Jeżeli podczas działania obowiązującego niniejszego Porozumienia skutkiem działalności jakiegokolwiek kraju uczestniczącego lub działalności któregośkolwiek kraju uczestniczącego, niezgodnej z niniejszym Porozumieniem, powstaną takie niekorzystne zmiany w stosunku między podażą a popytem na wolnym rynku, które uważane będą przez którykolwiek Uczestniczący Rząd za wyraźnie szkodliwe dla jego interesów, taki Uczestniczący Rząd może przedłożyć Radzie swą sprawę do rozpatrzenia. Jeżeli Rada uzna dany przypadek za uzasadniony, odnośny Rząd może zawiadomić o swym wystąpieniu z Porozumienia.

(4) Jeżeli którykolwiek Uczestniczący Rząd uzna, że interesy jego będą poważnie naruszone skutkiem przydziału podstawowego tonażu eksportowego jakiemuś nie uczestniczącemu krajowi eksportującemu, nie wymienionemu w artykule 14, który chce przystąpić do niniejszego Porozumienia na mocy artykułu 41 (4), Rząd taki może zawiadomić o swym stanowisku Radę, która poweźmie odpowiednią decyzję. Jeżeli odnośny Rząd uważa, że pomimo decyzji Rady interesy jego są nadal poważnie zagrożone, może on zawiadomić o swym wystąpieniu z niniejszego Porozumienia.

(5) Rada poweźmie decyzję w ciągu 30 dni we wszystkich sprawach przedkładanych jej na mocy paragrafów (2), (3) i (4) niniejszego artykułu i jeżeli Rada nie uczyni tego w wymienionym czasie, Rząd, który przedłożył sprawę Radzie, może zawiadomić o swym wystąpieniu z niniejszego Porozumienia.

(6) Każdy Uczestniczący Rząd, jeśli zostanie wciągnięty w działania wojenne, może zwrócić się do Rady o zawieszenie niektórych lub wszystkich jego zobowiązań, wynikających z niniejszego Porozumienia. Jeżeli jego prośba będzie odrzucona, może on zawiadomić o swym wystąpieniu z niniejszego Porozumienia.

(7) Jeżeli którykolwiek Uczestniczący Rząd skorzysta z postanowień artykułu 16 (2) dla zwolnienia się od swych

zobowiązań, wynikających z tego artykułu, każdy inny Uczestniczący Rząd może w każdej chwili w ciągu następujących 3 miesięcy zawiadomić o swym wystąpieniu, wyjaśniając Radzie motywy, jakimi się kierował.

(3) W uzupełnieniu sytuacji uwzględnionych w innych punktach niniejszego Porozumienia, jeżeli którykolwiek Uczestniczący Rząd wykaze, że okoliczności niezależne od jego woli nie pozwalają na wypełnienie jego zobowiązań, wynikających z tego Porozumienia, może on zawiadomić o swym wystąpieniu z niniejszego Porozumienia, pod warunkiem, że Rada zadecyduje, iż wystąpienie takie jest usprawiedliwione.

(9) Jeżeli którykolwiek Uczestniczący Rząd uważa, że wystąpienie z niniejszego Porozumienia, notyfikowane zgodnie z postanowieniami niniejszego artykułu przez jakiś inny Uczestniczący Rząd w odniesieniu bądź do jego terytorium metropolitalnego, bądź też do całości lub części terytoriów niemetropolitalnych, których interesy reprezentuje on na terenie międzynarodowym, jest takiej wagi, że może zaszkodzić działaniu niniejszego Porozumienia, Rząd taki może również zawiadomić o wystąpieniu z Porozumienia w każdym czasie w ciągu następujących 3 miesięcy.

(10) Zawiadomienie o wystąpieniu na podstawie niniejszego artykułu będzie skierowane do Rządu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii i wejdzie w życie w ciągu 30 dni od daty jego otrzymania przez ten Rząd.

Artykuł 45

(1) Każdy Rząd, który był na dzień 31 grudnia 1958 r. uczestnikiem Międzynarodowego Porozumienia Cukrowniczego z 1953 r. lub też tego Porozumienia zmienionego przez Protokół z 1956 r. i którego uczestnictwo obwarowane było jakimś zastrzeżeniem lub kilkoma zastrzeżeniami, uprawniony jest do poczynienia takiego samego zastrzeżenia lub zastrzeżeń przy podpisywaniu, ratyfikacji, akceptacji lub przystąpieniu do niniejszego Porozumienia.

(2) Każdy Rząd reprezentowany na Konferencji Cukrowniczej Narodów Zjednoczonych w 1958 r. może poczynić jedno lub więcej zastrzeżeń w podobnych terminach co zastrzeżenia, o których mowa w paragrafie (1) niniejszego artykułu, i w taki sam sposób. Ewentualny spór mogący wyniknąć w ramach niniejszego paragrafu rozstrzygnięty będzie zgodnie z procedurą zawartą w artykule 4.

(3) Wszelkie inne zastrzeżenia do niniejszego Porozumienia bez względu na to, czy poczynione były przy podpisywaniu, ratyfikacji, akceptacji czy przystąpieniu, wymagać będą zgody Rady.

(4) Jeżeli zgodnie z niniejszym artykułem poczynione zostało zastrzeżenie lub zastrzeżenia, które wymagają zgody Rady, Rada rozpatrzy sprawę w możliwie najkrótszym terminie po zgłoszeniu przez zainteresowany Rząd dokumentu ratyfikacji, akceptacji lub przystąpienia, zależnie od okoliczności. Dokument uważany będzie za ważny prowizorycznie do czasu rozpatrzenia sprawy przez Radę i jeśli Rząd ten nie zdoła uzyskać zgody Rady na to zastrzeżenie lub ewentualnie zodyfikowane zastrzeżenie i nie zgodza się wycofać tego zastrzeżenia, dokument traci swą ważność.

(5) Uprawnienia Rady wyszczególnione w niniejszym artykule wykonywane będą drogą specjalnego głosowania.

(6) Nic w niniejszym artykule nie przeszkodzi Uczestniczącemu Rządowi wycofać w całości lub częściowo poczynione przez niego zastrzeżenie.

Artykuł 46

(1) W wypadkach, gdy Międzynarodowe Porozumienie Cukrownicze z 1953 r. zmienione przez Protokół z 1956 r. przewidywało, że jakieś czynności dokonane, czynności, które miały być dokonane lub czynności, które nie zostały dokonane w jednym roku kontyngentowym w ramach działania owego Porozumienia, mają swoje konsekwencje w następnym roku kontyngentowym, konsekwencje te będą oddzia-

ływały w pierwszym roku kontyngentowym niniejszego Porozumienia tak samo, jak gdyby postanowienia Porozumienia z 1953 r. zmienionego przez Protokół z 1956 r. w dalszym ciągu pozostawały w mocy.

(2) Niezależnie od postanowień paragrafów (1) i (2) artykułu 18 oraz paragrafu (1) niniejszego artykułu prowizoryczne początkowe kontyngenty eksportowe na rok kontyngentowy 1959 wyznaczone były przez Radę w ciągu stycznia 1959 r.

Artykuł 47

Rząd Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii zawiadomi niezwłocznie wszystkie Rządy sygnatariuszy i Rządy przystępujące o każdej notyfikacji i zawiadomieniu o wystąpieniu otrzymanym na zasadzie artykułów 42, 43, 44 i 43.

ROZDZIAŁ XIX

Zastosowanie terytorialne

Artykuł 48

(1) Każdy Rząd może przy podpisywaniu, ratyfikacji, akceptacji lub przystąpieniu do niniejszego Porozumienia lub w jakimkolwiek czasie po tym oświadczyć drogą notyfikacji, skierowanej do Rządu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii, że Porozumienie będzie rozciągać się na wszystkie lub niektóre terytoria niemetropolitalne, za których stosunki międzynarodowe jest on odpowiedzialny, i od dnia otrzymania takiej notyfikacji Porozumienie rozciągać się będzie na wszystkie wymienione w niej terytoria.

(2) W ciągu trzydziestu dni po otrzymaniu zapytania Rady każdy Rząd dostarczy Radzie wyrażony w terminach geograficznych wykaz terytorium lub terytoriów, do których w danym czasie stosuje się niniejsze Porozumienie bądź to na mocy ratyfikacji, akceptacji lub przystąpienia zgodnie z artykułem 41, bądź też na mocy notyfikacji dokonanej przez dany Rząd na podstawie paragrafu (1) niniejszego artykułu.

(3) Każdy Uczestniczący Rząd może, przez zawiadomienie Rządu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii o wystąpieniu zgodnie z postanowieniami artykułów 42, 43 i 44, wystąpić z niniejszego Porozumienia oddzielnie w odniesieniu do wszystkich lub do niektórych terytoriów niemetropolitalnych, za których stosunki międzynarodowe jest on odpowiedzialny.

(4) W wypadku wystąpienia Uczestniczącego Rządu w odniesieniu do wszystkich lub niektórych terytoriów niemetropolitalnych, za których stosunki międzynarodowe jest on odpowiedzialny, oraz w wypadku zmian w zasięgu terytorialnym metropolitalnym lub niemetropolitalnym któregośkolwiek z uczestniczących krajów w stosunku do stanu, który Uczestniczący Rząd zakomunikował Radzie w myśl paragrafu (2) niniejszego Artykułu, Rada rozpatrzy na prośbę Uczestniczącego Rządu, czy słuszne jest poczynienie zmian w statusie, kontyngentach, prawach i obowiązkach odnośnego Rządu, a jeśli uzna to za uzasadnione, powoła do głosu specjalnego głosowania co do zmian, jakich należy dokonać. Jeśli odnośny Uczestniczący Rząd uważa, że interesy jego ucierpią wskutek decyzji Rady, może on wystąpić z niniejszego Porozumienia przez powiadomienie o wystąpieniu Rządu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii w ciągu trzydziestu dni po powzięciu decyzji przez Radę.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie upoważnieni przez swe Rządy, podpisali niniejsze Porozumienie w dniach uwidoczniionych przy podpisach.

Tekst niniejszego Porozumienia w językach chińskim, angielskim, francuskim, rosyjskim i hiszpańskim są jednako autentyczne; oryginały zostają złożone Rządowi Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii, który prześle uwierzytelnione odpisy tego Porozumienia każdemu z podpisujących i przystępujących Rządów.

INTERNATIONAL SUGAR AGREEMENT OF 1958

The Governments party to this Agreement have agreed as follows: —

CHAPTER I

General Objectives

Article 1

The objectives of this Agreement are to assure supplies of sugar to importing countries and markets for sugar to exporting countries at equitable and stable prices and, by these and other means, to facilitate steady increases in the consumption of sugar and corresponding increases in the supply of sugar, to contribute to the improvement of the living conditions of consumers throughout the world and to assist in the maintenance of the purchasing power in world markets of producing countries or areas and especially of those whose economies are largely dependent upon the production or export of sugar by providing adequate returns to producers and making it possible to maintain fair standards of labour conditions and wages; and, in general, to further international co-operation in connexion with world sugar problems.

CHAPTER II

Definitions

Article 2

For the purposes of this Agreement

- (1) "Ton" means a metric ton of 1,000 kilogrammes.
- (2) "Quota year" means calendar year, that is, the period from 1 January to 31 December, both inclusive.
- (3) "Sugar" means sugar in any of its recognized commercial forms derived from sugar cane or sugar beet, including edible and fancy molasses, syrups and any other form of liquid sugar used for human consumption, except final molasses and low-grade types of non-centrifugal sugar produced by primitive methods. Sugar destined for uses other than human consumption as food is excluded, to the extent and under such conditions as the Council may determine.
- Amounts of sugar specified in this Agreement are in terms of raw value, net weight, excluding the container. Except as provided in Article 16, the raw value of any amount of sugar means its equivalent in terms of raw sugar testing 96 sugar degrees by the polariscope.
- (4) "Net imports" means total imports of sugar after deducting total exports of sugar.
- (5) "Net exports" means total exports of sugar (excluding sugar supplied as ships' stores for ships virtualising at domestic ports) after deducting total imports of sugar.
- (6) "Free market" means the total of net imports of the world market except those excluded under any provisions of this Agreement.
- (7) "Importing country" means one of the countries listed in Article 33.
- (8) "Exporting country" means one of the countries listed in Article 34.
- (9) "Basic export tonnages" means the quantities of sugar specified in Article 14 (1).
- (10) "Initial export quota" means the quantity of sugar allotted for any quota year under Article 18 to each country listed in Article 14 (1).
- (11) "Export quota in effect" means the initial export quota as modified by such adjustments as may be made from time to time.
- (12) "Stocks of sugar", for the purposes of Article 13, means either: —

- (i) all sugar in the country concerned either in factories, refineries, warehouses, or in the course of internal

transportation for destinations within the country, but excluding bonded foreign sugar (which term shall be regarded as also covering sugar "en admission temporaire") and excluding sugar in factories, refineries and warehouses or in the course of internal transportation for destinations within the country, which is solely for distribution for internal consumption and on which such excise or other consumption duties as exist in the country concerned have been paid; or

- (ii) all sugar in the country concerned either in factories, refineries, warehouses, or in the course of internal transportation for destinations within the country, but excluding bonded foreign sugar (which term shall be regarded as also covering sugar "en admission temporaire") and excluding sugar in factories, refineries and warehouses or in the course of internal transportation for destinations within the country which is solely for distribution for internal consumption: according to the notification made to the Council by each Participating Government under Article 13.

(13) "Price" and "prevailing price" have the meanings specified in Article 20.

(14) "The Council" means the International Sugar Council established under Article 27.

(15) "The Executive Committee" means the Committee established under Article 37.

(16) "Special Vote" has the meaning specified in paragraph (2) of Article 36.

CHAPTER III

General Undertakings by Participating Governments

1. Subsidies

Article 3

(1) The Participating Governments recognize that subsidies on sugar may so operate as to impair the maintenance of equitable and stable prices in the free market and so endanger the proper functioning of this Agreement.

(2) If any Participating Government grants or maintains any subsidy, including any form of income or price support, which operates directly or indirectly to increase exports of sugar from, or to reduce imports of sugar into its territory, it shall, during each quota year, notify the Council in writing of the extent and nature of the subsidisation, of the estimated effect of the subsidisation on the quantity exported from or imported into its territory and of the circumstances making the subsidisation necessary. The notification referred to in this paragraph shall be given at the request of the Council, which request shall be made at least once each quota year in such form and at such time as may be provided in the rules of procedure of the Council.

(3) In any case in which a Participating Government considers that serious prejudice to its interests under this Agreement is caused or threatened by such subsidisation, the Participating Government granting the subsidy shall, upon request, discuss with the other Participating Government or Governments concerned, or with the Council, the possibility of limiting the subsidisation. In any case in which the matter is brought before the Council, the Council may examine the case with the Governments concerned and make such recommendations as it deems appropriate.

2. Programmes of Economic Adjustment

Article 4

Each Participating Government agrees to adopt such measures as it believes will be adequate to fulfil its obli-

gations under this Agreement with a view to the achievement of the general objectives set forth in Article 1 and as will ensure as much progress as practicable within the duration of this Agreement towards the solution of the commodity problem involved.

3. Promotion of Increased Consumption of Sugar

Article 5

With the object of making sugar more freely available to consumers, each Participating Government agrees to take such action as it deems appropriate to reduce disproportionate burdens on sugar, including those resulting from —

- (i) private and public controls, including monopoly;
- (ii) fiscal and tax policies.

4. Maintenance of Fair Labour Standards

Article 6

The Participating Governments declare that, in order to avoid the depression of living standards and the introduction of unfair competitive conditions in world trade, they will seek the maintenance of fair labour standards in the sugar industry.

CHAPTER IV

Special Obligations of the Participating Governments of Countries Which Import Sugar

Article 7

(1)—(i) To prevent non-participating countries from gaining advantage at the expense of participating countries, the Government of each participating country agrees that it will not permit the import for any purpose from non-participating countries as a group during any quota year of a total quantity of sugar larger than was imported from those countries as a group during any one of the three calendar years 1951, 1952, 1953; provided that the said total quantity shall not include imports purchased by a participating country from non-participating countries during any period when by virtue of paragraph (3) of Article 21, quotas and limitations on exports are inoperative, and provided further that the Government of the participating country has notified the Council in advance that such purchases may be made.

(ii) The years referred to in sub-paragraph (i) of this paragraph may be varied by a determination of the Council on the application of any Participating Government which considers that there are special reasons for such variation.

(2)—(i) If any Participating Government considers that the obligation it has assumed under paragraph (1) of this Article is operating in such a way that its country's re-export trade in refined sugar or trade in sugar-containing products is suffering damage therefrom, or is in imminent danger of being damaged, it may request the Council to take action to safeguard the trade in question, and the Council shall forthwith consider any such request and shall take such action, which may include the modification of the aforesaid obligation, as it deems necessary for that purpose. If the Council fails to deal with a request made to it under this sub-paragraph within 15 days of its receipt the Government making the request shall be deemed to have been released from its obligation under paragraph (1) of this Article to the extent necessary to safeguard the said trade.

(ii) If in a particular transaction in the usual course of trade the delay resulting from the procedure provided for in sub-paragraph (i) of this paragraph might result in damage to a country's re-export trade in refined sugar or trade in

sugar-containing products, the Government concerned shall be released from the obligation in paragraph (1) of this Article in respect of that particular transaction.

(3)—(i) If any Participating Government considers that it cannot carry out the obligations in paragraph (1) of this Article, it agrees to furnish the Council with all relevant facts and to inform the Council of the measures which it would propose to take in that quota year and the Council shall, within fifteen days, take a decision as to whether or not the obligation laid down in paragraph (1) of this Article should be modified for that quota year in respect of such Government. However, if the Council is unable to reach a decision, the Government concerned shall be released from its obligations under paragraph (1) of this Article to such extent as may be necessary to permit it to carry out in that quota year the measures it has proposed to the Council.

(ii) If the Government of any participating exporting country considers that the interests of its country are being damaged by the operation of paragraph (1) of this Article, it may furnish the Council with all relevant facts and inform the Council of the measures which it would wish to have taken by the Government of the other participating country concerned, and the Council may, in agreement with the latter Government, modify the obligation laid down in paragraph (1).

(4) The Government of each participating country which imports sugar agrees that as soon as practicable after its ratification of, acceptance of, or accession to this Agreement, it will notify the Council of the maximum quantities which could be imported from non-participating countries under paragraph (1) of this Article.

(5) In order to enable the Council to make the redistributions provided for in Article 19 (1) (ii), the Government of each participating country which imports sugar agrees to notify the Council, within a period fixed by the Council which shall not exceed eight months from the beginning of the quota year, of the quantity of sugar which it expects will be imported from non-participating countries in that quota year; provided that the Council may vary the aforesaid period in the case of any such country.

(6) The Government of each participating importing country agrees that in any quota year the total exports, if any, of sugar from its country, excluding sugar supplied as ships' stores for ships victualling at domestic ports, shall not exceed the total imports of sugar into that country in that quota year.

CHAPTER V

Special Obligations of Governments of Participating Exporting Countries

Article 8

(1) The Government of each participating exporting country agrees that exports from its country to the free market will be so regulated that net exports to that market will not exceed the quantities which such country may export each quota year in accordance with the export quotas established for it under the provisions of this Agreement. Subject to such tolerances as the Council may prescribe, any amount by which total net exports of an exporting country in any quota year exceeds its export quota in effect at the end of that year shall be charged to the export quota in effect of that country for the next following quota year.

(2) The Council may, if it deems necessary because of exceptional circumstances, limit the proportion of their quotas which participating exporting countries having basic ton-

nages in excess of 75,000 tons may export during any part of a quota year, provided that no such limitations shall prevent the participating exporting countries from exporting, during the first eight months of any quota year, 80 per cent. of their initial export quotas and provided further that the Council may at any time modify or remove any such limitation which it may have imposed.

Article 9

The Government of each participating exporting country agrees that it will take all practicable action to ensure that the demands of participating countries which import sugar are met at all times. To this end, if the Council should determine that the state of demand is such that, notwithstanding the provisions of this Agreement, participating countries which import sugar are threatened with difficulties in meeting their requirements, it shall recommend to participating exporting countries measures designed to give effective priority to those requirements. The Government of each participating exporting country agrees that, on equal terms of sale, priority in the supply of available sugar, in accordance with the recommendations of the Council, will be given to participating countries which import sugar.

Article 10

The Government of each participating exporting country agrees to adjust the production of sugar in its country during the term of this Agreement and in so far as practicable in each quota year of such term, by regulating the manufacture of sugar or, when this is not possible, the acreage or plantings, so that the production shall result in such amount of sugar as may be needed to provide for domestic consumption, exports permitted under this Agreement and stocks specified in Article 13.

Article 11

(1) The Government of each participating exporting country agrees to notify the Council, as soon as possible, but not later than 15 May whether or not it expects that its country's export quota in effect at the time of notification will be used and, if not, of such part of its country's export quota in effect as it expects will not be used, and on receipt of such advice, the Council shall take action in accordance with Article 19 (1) (i).

(2) In addition to the notification provided for in paragraph (1) above, the Government of each participating exporting country agrees to notify the Council, as soon as possible after 15 May, but not later than 30 September, whether or not it expects that its country's export quota in effect at the time of that notification will be used and, if not, of such part of its country's export quota in effect as it expects will not be used, and on receipt of such advice, the Council shall take action in accordance with Article 19 (1) (i).

Article 12

(1) If the actual net exports to the free market of any participating exporting country in a quota year fall short of its export quota in effect at the time of notification by its Government in accordance with paragraph (1) of Article 11, less such part, if any, of that quota as the Government has notified under paragraph (1) of Article 11 that it expected would not be used, and less any net reduction in its export quota in effect made subsequently by the Council under Article 21, the difference shall be deducted from that country's export quota in effect in the following quota year to the extent that such difference exceeds 50 per cent. of the amount notified under paragraph (1) of Article 11,

(2) Without prejudice to the provisions in paragraph (1) of this Article, if the actual net exports to the free market of any participating exporting country in a quota year fall short of its export quota in effect at the time of notification by its Government in accordance with paragraph (2) of Article 11, less any reduction in its export quota in effect made subsequently by the Council under Article 21, an allowance of 50 per cent. of the amount notified in accordance with paragraph (2) of Article 11 shall be made against the deduction of that shortfall from that country's export quota in the following quota year.

(3) If no notification is given under Article 11, the whole of any shortfall of total net exports during the quota year below the export quota in effect at the end of that quota year shall be charged to the export quota of that country in the following quota year.

(4) The Council may modify the amounts to be deducted under this Article if it is satisfied by an explanation from the participating country concerned that its net exports fell short by reason of *force majeure*.

(5) The Government of each participating exporting country undertakes to notify the Council before 1 April in any quota year of its total net exports in the previous quota year.

CHAPTER VI

Stocks

Article 13

(1) The Governments of participating exporting countries undertake so to regulate production in their countries that the stocks in their respective countries shall not exceed for each country on a fixed date each year immediately preceding the start of the new crop, such date to be agreed with the Council, an amount equal to 20 per cent. of its annual production.

(2) Nevertheless, the Council may, if it considers that such action is justified by special circumstances, authorise the holding of stocks in any country in excess of 20 per cent. of its production.

(3) The Government of each participating country listed in Article 14 (1) agrees: —

(i) that stocks equal to an amount of not less than 12½ per cent. of its country's basic export tonnage shall be held in its country at a fixed date each year immediately preceding the start of the new crop, such date to be agreed with the Council, unless drought, flood or other adverse conditions prevent the holding of such stocks; and

(ii) that such stocks shall be earmarked to fill increased requirements of the free market and used for no other purpose without the consent of the Council, and shall be immediately available for export to that market when called for by the Council.

(4) The Council may increase to 15 per cent. or reduce to 10 per cent. the amount of minimum stocks to be carried in each quota year under paragraph (3) of this Article. If any Participating Government considers that, owing to special circumstances, the amount of the minimum stocks required to be held in its country under paragraphs (3) or (4) of this Article should be less, it may state its case to the Council. If the Council finds the contentions of the Government concerned well founded, it may vary the amount of minimum stocks to be held in the country concerned.

* (5) The Government of each participating country in which stocks are held under the provisions of paragraph (3) as they may be modified by the provisions of paragraph (4) of this Article, agrees that unless otherwise authorized by the Council, stocks held under those provisions shall be used neither for meeting priorities under Article 14C, nor for meeting increases in quotas in effect under Article 21 while such quotas are lower than its country's basic export tonnage, unless the stocks so used can be replaced before the beginning of its country's crop in the ensuing quota year.

(6) The Government of each participating exporting country agrees that, so far as possible, it will not permit the disposal of stocks held under this Article, following its withdrawal from this Agreement or following the expiration of this Agreement, in such a manner as to create undue disturbance in the free market for sugar.

(7) At the time of deposit of its instrument of ratification, acceptance or accession, each Government shall notify the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland for transmission to the Council, which of the two definitions of "stocks of sugar" in Article 2 it accepts as applicable to its country.

CHAPTER VII

Regulations of Exports

Article 14

A. Basic export tonnages

(1)—(i) For the first three quota years during which this Agreement is in force the exporting countries or areas named below shall have the following basic export tonnages for the free market: —

In thousands of tons

Belgium (including Belgian Congo)	55*
Brazil	550
China (Taiwan)	655
Colombia	5
Cuba	2,415
Czechoslovakia	275
Denmark	75
Dominican Republic	655
France	20**
Germany, Eastern	150
Haiti	45
Hungary	40
India	100
Indonesia	350
Italy	20
Mexico	75
Kingdom of the Netherlands	40**
Peru	490
Philippines	25
Poland	220
Portugal (including Overseas Provinces)	20
Turkey	10
USSR	200

* In calculating Belgium's net exports, the first 25 thousand tons of exports to Morocco shall be excluded.

** Having regard to the links existing between France and Morocco and Tunisia within the French franc monetary zone and considering that Morocco and Tunisia import from the free market, France is authorised to export, in addition to its export quota in effect, a net annual amount of 380 thousand tons of sugar.

*** The Kingdom of the Netherlands undertakes not to export over the years 1959, 1960 and 1961, taken as a whole, a greater amount of sugar than it imports during the same period.

(2)—(a) The export quotas of the Czechoslovak Republic, Hungary and the People's Republic of Poland do not include their exports of sugar to the USSR and these exports are outside this Agreement.

(b) The USSR export quota is calculated without taking into account imports of sugar from the Czechoslovak Republic, Hungary and the People's Republic of Poland in excess of 50,000 tons.

(3) Costa Rica, Ecuador, Guatemala, Nicaragua and Panama, to which no basic export tonnages have been allotted under this Article, may each export to the free market up to 5,000 tons raw value a year.

(4) This Agreement does not ignore, and does not have the purpose of nullifying, Indonesia's aspiration as a Sovereign State for its rehabilitation to its historical position as a sugar exporting country to the extent that may be practicable within the possibilities of the free market.

B. Special reserve

(5) A special reserve is established for each of the first three quota years of this Agreement and is allocated as follows: —

In thousands of tons

China (Taiwan)	95
India	50
Indonesia	50
Philippines	20

Notwithstanding that these allocations are not basic export tonnages, the provisions of the Agreement other than those of Article 19 shall apply to them as if they were basic export tonnages.

C. Priorities on shortfalls and on increased free market requirements

(6) In determining export quotas in effect the following priorities shall be applied in accordance with the provisions of paragraph (7) of this Article: —

- (a) The first 50,000 tons will be allotted to Cuba.
- (b) The next 25,000 tons will be allotted to Poland.
- (c) The next 25,000 tons will be allotted to Czechoslovakia.
- (d) The next 10,000 tons will be allotted to Hungary.

(7)—(i) In redistributions resulting from the provisions of Articles 19 (1) (i) and 19 (2), the Council shall give effect to the priorities listed in paragraph (6) of this Article.

(ii) In distributions resulting from the provisions of Articles 18, 19 (1) (ii) and 21, the Council shall not give effect to the said priorities until the exporting countries listed in paragraph (1) of this Article have been offered export quotas equal to the total of their basic export tonnages, subject to any reductions applied under Articles 12 and 21 and thereafter shall give effect to the said priorities only in so far as the said priorities have not already been brought into effect in accordance with sub-paragraph (i) of this paragraph.

(iii) Reductions resulting from the application of the provisions of Article 21 shall be applied *pro rata* to the basic export tonnages until the export quotas in effect have been reduced to the total of the basic export tonnages plus the total of the priorities allotted due to increases in free market requirements for that year, after which the priorities shall be deducted in the reverse order and thereafter reductions shall be applied again *pro rata* to basic export tonnages.

Article 15

This Agreement does not apply to movements of sugar between the Belgo-Luxembourg Economic Union (including the Belgian Congo), France, the Federal Republic of Germany, Italy and the Kingdom of the Netherlands up to a net amount of 150,000 tons of sugar per year.

Article 16

(1) The Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland (on behalf of the British West Indies and British Guiana, Mauritius and Fiji), the Government of the Commonwealth of Australia and the Government of the Union of South Africa undertake that net exports of sugar by the exporting territories covered by the Commonwealth Sugar Agreement of 1951 (excluding local movements of sugar between adjoining Commonwealth territories, or islands, in such quantities as can be authenticated by custom) shall not together exceed the following total quantities: —

- (i) In the calendar year 1959 2,500,000 English long tons (2,540,835 tons) *tel quel*;
- (ii) In the calendar years 1960 and 1961 2,575,000 English long tons (2,617,000 tons) *tel quel* per year.

In addition to providing for the export of the quantities set out above, the Governments above-mentioned agree that except by reason of drought, flood or other adverse conditions stocks to a total of not less than 50,000 English long tons (50,817 tons) *tel quel* shall be held in the exporting territories as a group covered by the Commonwealth Sugar Agreement at all times in each calendar year unless and until they have been released with the consent of the Council, and that those stocks shall be immediately available for export to the free market when called for by the Council.

(2) These limitations have the effect of leaving available to the free market a share in the sugar markets of Commonwealth countries. The Governments aforementioned would, however, regard themselves as released from their obligation thus to limit exports of Commonwealth sugar if a Government or Governments of a participating exporting country or of participating countries having a basic export tonnage or tonnages under Article 14 (1) should enter into a special trading arrangement with an importing country of the Commonwealth which would guarantee the exporting country a specified portion of the market of that Commonwealth country.

(3) The Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, with the concurrence of the Government of the Commonwealth of Australia and the Government of the Union of South Africa, undertakes to provide the Council sixty days in advance of the beginning of each quota year with an estimate of total net exports from the exporting territories covered by the Commonwealth Sugar Agreement in such year and to inform the Council promptly of any changes in such estimate during that year. The information supplied to the Council by the United Kingdom pursuant to this undertaking shall be held to discharge fully the obligations in Articles 11 and 12 so far as the aforementioned territories are concerned.

(4) The provisions of paragraphs (3) and (4) of Article 13 shall not apply to the exporting territories covered by the Commonwealth Sugar Agreement.

(5) Nothing in this Article shall be held to prevent any participating country exporting to the free market from exporting sugar to any country within the British Common-

wealth nor, within the quantitative limits set out above, to prevent any Commonwealth country from exporting sugar to the free market.

Article 17

Exports of sugar to the United States of America for consumption therein shall not be considered exports to the free market and shall not be charged against the export quotas established under this Agreement.

Article 18

(1) Before the beginning of each quota year the Council shall make an estimate of the net import requirements of the free market during such year for sugar from exporting countries listed in Article 14 (1). In the preparation of this estimate, there shall be taken into account among other factors the total amount of sugar which the Council is notified could be imported from non-participating countries under the provisions of Article 7 (4).

(2) At least thirty days before the beginning of each quota year the Council shall consider the estimate prepared in accordance with paragraph (1) of this Article. After considering that estimate and all other factors affecting the supply and demand for sugar on the free market the Council shall forthwith assign a provisional initial export quota for the free market for such year to each of the exporting countries listed in Article 14 (1) *pro rata* to their basic export tonnages, subject to the provisions of Article 14C, and to such charges and deductions as may be required under Article 8 (1) and Article 12, provided that if at the time of fixing provisional initial export quotas the prevailing price is not less than 3.15 cents the total of the provisional initial export quotas shall, unless the Council otherwise decides by Special Vote, be not less than 90 per cent. of the basic export tonnages, the distribution among exporting countries being made in the same manner provided in this paragraph.

(3) Prior to 1 April in each quota year, the Council shall make a further estimate of free market requirements in the manner provided in paragraph (1) of this Article. After considering that estimate and all other factors affecting the supply and demand for sugar on the free market, the Council shall, not later than 1 April and in the manner provided in paragraph 2 of this Article, make a final determination of initial export quotas. Thereafter, any references to initial export quotas in other Articles of this Agreement shall be deemed to be references to the initial export quotas as finally determined.

(4) As soon as the final determination of initial export quotas has been made, export quotas in effect shall immediately be adjusted as if the provisional initial export quotas had been the same as those finally determined, due account thus being taken of any variations in those provisional quotas made by the Council under other Articles of this Agreement prior to the final determination. Adjustment of export quotas in effect in accordance with this paragraph shall be without prejudice to such powers or duties to vary quotas in effect as are possessed by the Council under other Articles of this Agreement.

(5) At the time of the adjustment of export quotas in effect in accordance with paragraph (4) of this Article, the Council shall also review the supplies of sugar available for the free market for that quota year and shall consider the variation of export quotas in effect of particular countries by the exercise of its powers under Article 19 (2) of this Agreement.

(6) The Council shall have power by Special Vote to set aside in any quota year up to 40,000 tons of the net import requirements of the free market as a reserve from which it may allot additional export quotas to meet proved cases of special hardship.

Article 19

(1) The Council shall cause export quotas in effect for participating countries listed in Article 14 (1) to be adjusted, subject to the provisions of Article 14 C, as follows: —

(i) Within 10 days after the Government of any exporting country has given notice pursuant to Article 11 that a part of the initial export quota or export quota in effect will not be used, to reduce accordingly the export quota in effect of such country and to increase the export quotas in effect of other exporting countries by redistributing an amount of sugar equal to the part of the quota so renounced *pro rata* to their basic export tonnages. The Council shall forthwith notify Governments of exporting countries of such increases, and those Governments shall, within 10 days of receipt of such notification, inform the Council whether or not they are in a position to use the increase in quota allotted to them. On receipt of such information, a subsequent redistribution of the quantity involved shall be made, and Governments of exporting countries concerned shall be notified forthwith by the Council of the increases made in their countries' export quotas in effect.

(ii) From time to time to take into account variations in the estimates of the quantities of sugar which the Council is notified will be imported from non-participating countries under Article 7; provided, however, that such quantities need not be redistributed until they reach a total of 5,000 tons. Redistributions under this sub-paragraph shall be made on the same basis and in the same manner as is provided in paragraph (1) (i) of this Article.

(2) Notwithstanding the provisions of Article 11, if the Council, after consultation with the Government of any participating exporting country, determines that such country will be unable to use all or part of its export quota in effect, the Council may increase *pro rata* the export quotas of other participating exporting countries on the same basis and in the same manner as is provided for in paragraph (1) (i) of this Article; provided, however, that such action by the Council shall not deprive the country concerned of its right to fill its export quota which was in effect before the Council made its determination.

CHAPTER VIII

Stabilisation of Prices

Article 20

(1) For the purposes of this Agreement any reference to the price of sugar shall be deemed to be to the spot price in United States currency per pound avoirdupois free alongside steamer Cuban port, as established by the New York Coffee and Sugar Exchange in relation to sugar covered by Contract No. 4, or any alternative price which may be established under paragraph (2) of this Article; and where any reference is made to the prevailing price being above or below any stated figure that condition shall be deemed to be fulfilled if the average price over a period of seventeen

consecutive market days has been above or below the stated figure, as the case may be, provided that the spot price on the first day of the period and on not less than twelve days within the period has also been above or below the stated figure, as the case may be.

(2) In the event of the price referred to in paragraph (1) of this Article not being available at a material period, the Council shall use such other criteria as it sees fit.

(3) Any of the prices laid down in Articles 18 and 21 may be modified by the Council by a Special Vote.

Article 21

(1) The Council shall have discretion to increase or reduce quotas to meet market conditions, provided that: —

(i) when the prevailing price is not less than 3·25 cents and not more than 3·45 cents no increase shall be made so as to bring into effect quotas greater in total than the basic export tonnages plus 5 per cent. or the initial export quotas, whichever are the greater, and no decrease shall be made so as to bring into effect quotas which are less in total than either the initial export quotas less 5 per cent. or the basic export tonnages less 10 per cent., whichever are the greater;

(ii) when the prevailing price exceeds 3·45 cents the quotas in effect shall be not less than the initial export quotas or the basic export tonnages, whichever are the greater;

(iii) when the prevailing price exceeds 3·75 cents the Council shall meet within seven days to consider the market situation and to take such action in regard to quotas as may be appropriate for the purpose of achieving the general objectives of this Agreement. In the absence of agreement by the Council on the action to be taken the quotas in effect shall forthwith be increased by 2½ per cent. If, after action decided by the Council has been taken or the quotas have been increased by 2½ per cent., the prevailing price continues to be above 3·75 cents, the Council shall meet again within seven days in order to give further consideration to the market situation;

(iv) when, after quotas in effect have been raised in pursuance of sub-paragraph (iii) of this paragraph, the prevailing price falls below 3·75 cents, quotas in effect shall be restored to the level at which they were before the above-mentioned increase;

(v) if the prevailing price is below 3·25 cents the export quotas in effect shall at once be reduced by 2½ per cent. and the Council shall meet within seven days to decide whether any further reduction shall be made; and if no agreement is reached at such meeting the percentage of the reduction shall be raised to 5 per cent., provided that reductions shall not be made so as to reduce the quotas below 90 per cent. of the basic export tonnages unless the prevailing price is below 3·15 cents in which case further reduction may be made within the limits prescribed by Article 23; and

(vi) if the prevailing price has risen above 3·25 cents and the export quotas in effect are below 90 per cent. of the basic export tonnages, the export quotas in effect shall be increased at once by 2½ per cent. and the Council shall meet within seven days to decide whether a further increase shall be made;

and if no agreement is reached at such meeting the percentage of the increase shall be raised to 5 per cent. or such lesser amount as is required to restore the quotas to 90 per cent.

(2) In considering changes in quotas under this Article the Council shall take into account all factors affecting the supply and demand for sugar on the free market.

(3) If the prevailing price exceeds 4.00 cents all quotas and limitations on exports under any of the Articles of this Agreement shall for the time being become inoperative, provided that if subsequently the prevailing price falls below 3.90 cents the quotas and limitations previously in effect shall be restored, subject to the power of the Council to vary quotas under paragraph (1) of this Article.

(4) If the Council is satisfied that a new situation has arisen which endangers the attainment of the general objectives of the Agreement it may, by Special Vote, suspend temporarily for such period as it may think necessary the limits imposed under the preceding paragraphs of this Article upon its discretion to increase quotas; and during the period of such suspension the Council shall have full discretion to increase quotas as it may think necessary and to cancel such increases when they are no longer required.

(5) All changes in quotas made under this Article shall be *pro rata* to the basic export tonnages, subject to the provisions of Article 14C; and any references to percentages of quotas shall be construed as percentages of the basic export tonnages.

(6) Notwithstanding the provisions of paragraph (1) of this Article, if the export quota of any country has been reduced under Article 19 (1) (i) such reduction shall be deemed to form part of the reductions made in the same quota year under the terms of paragraph (1) of this Article.

(7) The Council shall notify Participating Governments of each change made under this Article in the export quotas in effect.

(8) If any reduction made under the preceding paragraphs of this Article cannot be fully applied to the export quota in effect of any exporting country because, at the time the reduction is made, that country has already exported all or part of the amount of such reduction, a corresponding amount shall be deducted from the export quota in effect of that country in the following quota year.

Article 22

(1) During the first quota year of this Agreement, the Council shall consider, and make recommendations to interested participating Governments concerning the negotiation of arrangements for multilateral options drawn up in accordance with the provisions of this Article.

(2) Such arrangements shall be designed to secure that, if the prevailing price moves beyond the highest or lowest price of the range set out in Article 21, the Participating Governments concerned will have the right to exercise options for sale or purchase, as the case may be, in respect of such quantities of sugar as may be prescribed in the arrangements.

(3) The options shall be exercisable in accordance with such limits as to time and frequency, or otherwise, as may be prescribed in the arrangement.

(4) The arrangements shall take into account the traditional pattern of the trade in sugar.

(5) The Council may establish such Committees as it deems desirable to assist it in the examination of these que-

sions and to formulate the recommendations provided for in paragraph (1) above.

CHAPTER IX

General Limitation of Reductions in Export Quotas

Article 23

(1) Except in respect of penalties imposed under Article 12 and reductions made under Article 19 (1) (i), the export quota in effect of any participating exporting country listed in Article 14 (1) shall not be reduced below 80 per cent. of its basic export tonnage and all other provisions of this Agreement shall be construed accordingly; provided, however, that the export quota in effect of any participating exporting country having a basic export tonnage under Article 14 (1) of less than 50,000 tons shall not be reduced below 90 per cent. of its basic export tonnage.

(2) A reduction of quotas under Article 21 shall not be made within the last forty-five calendar days of the quota year.

CHAPTER X

Sugar Mixtures

Article 24

Should the Council at any time be satisfied that as the result of a material increase in the exportation or use of sugar mixtures, those products are taking the place of sugar to such an extent as to prevent full effect being given to the purpose of this Agreement it may resolve that such products or any of them shall be deemed to be sugar, in respect of their sugar content, for the purposes of the Agreement; provided that the Council shall, for the purpose of calculating the amount of sugar to be charged to the export quota of any participating country, exclude the sugar equivalent of any quantity of such products which has normally been exported from that country prior to the coming into force of this Agreement.

CHAPTER XI

Monetary Difficulties

Article 25

(1) If, during the term of this Agreement the Government of a participating importing country considers that it is necessary for it to forestall the imminent threat of, or to stop or to correct a serious decline in its monetary reserves, it may request the Council to modify particular obligations of this Agreement.

(2) The Council shall consult fully with the International Monetary Fund on questions raised by such request and shall accept all findings of statistical and other facts made by the Fund relating to foreign exchanges, monetary reserves and balance of payments, and shall accept the determination of the Fund as to whether the country involved has experienced or is imminently threatened with a serious deterioration in its monetary reserves. If the country in question is not a member of the International Monetary Fund and requests that the Council should not consult the Fund, the issues involved shall be examined by the Council without such consultation.

(3) In either event, the Council shall discuss the matter with the Government of the importing country. If the Council decides that the representations are well founded and that the country is being prevented from obtaining a sufficient amount of sugar to meet its consumption requirements consistently with the terms of this Agreement, the Council may modify the obligations of such Government or of the Government of any exporting country under this Agreement in such manner and for such time as the Council deems necessary to permit such importing country to secure a more adequate supply of sugar with its available resources.

CHAPTER XII

Studies by the Council

Article 26

(1) The Council shall consider and make recommendations to the Governments of participating countries concerning ways and means of securing appropriate expansion in the consumption of sugar, and may undertake studies of such matters as:

- (i) the effects of (a) taxation and restrictive measures and (b) economic, climatic and other conditions on the consumption of sugar in the various countries;
- (ii) means of promoting consumption, particularly in countries where consumption per caput is low;
- (iii) the possibility of co-operative publicity programmes with similar agencies concerned with the expansion of consumption of other foodstuffs;
- (iv) progress of research into new uses of sugar, its by-products, and the plants from which it is derived.

(2) Furthermore, the Council is authorised to make and arrange for other studies, including studies of the various forms of special assistance to the sugar industry, for the purpose of assembling comprehensive information and for the formulation of proposals which the Council deems relevant to the attainment of the general objectives set forth in Article 1 or relevant to the solution of the commodity problem involved. Any such studies shall relate to as wide a range of countries as practicable and shall take into consideration the general social and economic conditions of the countries concerned.

(3) The studies undertaken pursuant to paragraphs (1) and (2) of this Article shall be carried out in accordance with such terms as may be laid down by the Council, and in consultation with the Participating Governments.

(4) The Governments concerned agree to inform the Council of the results of their consideration of the recommendations and proposals referred to in this Article.

(5) The Council, in furtherance of Resolution No. 1 of the United Nations Sugar Conference of 1956, the purposes of this Article and the general objectives of this Agreement set forth in Article 1, shall appoint a Committee to assist it in carrying out its functions under this Article, especially those which relate to sub-paragraphs (ii) and (iv) of paragraph (1), including in particular the compilation of results of research, wherever conducted, into the consumption and new uses of sugar and its by-products and the dissemination of those results.

CHAPTER XIII

Administration

Article 27

(1) The International Sugar Council established under the International Sugar Agreement, 1953, as amended by the

Protocol of 1956, shall continue in being for the purpose of administering the present Agreement, with the membership, powers and functions set out in this Agreement.

(2) Each Participating Government shall be a voting member of the Council and shall have the right to be represented on the Council by one delegate and may designate alternate delegates. A delegate or alternate delegates may be accompanied at meetings of the Council by such advisers as each Participating Government deems necessary.

(3) The Council shall elect a non-voting Chairman who shall hold office for one quota year and shall serve without pay. He shall be selected alternately from among the delegations of the importing and exporting participating countries.

(4) The Council shall elect a Vice-Chairman who shall hold office for one quota year and shall serve without pay. He shall be selected alternately from among the delegations of the exporting and importing participating countries.

(5) The Council shall have in the territory of each Participating Government, with effect from 1 January 1959 and to the extent consistent with its laws, such legal capacity as may be necessary in discharging its functions under this Agreement.

Article 28

(1) The Council shall adopt rules of procedure which shall be consistent with the terms of this Agreement, and shall keep such records as are required to enable it to discharge its functions under this Agreement and such other records as it considers desirable. In the case of inconsistency between the rules of procedure so adopted and the terms of this Agreement, the Agreement shall prevail.

(2) The Council may, by a Special Vote, delegate to the Executive Committee set up under Article 37 the exercise of any of its powers and functions other than those requiring a decision by Special Vote under this Agreement. The Council may, at any time, revoke such a delegation by a majority of the votes cast.

(3) The Council may appoint such permanent or temporary Committees as it considers advisable in order to assist it in performing its functions under this Agreement.

(4) The Council shall develop, prepare and publish such reports, studies, charts, analyses and other data as it may deem desirable and helpful.

(5) The Participating Governments undertake to make available and supply all such statistics and information as are necessary to the Council or the Executive Committee to enable it to discharge its functions under this Agreement.

(6) The Council shall publish at least once a year a report of its activities and of the operation of this Agreement.

(7) The Council shall perform such other functions as are necessary to carry out the terms of this Agreement.

Article 29

The Council shall appoint an Executive Director, who shall be its chief administrative officer. In accordance with rules established by the Council, the Executive Director shall appoint such staff as may be required for the work of the Council and its Committees. It shall be a condition of employment of the Executive Director and of the staff that they do not hold or shall cease to hold financial interest in the sugar industry or in the trade in sugar and that they shall not seek or receive instructions regarding their duties under this Agreement from any Government or from any other Authority external to the Council.

Article 30

(1) The Council shall select its seat. Its meeting shall be held at its seat, unless the Council decides to hold a particular meeting elsewhere.

(2) The Council shall meet at least twice a year. It may be convened at any other time by its Chairman.

(3) The Chairman shall convene a session of the Council if so requested by

- (i) Five Participating Governments, or
- (ii) Any Participating Government or Governments holding not less than 10 per cent. of the total votes, or
- (iii) The Executive Committee.

Article 31

The presence of delegates holding 75 per cent. of the total votes of the Participating Governments shall be necessary to constitute a quorum at any meeting of the Council, but if no such quorum is present on the day fixed for a meeting of the Council which had been called pursuant to Article 30, such meeting shall be held seven days later and the presence of delegates holding 50 per cent. of the total votes of the Participating Governments shall then constitute a quorum.

Article 32

The Council may make decisions, without holding a meeting, by correspondence between the Chairman and the Participating Governments provided that no Participating Government makes objection to this procedure. Any decision so taken shall be communicated to all the Participating Governments as soon as possible and shall be set forth in the minutes of the next meeting of the Council.

Article 33

The votes to be exercised by the respective delegations of importing countries on the Council shall be as follows:

Canada	85
Ceylon	20
Chile	30
Finland	20
Federal Republic of Germany	45
Ghana	10
Greece	10
Ireland	10
Israel	10
Japan	150
Federation of Malaya	20
Morocco	45
Norway	20
Pakistan	15
Sweden	10
Tunisia	10
United Kingdom	245
United States of America	245
Total	1,000

Article 34

The votes to be exercised by the respective delegations of exporting countries on the Council shall be as follows:

Australia	45
Belgium	15
Brazil	70
China	65
Costa Rica	10
Cuba	245
Czechoslovakia	35
Denmark	15
Dominican Republic	65
France	30
Guatemala	10
Haiti	10
Hungary	15
India	35
Indonesia	40
Italy	15
Mexico	20
Kingdom of the Netherlands	15
Nicaragua	10
Panama	10
Peru	50
Philippines	20
Poland	30
Portugal	10
Union of South Africa	20
USSR	95
Total	1,000

Article 35

Whenever the membership of this Agreement changes or when any country is suspended from voting or recovers its votes under any provision of this Agreement, the Council shall redistribute the votes within each group (importing countries and exporting countries) proportionally to the number of votes held by each member of the group, provided that no country shall have less than 10 or more than 245 votes and that there shall be no fractional votes, and provided further that the votes of countries having 245 votes under Article 33 or 34 shall not be reduced, having regard to the substantial number of votes relinquished by each of those countries when accepting the number of votes attributed to them in Articles 33 and 34.

Article 36

(1) Except where otherwise specifically provided for in this Agreement, decisions of the Council shall be by a majority of the votes cast by the exporting countries and a majority of the votes cast by the importing countries provided that the latter majority shall consist of votes cast by not less than one-third in number of the importing countries present and voting.

(2) When a Special Vote is required, decisions of the Council shall be by at least two-thirds of the votes cast, which shall include a majority of the votes cast by the exporting countries and a majority of the votes cast by the

importing countries; provided that the latter majority shall consist of votes cast by not less than one-third in number of the importing countries present and voting.

(3) Notwithstanding the provisions of paragraphs (1) and (2) of this Article, at any session of the Council convened in accordance with Article 30 (3) (i) or Article 30 (3) (ii) to deal with any question relating to Article 21, decisions of the Council on action taken by the Executive Committee under the said Articles shall be by a simple majority of the votes cast by the participating countries present and voting taken as a whole.

(4) The Government of any participating exporting country may authorise the voting delegate of any other exporting country and the Government of any participating importing country may authorise the voting delegate of any other importing country to represent its interests and to exercise its votes at any meeting or meetings of the Council. Evidence of such authorisation satisfactory to the Council shall be submitted to the Council.

(5) Each Participating Government undertakes to accept as binding all decisions of the Council under the provisions of this Agreement.

Article 37

(1) The Council shall establish an Executive Committee, which shall be composed of representatives of the Governments of seven participating exporting countries which shall be selected for a quota year by a majority of the votes held by the exporting countries and of representatives of the Governments of seven participating importing countries which shall be selected for a quota year by a majority of the votes held by the importing countries.

(2) The Executive Committee shall exercise such powers and functions of the Council as are delegated to it by the Council.

(3) The Executive Director of the Council shall be *ex officio* Chairman of the Executive Committee but shall have no vote. The Committee may elect a Vice-Chairman and shall establish its Rules of Procedure subject to the approval of the Council.

(4) Each member of the Committee shall have one vote. In the Executive Committee, decisions shall be by a majority of the votes cast by the exporting countries and a majority of the votes cast by the importing countries.

(5) Any Participating Government shall have the right of appeal to the Council under such conditions as may be prescribed by the Council, against any decision of the Executive Committee. In so far as the decision of the Council does not accord with the decision of the Executive Committee the latter shall be modified as of the date on which the Council makes its decision.

CHAPTER XIV

Finance

Article 38

(1) Expenses of delegations to the Council, representatives on the Executive Committee and on any other Committee established in accordance with this Agreement shall be met by their respective Governments. The other expenses

necessary for the administration of this Agreement, including remuneration which the Council pays, shall be met by annual contributions by the Participating Governments. The contribution of each Participating Government for each quota year shall be proportionate to the number of votes held by it when the budget for that quota year is adopted.

(2) At its first session under this Agreement the Council shall approve its budget for the first quota year and assess the contributions to be paid by each Participating Government.

(3) The Council shall, each quota year, approve its budget for the following quota year and assess the contribution to be paid by each Participating Government for such quota year.

(4) The initial contribution of any Participating Government acceding to this Agreement under Article 41 shall be assessed by the Council on the basis of the number of votes to be held by it and the period remaining in the current quota year, but the assessments made upon other Participating Governments for the current quota year shall not be altered.

(5) Contributions shall become payable at the beginning of the quota year in respect of which the contribution is assessed and in the currency of the country where the seat of the Council is situated. Any Participating Government failing to pay its contribution by the end of the quota year in respect of which such contribution has been assessed shall be suspended of its voting rights until its contribution is paid, but, except by Special Vote of the Council, shall not be deprived of any of its other rights nor relieved of any of its obligations under this Agreement.

(6) To the extent consistent with the laws of the country where the seat of the Council is situated, the Government of that country shall grant exemption from taxation with effect from 1 January 1959 on the assets, income and other property of the Council and on remuneration paid by the Council to its employees.

(7) The Council shall, each quota year, publish an audited statement of its receipts and expenditures during the previous quota year.

(8) The Council shall, prior to its dissolution, provide for the settlement of its liabilities and the disposal of its records and assets.

CHAPTER XV

Co-operation with Other Organisations

Article 39

(1) The Council, in exercising its functions under this Agreement, may make arrangements for consultation and co-operation with appropriate organisations and institutions and may also make such provisions as it deems fit for representatives of those bodies to attend meetings of the Council.

(2) If the Council finds that any terms of this Agreement are materially inconsistent with such requirements as may be laid down by the United Nations or through its appropriate organs and specialised agencies regarding inter-governmental commodity agreements, the inconsistency shall be deemed to be a circumstance affecting adversely the operation of this Agreement and the procedure prescribed in Article 43 shall be applicable.

CHAPTER XVI

Disputes and Complaints

Article 40

(1) Any dispute concerning the interpretation or application of this Agreement, which is not settled by negotiation, shall, at the request of any Participating Government party to the dispute, be referred to the Council for decision.

(2) In any case where a dispute has been referred to the Council under paragraph (1) of this Article, a majority of Participating Governments or Participating Governments holding not less than one-third of the total votes may require the Council, after full discussion, to seek the opinion of the advisory panel referred to in paragraph (3) of this Article on the issues in dispute before giving its decision.

(3)—(i) Unless the Council unanimously agrees otherwise, the panel shall consist of —

(a) two persons, one having wide experience in matters of the kind in dispute and the other having legal standing and experience, nominated by the exporting countries;

(b) two such persons nominated by the importing countries; and

(c) a chairman selected unanimously by the four persons nominated under (a) and (b), or, if they fail to agree, by the Chairman of the Council.

(ii) Persons from countries whose Governments are parties to this Agreement, shall be eligible to serve on the advisory panel.

(iii) Persons appointed to the advisory panel shall act in their personal capacities and without instructions from any Government.

(iv) The expenses of the advisory panel shall be paid by the Council.

(4) The opinion of the advisory panel and the reasons therefor shall be submitted to the Council which, after considering all the relevant information, shall decide the dispute.

(5) Any complaint that any Participating Government has failed to fulfil its obligations under this Agreement shall, at the request of the Participating Government making the complaint, be referred to the Council which shall make a decision on the matter.

(6) No Participating Government shall be found to have committed a breach of this Agreement except by a majority of the votes held by the exporting countries and a majority of the votes held by the importing countries. Any finding that a Participating Government is in breach of the Agreement shall specify the nature of the breach.

(7) If the Council finds that a Participating Government has committed a breach of this Agreement, it may by a majority of the votes held by the exporting countries and a majority of the votes held by the importing countries suspend the Government concerned of its voting rights until it fulfils its obligations or expel that Government from this Agreement.

CHAPTER XVII

Signature, Acceptance, Accession and Entry into Force

Article 41

(1) This Agreement shall be open for signature from 1 December to 24 December 1958 by the Governments repre-

mented by delegates at the Conference at which this Agreement was negotiated.

(2) This Agreement shall be subject to ratification or acceptance by the signatory Governments in accordance with their respective constitutional procedures, and the instruments of ratification or acceptance shall be deposited with the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland.

(3) This Agreement shall be open for accession by any Government referred to in Article 33 or 34 and such accession shall be effected by deposit of an instrument of accession with the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland.

(4) The Council may approve accession to this Agreement by the Government of any Member of the United Nations and by any Government invited to the United Nations Sugar Conference 1958, but which is not referred to in Article 33 or 34, provided that the conditions of such accession shall first be agreed upon with the Council by the Government desiring to effect it. Conditions agreed by the Council in accordance with this paragraph shall be consistent with the provisions of this Agreement, and where the Council agrees a basic export tonnage in respect of a Government of an exporting country not named in Article 14, it shall do so by Special Vote. Where any Government desiring to accede to this Agreement requests amendment of the Agreement as a condition of accession, the accession shall not be approved unless and until the Council has recommended such amendment and it has taken effect in accordance with Article 43.

(5) Subject to the provisions of paragraph 6 (i) of this Article, the effective date of a Government's participation in this Agreement shall be the date on which the instrument of ratification, acceptance or accession is deposited with the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland.

(6)—(i) This Agreement shall enter into force on 1 January 1959 between those Governments which have by that date deposited instruments of ratification, acceptance or accession, provided that such Governments hold 60 per cent. of the votes of importing countries and 70 per cent. of the votes of exporting countries in accordance with the distribution established in Articles 33 and 34. Instruments of ratification, acceptance or accession deposited thereafter shall take effect on the date of their deposit.

(ii) For the purposes of entry into force of this Agreement in accordance with sub-paragraph (i) above, a notification containing an undertaking to seek ratification, acceptance or accession in accordance with constitutional procedures as rapidly as possible and if possible before 1 June 1959 received by the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland on or before 1 January 1959 shall be regarded as equal in effect to an instrument of ratification, acceptance or accession.

(iii) Any notification given in accordance with sub-paragraph (ii) of this paragraph may indicate that the Government concerned will, from 1 January 1959, apply this Agreement provisionally. In the absence of such an indication, the notifying Government shall be regarded as a non-voting observer, provided, however, that such a Government may cease to be an observer if it indicates, before 1 June 1959, that it will apply this Agreement provisionally.

(iv) If any Government giving a notification in accordance with sub-paragraph (ii) of this paragraph fails to deposit an instrument of ratification, acceptance or accession by 1 June 1959, it shall thereupon cease to be entitled to the

status of provisional participant or observer, as the case may be. If, however, the Council is satisfied that the Government concerned has not deposited its instrument owing to difficulties in completing its constitutional processes, the Council may extend the period beyond 1 June 1959 to such other date as it may determine.

(v) The obligations under this Agreement of Governments which have deposited instruments of ratification, acceptance or accession by 1 June 1959 or such later date as is determined by the Council in accordance with sub-paragraph (iv) of this paragraph shall apply as from 1 January 1959 for the first quota year, except to the extent that any Government is required by existing legislation to take action inconsistent with this Agreement by reason of it not being in force either fully or provisionally for that Government at that time.

(vi) If at the end of the period of five months mentioned in sub-paragraph (ii), or at the end of any extension of that period, the percentage of votes of importing countries or of exporting countries which have ratified, accepted or acceded to this Agreement is less than the percentage provided for in sub-paragraph (i), the Governments which have ratified, accepted or acceded to this Agreement may agree to put it into force among themselves.

(7) Where, for the purposes of the operation of this Agreement, reference is made to Governments or countries listed, named or included in particular Articles, any country the Government of which has acceded to this Agreement on conditions agreed with the Council in accordance with paragraph (4) of this Article shall be deemed to be listed, named or included in those Articles accordingly.

(8) The Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland will notify all signatory Governments of each signature, ratification, acceptance of, or accession to this Agreement and shall inform all signatory and acceding Governments of any reservation attached thereto.

CHAPTER XVIII

Duration, Amendment, Suspension, Withdrawal, Reservations and Transitional Measures

Article 42

(1) The duration of this Agreement shall be five years from 1 January 1959. The Agreement shall not be subject to denunciation.

(2) Without prejudice to Article 43 and 44, the Council shall in the third year of this Agreement examine the entire working of the Agreement, especially in regard to quotas and prices, shall take into account any amendment to the Agreement which in connexion with this examination any Participating Government may propose, and shall propose amendments or make such other arrangements as are necessary to provide for the amendment of this Agreement in respect of its operation during the fourth and fifth years.

(3) Not less than three months before the last day of the third quota year of this Agreement the Council shall submit or arrange for the submission of a report on the matters referred to in paragraph (2) of this Article to Participating Governments.

(4) Any Participating Government may within a period of not more than two months after the receipt of the report

referred to in paragraph (3) of this Article withdraw from this Agreement by giving notice of withdrawal to the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland. Such withdrawal shall take effect on the last day of the third quota year.

(5)—(i) If, after the two months referred to in paragraph (4) of this Article, any Government which has not withdrawn from this Agreement under that paragraph considers that the number of Governments which have withdrawn under the said paragraph, or the importance of those Governments for the purposes of this Agreement, is such as to impair the operation of this Agreement, such Government may, within thirty days following the expiration of the said period, request the Chairman of the Council to call a special meeting of the Council at which the Governments party to this Agreement shall consider whether or not they will remain party to it.

(ii) Any special meeting called pursuant to a request made under sub-paragraph (i) shall be held within one month of the receipt by the Chairman of such request and Governments represented at such meeting may withdraw from the Agreement by giving notice of withdrawal to the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland within thirty days from the date on which the meeting was held. Any such notice of withdrawal shall become effective thirty days from the date of its receipt by that Government.

(iii) Governments not represented at a special meeting held pursuant to sub-paragraphs (i) and (ii) may not withdraw from this Agreement under the provisions of those sub-paragraphs.

Article 43

(1) If circumstances arise which, in the opinion of the Council, affect or threaten to affect adversely the operation of this Agreement, the Council may, by a Special Vote, recommend an amendment of this Agreement to the Participating Governments.

(2) The Council shall fix the time within which each Participating Government shall notify the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland whether or not it accepts an amendment recommended under paragraph (1) of this Article.

(3) If, within the time fixed under paragraph (2) of this Article, all Participating Governments accept an amendment it shall take effect immediately on the receipt by the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland of the last acceptance.

(4) If, within the time fixed under paragraph (2) of this Article, an amendment is not accepted by the Governments of exporting countries which hold 75 per cent. of the votes of the exporting countries and by the Governments of importing countries which hold 75 per cent. of the votes of the importing countries it shall not take effect.

(5) If, by the end of the time fixed under paragraph (2) of this Article, an amendment is accepted by the Governments of exporting countries which hold 75 per cent. of the votes of the exporting countries and by the Governments of importing countries which hold 75 per cent. of the votes of the importing countries but not by the Governments of all the exporting countries and the Governments of all the importing countries:

(i) the amendment shall become effective for the Participating Governments which have signified their

acceptance under paragraph (2) of this Article at the beginning of the quota year next following the end of the time fixed under that paragraph;

- (ii) the Council shall determine forthwith whether the amendment is of such a nature that the Participating Governments which do not accept it shall be suspended from this Agreement from the date upon which it becomes effective under sub-paragraph (i) and shall inform all Participating Governments accordingly. If the Council determines that the amendment is of such a nature, Participating Governments which have not accepted that amendment shall inform the Council by the date on which the amendment is to become effective under sub-paragraph (i) whether it is still unacceptable and those Participating Governments which do so shall automatically be suspended from this Agreement; provided that if any such Participating Government satisfies the Council that it has been prevented from accepting the amendment by the time the amendment becomes effective under sub-paragraph (i) by reason of constitutional difficulties beyond its control, the Council may postpone suspension until such difficulties have been overcome and the Participating Government has notified its decision to the Council.

(6) The Council shall establish rules with respect to the reinstatement of a Participating Government suspended under paragraph (5) (ii) of this Article and any other rules required for carrying out the provisions of this Article.

Article 44

(1) If any Participating Government considers its interests to be seriously prejudiced by the failure of any Government referred to in Articles 33 or 34 to ratify, accept, or accede to this Agreement or by reservations approved by the Council in accordance with Article 45 of this Agreement, it shall so notify the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland. Immediately on the receipt of such notification, the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland shall inform the Council, which shall, either at its first meeting thereafter, or at any subsequent meeting held not later than one month after receipt of the notification, consider the matter. If after a period of two months following the notification to the Government of the United Kingdom, the Participating Government still considers its interests to be seriously prejudiced, it may withdraw from this Agreement by giving notice of withdrawal to the Government of the United Kingdom within a period of thirty days thereafter.

(2) If any Participating Government demonstrates that, notwithstanding the provisions of this Agreement, its operation has resulted in an acute shortage of supplies or in prices on the free market not being stabilised within the range provided for in this Agreement, and the Council fails to take action to remedy such situation, the Government concerned may give notice of withdrawal from this Agreement.

(3) If, during the period of this Agreement, by action of a non-participating country, or by action of any participating country inconsistent with this Agreement such adverse changes occur in the relation between supply and demand of the free market as are held by any Participating Government seriously to prejudice its interests such Participating Government may state its case to the Council. If the Council

declares the case to be well-founded the Government concerned may give notice of withdrawal from this Agreement.

(4) If any Participating Government considers that its interests will be seriously prejudiced by reason of the effects of the basic export tonnage to be allotted to a non-participating exporting country not named in Article 14 seeking to accede to this Agreement pursuant to Article 41 (4) such Government may state its case to the Council which shall take a decision upon it. If the Government concerned considers that, notwithstanding the decision by the Council, its interests continue to be seriously prejudiced, it may give notice of withdrawal from this Agreement.

(5) The Council shall take a decision within thirty days on any matters submitted to it in accordance with paragraphs (2), (3) and (4) of this Article; and if the Council fails to do so within that time the Government which has submitted the matter to the Council may give notice of withdrawal from this Agreement.

(6) Any Participating Government may, if it becomes involved in hostilities, apply to the Council for the suspension of some or all of its obligations under this Agreement. If the application is denied, such Government may give notice of withdrawal from this Agreement.

(7) If any Participating Government avails itself of the provisions of Article 16 (2), so as to be released from its obligations under that Article, any other Participating Government may at any time during the ensuing three months give notice of withdrawal after explaining its reasons to the Council.

(8) In addition to the situations envisaged elsewhere in this Agreement, when a Participating Government demonstrates that circumstances beyond its control prevent it from fulfilling its obligations under this Agreement it may give notice of withdrawal from this Agreement subject to a decision of the Council that such withdrawal is justified.

(9) If any Participating Government considers that a withdrawal from this Agreement notified in accordance with the provisions of this Article by any other Participating Government, in respect of either its metropolitan territory or all or any of the non-metropolitan territories for whose international relations it is responsible, is of such importance as to impair the operation of this Agreement, that Government may also give notice of withdrawal from this Agreement at any time during the ensuing three months.

(10) Notice of withdrawal under this Article shall be given to the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and shall become effective thirty days from the date of its receipt by that Government.

Article 45

(1) Any Government which was, on 31 December 1958, party to the International Sugar Agreement 1953, or to that Agreement as amended by the Protocol of 1956, with one or more reservations shall be entitled on signature, ratification, acceptance or accession to this Agreement to make an identical reservation or reservations.

(2) Any Government represented at the United Nations Sugar Conference 1958 may make one or more reservations in similar terms to those referred to in paragraph (1) of this Article and in the same manner. Any dispute arising under this paragraph shall be settled in accordance with the procedure contained in Article 40.

(3) Any other reservation to this Agreement whether made on signature, ratification, acceptance or accession, shall require the consent of the Council.

(4) Where any reservation or reservations are made in accordance with this Article which require the consent of the Council, the Council shall consider the matter as soon as may be practicable after the deposit of the instrument of ratification, acceptance or accession, as the case may be, of the Government concerned. The instrument shall be regarded as provisionally effective until such time as the Council has considered the matter and, if that Government is unable to obtain the consent of the Council to the reservation or to that reservation as modified, or is unwilling to withdraw the reservation, the instrument shall cease to have effect.

(5) The powers of the Council specified in this Article shall be exercised by Special Vote.

(6) Nothing in this Article shall prevent any Participating Government withdrawing, either in whole or in part, any reservation made by it.

Article 46

(1) Where in accordance with the International Sugar Agreement 1953 as amended by the Protocol of 1956 the consequences of anything done, to be done or omitted to be done in a quota year would, for the purposes of the operation of that Agreement, have taken effect in a subsequent quota year, those consequences shall have the same effect during the first quota year of this Agreement as if the provisions of the 1953 Agreement as amended by the Protocol of 1956 continued in effect for this purpose.

(2) Notwithstanding the provisions of paragraphs (1) and (2) of Article 18 and of paragraph (1) of this Article, the provisional initial export quotas for the quota year 1959 shall be assigned by the Council during the month of January 1959.

Article 47

The Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland shall promptly inform all signatory and acceding Governments of each notification and notice of withdrawal received under Articles 42, 43, 44 and 48.

CHAPTER XIX

Territorial Application

Article 48

(1) Any Government may at the time of signature, ratification, acceptance of, or accession to this Agreement or at

any time thereafter, declare by notification given to the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland that the Agreement shall extend to all or any of the non-metropolitan territories for whose international relations it is responsible and the Agreement shall from the date of the receipt of the notification extend to all the territories named therein.

(2) Within thirty days following a request by the Council, each Government shall furnish to the Council a list, expressed in geographical terms, of the territory or territories to which, at that time, this Agreement applies either by virtue of ratification, acceptance or accession in accordance with Article 41 or of notification made under paragraph (1) of this Article by that Government.

(3) Any Participating Government may, by giving notice of withdrawal to the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland in accordance with the provisions for withdrawal in Articles 42, 43 and 44, withdraw from this Agreement separately in respect of all or any of the non-metropolitan territories for whose international relations it is responsible.

(4) In the case of withdrawal by a Participating Government in respect of all or any of the non-metropolitan territories for whose international relations it is responsible, and in case of changes in territorial application, metropolitan or non-metropolitan, of any participating country as reported to the Council by any Participating Government under paragraph (2) of this Article, the Council, at the request of any Participating Government, shall examine whether it is pertinent to make changes in the status, quotas, rights and obligations of the Government concerned, and if it is found that such is the case, shall decide by Special Vote the changes to be made therein. If the Participating Government concerned considers its interests to be prejudiced by the decision of the Council, it may withdraw from this Agreement by giving notice of withdrawal to the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland within thirty days after the Council has reached its decision.

In witness whereof the undersigned, having been duly authorised to this effect by their respective Governments, have signed this Agreement on the dates appearing opposite their signature.

The texts of this Agreement in the Chinese, English, French, Russian and Spanish languages are all equally authentic, the originals being deposited with the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, which shall transmit certified copies thereof to each signatory and acceding Government.

ACCORD INTERNATIONAL SUR LE SUCRE DE 1958

Les Gouvernements parties au présent Accord sont convenus de ce qui suit:

CHAPITRE PREMIER

Objectifs Généraux

Article premier

Le présent Accord a pour objet d'assurer des approvisionnements en sucre aux pays importateurs et des débouchés pour le sucre aux pays exportateurs à des prix équitables et stables et, par ce moyen, ainsi que par d'autres, de favoriser l'accroissement continu de la consommation et l'augmentation correspondante de l'offre de sucre, de contribuer à l'amélioration des conditions de vie des consommateurs dans le monde entier, d'aider à maintenir le pouvoir d'achat, sur les marchés mondiaux, des pays ou territoires producteurs, en particulier de ceux dont l'économie dépend en grande partie de la production ou de l'exportation du sucre, en assurant un revenu satisfaisant aux producteurs et en rendant possible le maintien de conditions équitables de travail et de rémunération, et, d'une manière générale, de favoriser la coopération internationale en vue de résoudre les problèmes que pose le sucre dans le monde.

CHAPITRE II

Définitions

Article 2

Aux fins du présent Accord:

1. "Tonne" désigne la tonne métrique de 1.000 kilogrammes.

2. "Année contingentaire" signifie année civile, c'est-à-dire la période du 1er janvier inclus au 31 décembre inclus.

3. "Sucre" désigne le sucre sous toutes ses formes commerciales reconnues, dérivées de la betterave à sucre ou de la canne à sucre, y compris les mélasses comestibles et mélasses fantaisie, les sirops et toute autre forme de sucre liquide utilisés pour la consommation humaine, à l'exception des mélasses d'arrière-produit (final molasses) et des types de qualité inférieure de sucre non centrifugé produit par des méthodes primitives. Le sucre destiné à des usages autres que la consommation humaine pour l'alimentation est exclu, dans la mesure et aux conditions que le Conseil peut fixer.

Les quantités de sucre indiquées dans le présent Accord sont exprimées en sucre brut, poids net, tare déduite. Sauf dans les cas prévus à l'article 16, la valeur en sucre brut d'une quantité quelconque de sucre désigne l'équivalent de celle-ci en sucre brut titrant 96 degrés de sucre au polarimètre.

4. "Importations nettes" désigne la totalité des importations de sucre après déduction de la totalité des exportations.

5. "Exportations nettes" désigne la totalité des exportations de sucre (à l'exception du sucre fourni comme approvisionnement de bord aux navires se ravitaillant dans les ports) après déduction de la totalité des importations.

6. "Marché libre" signifie la totalité des importations nettes mondiales, à l'exception de celles qui sont exclues en vertu d'une disposition du présent Accord.

7. "Pays importateur" désigne un des pays énumérés à l'article 33.

8. "Pays exportateur" désigne un des pays énumérés à l'article 34.

9. "Tonnage de base d'exportation" désigne les quantités de sucre visées au paragraphe 1 de l'article 14.

10. "Contingent initial d'exportation" désigne la quantité de sucre attribuée pour une année contingentaire, en vertu de l'article 18, à chaque pays énuméré au paragraphe 1 de l'article 14.

11. "Contingent effectif d'exportation" désigne le contingent initial d'exportation éventuellement modifié par les ajustements qui peuvent être apportés de temps à autre.

12. "Stocks de sucre", aux fins de l'article 13, signifie soit:

(i) tout sucre du pays intéressé se trouvant dans des usines, des raffineries, des dépôts, ou en cours de transport intérieur pour des destinations à l'intérieur du pays, mais à l'exception du sucre étranger entreposé (cette expression est considérée comme comprenant également le sucre en admission temporaire) et du sucre se trouvant dans des usines, des raffineries, des dépôts ou en cours de transport intérieur pour des destinations à l'intérieur du pays, uniquement destiné à la distribution pour la consommation intérieure et sur lequel ont été payés les droits d'accise ou autres droits de consommation en vigueur dans le pays intéressé; soit:

(ii) tout sucre du pays intéressé se trouvant dans des usines, des raffineries, des dépôts, ou en cours de transport intérieur pour des destinations à l'intérieur du pays, mais à l'exception du sucre étranger entreposé (cette expression est considérée comme comprenant également le sucre en admission temporaire) et du sucre se trouvant dans des usines, des raffineries, des dépôts ou en cours de transport intérieur pour des destinations à l'intérieur du pays, uniquement destiné à la distribution pour la consommation intérieure; selon les termes de la notification adressée au Conseil en vertu de l'article 13 par chaque Gouvernement participant.

13. "Prix" et "prix pratiqué" ont le sens indiqué à l'article 20.

14. "Le Conseil" désigne le Conseil international du sucre institué en vertu de l'article 27.

15. "Le Comité exécutif" désigne le Comité institué en vertu de l'article 37.

16. "Vote spécial" a le sens indiqué au paragraphe 2 de l'article 36.

CHAPITRE III

Engagements Généraux des Pays Participants

1. Subventions

Article 3

1. Les Gouvernements participants reconnaissent que les subventions appliquées au sucre peuvent avoir pour effet de compromettre le maintien de prix équitables et stables sur le marché libre et menacer ainsi le bon fonctionnement du présent Accord.

2. Si un Gouvernement participant accorde ou maintient une subvention quelconque, y compris toute forme de protection des revenus ou de soutien des prix, qui a directement ou indirectement pour effet d'accroître les exportations de sucre de son territoire ou de réduire les importations de sucre dans son territoire, il doit, au cours de chaque année contingentaire, notifier par écrit au Conseil, l'importance et la nature de la subvention, les effets qu'il est permis d'en escompter sur les quantités de sucre exportées de, ou importées dans, son territoire, ainsi que les circonstances qui rendent la subvention nécessaire. La notification visée au

présent paragraphe est faite à la demande du Conseil, celle-ci étant présentée au moins une fois par année contingentaire dans la forme et au moment prévus par le règlement intérieur du Conseil.

3. Lorsqu'un Gouvernement participant estime que cette subvention cause ou menace de causer un préjudice sérieux à ses intérêts dans le présent Accord, le Gouvernement participant qui accorde la subvention doit, si la demande lui en est faite, examiner avec le ou les Gouvernements participants intéressés, ou avec le Conseil, la possibilité de limiter la subvention. Lorsque le Conseil est saisi d'un tel cas, il peut l'examiner avec les Gouvernements intéressés et faire telles recommandations qu'il juge appropriées.

2. Programmes d'aménagement économique

Article 4

Chaque Gouvernement participant accepte de prendre les mesures qu'il estime appropriées à l'exécution des obligations contractées aux termes du présent Accord, en vue d'atteindre les objectifs généraux définis à l'article premier et d'assurer pendant la durée de l'Accord le plus de progrès possible vers la solution des problèmes relatifs au produit de base en cause.

3. Mesures destinées à favoriser l'accroissement de la consommation du sucre

Article 5

En vue de rendre le sucre plus aisément disponible pour les consommateurs, chaque Gouvernement participant convient de prendre les mesures qu'il estime appropriées pour réduire les charges disproportionnées qui pèsent sur le sucre, notamment celles qui résultent:

- (i) de contrôles publics et privés, en particulier de monopoles;
- (ii) des politiques financière et fiscale.

4. Maintien de conditions de travail équitables

Article 6

Les Gouvernements participants déclarent qu'en vue d'éviter l'abaissement des niveaux de vie et l'introduction de pratiques de concurrence déloyale dans le commerce mondial, ils chercheront à maintenir des normes de travail équitables dans l'industrie sucrière.

CHAPITRE IV

Obligations Spéciales des Gouvernements des Pays Participants qui Importent du Sucre

Article 7

1.—(i) Afin de ne pas favoriser les pays non participants au détriment des pays participants, le gouvernement de chaque pays participant convient de ne pas permettre qu'il soit importé, à quelque fin que ce soit, des pays non participants pris dans leur ensemble, au cours d'une année contingentaire, une quantité totale de sucre plus importante que celle qui a été importée de ces pays pris dans leur ensemble pendant l'une des trois années civiles 1951, 1952 et 1953; sous réserve que ladite quantité totale ne comprenne pas les achats destinés à l'importation, effectués par un pays participant en provenance de pays non participants au cours de toute période où, conformément au paragraphe 3 de l'article 21, les contingents et restrictions à l'importation auront cessé d'être applicables, et sous réserve en outre que le Gouvernement du pays participant ait notifié au préalable au Conseil que de tels achats pourraient être effectués.

(ii) Les années mentionnées à l'alinéa (i) ci-dessus peuvent être modifiées par une décision du Conseil, à la demande d'un Gouvernement participant qui estime que des raisons spéciales nécessitent un tel changement.

2.—(i) Si un Gouvernement participant estime que l'exécution des obligations assumées par lui en vertu du paragraphe 1 du présent article porte préjudice, ou risque de porter préjudice, dans l'immédiat, à son commerce de réexportation de sucre raffiné ou à son commerce de produits contenant du sucre, il peut demander au Conseil de prendre des mesures en vue de sauvegarder le commerce en question. Le Conseil examine cette demande sans délai et prend les mesures qu'il estime nécessaires à cet effet, y compris éventuellement la modification desdites obligations. Si le Conseil s'abstient d'examiner une demande faite en vertu du présent alinéa dans un délai de quinze jours après réception de celle-ci, le Gouvernement qui a présenté la demande est considéré comme relevé, dans la mesure nécessaire à la sauvegarde dudit commerce, des obligations définies au paragraphe 1 du présent article.

(ii) Si, à l'occasion d'une transaction particulière dans le cadre des échanges habituels, le délai résultant de l'application de la procédure définie à l'alinéa (i) ci-dessus a pour effet de porter préjudice au commerce de réexportation de sucre raffiné d'un pays ou à son commerce de produits contenant du sucre, le Gouvernement intéressé est dégagé, à l'égard de la transaction en question, des obligations définies au paragraphe 1 du présent article.

3.—(i) Si un Gouvernement participant estime ne pas pouvoir remplir les obligations que lui impose le paragraphe 1 du présent article, il doit indiquer au Conseil tous les faits pertinents et informer celui-ci des mesures qu'il se propose de prendre au cours de cette année contingentaire. Dans les quinze jours qui suivent, le Conseil décide s'il peut modifier ou non, à l'égard de ce Gouvernement, et pour cette année contingentaire, les obligations spécifiées au paragraphe 1 du présent article. Toutefois, si le Conseil n'est pas en mesure de prendre une décision à ce sujet, le Gouvernement en cause est délié des obligations qui lui incombent en vertu du paragraphe 1 du présent article, pour autant que cette dérogation est nécessaire pour lui permettre de donner effet, au cours de l'année contingentaire en question, aux mesures qu'il a proposées au Conseil.

(ii) Si le Gouvernement d'un pays participant exportateur estime que les intérêts de son pays sont lésés par l'application des dispositions du paragraphe 1 du présent article, il peut indiquer au Conseil tous les faits pertinents et informer celui-ci des mesures qu'il souhaiterait voir prendre par le Gouvernement de l'autre pays participant intéressé; le Conseil peut, d'accord avec ce dernier Gouvernement, modifier les obligations spécifiées au paragraphe 1.

4. Le Gouvernement de chaque pays participant qui importe du sucre accepte de notifier au Conseil, aussitôt que possible après sa ratification ou son acceptation du présent Accord, ou son adhésion à ce dernier, les quantités maxima qu'il aura le droit d'importer de pays non participants en vertu du paragraphe 1 du présent article.

5. En vue de permettre au Conseil d'effectuer les redistributions prévues au paragraphe 1 (ii) de l'article 19, le Gouvernement de tout pays participant qui importe du sucre s'engage à notifier au Conseil, dans un délai fixé par celui-ci, mais ne dépassant pas huit mois après le début de l'année contingentaire, ses estimations des quantités de sucre qui seront importées des pays non participants pendant ladite année contingentaire; étant entendu que le Conseil peut modifier ce délai à l'égard de l'un de ces pays.

6. Le Gouvernement de chaque pays importateur participant convient que, durant toute année contingentaire, les exportations totales éventuelles de sucre de son pays, à l'exclusion du sucre fourni pour l'approvisionnement des navires se ravitaillant dans les ports du pays, ne dépasseront pas les importations totales de sucre de ce pays au cours de ladite année contingentaire.

CHAPITRE V

Obligations Particulières des Gouvernements des Pays Exportateurs Participants

Article 8

1. Le Gouvernement de chaque pays exportateur participant convient de réglementer ses exportations sur le marché libre de manière que ses exportations nettes sur ledit marché n'excèdent pas les quantités qu'il est en droit d'exporter chaque année contingente par application des contingents d'exportation qui lui ont été attribués en vertu des dispositions du présent Accord. Sous réserve de la tolérance qui peut avoir été fixée par le Conseil, si les exportations totales nettes d'un pays exportateur au cours d'une année contingente dépassent le contingent effectif d'exportation de ce pays à la fin de ladite année, l'excédent est imputé sur le contingent effectif d'exportation de ce pays pour l'année suivante.

2. Si, en raison de circonstances exceptionnelles, le Conseil l'estime nécessaire, il peut limiter la fraction de leurs contingents que peuvent exporter au cours d'une période quelconque d'une année contingente les pays exportateurs participants dont le tonnage de base d'exportation dépasse 75.000 tonnes, étant entendu qu'une telle limitation n'empêchera pas les pays exportateurs participants d'exporter, au cours des huit premiers mois d'une année contingente, 50 pour cent de leur contingent initial d'exportation et qu'en outre le Conseil pourra à tout moment modifier ou supprimer toute limitation qu'il aurait ainsi imposée.

Article 9

Le Gouvernement de chaque pays exportateur participant convient de prendre toutes les mesures possibles en vue de satisfaire à tout moment les demandes des pays participants qui importent du sucre. A cette fin, si le Conseil décide que la situation de la demande est telle que, nonobstant les dispositions du présent Accord, les pays participants qui importent du sucre sont menacés d'avoir des difficultés pour couvrir leurs besoins, il recommande aux pays exportateurs participants l'adoption de mesures ayant pour objet de couvrir ces besoins par priorité. Le Gouvernement de chaque pays exportateur participant convient d'accorder, à conditions égales de vente, conformément aux recommandations du Conseil, une priorité pour la fourniture du sucre disponible aux pays participants qui importent du sucre.

Article 10

Le Gouvernement de chaque pays exportateur participant convient d'ajuster la production de sucre de son pays pendant la durée du présent Accord et, dans la mesure du possible, pendant chaque année contingente, en réglementant la fabrication du sucre, ou, quand ce n'est pas possible, en réglementant les superficies cultivées ou les plantations de telle manière que cette production fournisse la quantité de sucre nécessaire pour pourvoir à la consommation intérieure, aux exportations permises en vertu du présent Accord et à la constitution des stocks spécifiés à l'article 13.

Article 11

1. Le Gouvernement de chaque pays exportateur participant s'engage à notifier au Conseil aussitôt que possible, et au plus tard le 15 mai, s'il prévoit ou non que le contingent effectif d'exportation de son pays à la date de la notification sera utilisé et, dans la négative, quelle est la fraction du contingent effectif d'exportation de son pays qui, selon ses prévisions, ne sera pas utilisée. Au reçu de cet avis, le Conseil prend les mesures définies à l'alinéa (i) du paragraphe 1 de l'article 19.

2. En plus de la notification prévue au paragraphe 1 ci-dessus, le Gouvernement de chaque pays exportateur participant s'engage à notifier au Conseil aussitôt que possible après le 15 mai, et au plus tard le 30 septembre, s'il prévoit ou non que la totalité du contingent effectif d'exportation de son pays à la date de ladite notification sera utilisée et, dans la négative, quelle est la fraction du contingent effectif d'exportation de son pays qui, selon ses prévisions, ne sera pas utilisée. Au reçu de cet avis, le Conseil prend les mesures définies à l'alinéa (i) du paragraphe 1 de l'article 19.

Article 12

1. Si les exportations réelles nettes sur le marché libre d'un pays exportateur sont, au cours d'une année contingente, inférieures au contingent effectif d'exportation de ce pays à la date de la notification faite par son Gouvernement, conformément au paragraphe 1 de l'article 11, diminué, s'il y a lieu, de la fraction de ce contingent que ledit Gouvernement a, conformément au paragraphe 1 de l'article 11, indiqué qu'il prévoit ne pas devoir être utilisée, et diminué également de toute réduction nette du contingent effectif d'exportation de ce pays opérée ultérieurement par le Conseil en vertu de l'article 21, la différence est déduite du contingent effectif d'exportation de ce pays pour l'année contingente suivante, dans la mesure où cette différence dépasse 50 pour cent du montant notifié en vertu du paragraphe 1 de l'article 11.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 1 du présent article, si les exportations réelles nettes, vers le marché libre, d'un pays exportateur participant sont, au cours d'une année contingente, inférieures au contingent effectif d'exportation de ce pays à la date de la notification faite par son Gouvernement conformément au paragraphe 2 de l'article 11, diminué de toute réduction de son contingent effectif d'exportation opérée ultérieurement par le Conseil en vertu de l'article 21, une tolérance de 50 pour cent de la quantité notifiée conformément au paragraphe 2 de l'article 11 est admise pour déterminer la déduction à effectuer sur le contingent d'exportation de ce pays pour l'année contingente suivante.

3. Si aucune notification n'a été faite en vertu des dispositions de l'article 11, le déficit global, quel qu'il soit, des exportations nettes totales pour l'année contingente par rapport au contingent d'exportation effectif à la fin de ladite année contingente est imputé sur le contingent d'exportation du pays en cause pour l'année contingente suivante.

4. Le Conseil peut cependant modifier les quantités qui doivent être déduites en vertu des dispositions du présent article si, à la suite des explications fournies par le pays participant intéressé, il acquiert la conviction que les exportations nettes de ce dernier ont été déficitaires pour cause de force majeure.

5. Le Gouvernement de chaque pays exportateur participant s'engage à notifier au Conseil, avant de 1er avril de chaque année contingente, le montant de ses exportations totales nettes au cours de l'année contingente précédente.

CHAPITRE VI

Stocks

Article 13

1. Les Gouvernements des pays exportateurs participants s'engagent à réglementer la production de telle manière que les stocks existant dans leurs pays respectifs n'excèdent pas pour chaque pays une quantité égale à 20 pour cent de sa production annuelle à une date fixée chaque année en accord avec le Conseil et précédant immédiatement le début de la nouvelle récolte.

2. Néanmoins, le Conseil peut, s'il estime une telle mesure justifiée par des circonstances spéciales, autoriser le maintien dans un pays de stocks dépassant 20 pour cent de la production.

3. Le Gouvernement de chacun des pays participants énumérés au paragraphe 1 de l'article 14 accepte:

- (i) que des stocks correspondant à une quantité au moins égale à 12½ pour cent du tonnage de base d'exportation de son pays soient maintenus dans son pays à une date fixée chaque année en accord avec le Conseil et précédant immédiatement la nouvelle récolte, à moins que la sécheresse, des inondations ou d'autres conditions défavorables n'empêchent de maintenir ces stocks; et
- (ii) que ces stocks soient tenus spécialement en réserve pour faire face à un accroissement des besoins du marché libre, qu'ils ne soient utilisés à aucune autre fin sans le consentement du Conseil et qu'ils soient immédiatement disponibles pour l'exportation sur ce marché lorsque le Conseil en fait la demande.

4. Le Conseil peut porter à 15 pour cent ou abaisser à 10 pour cent les stocks minima prévus pour chaque année contingentaire au paragraphe 3 du présent article. Si un Gouvernement participant considère qu'en raison de circonstances spéciales le montant des stocks minima que son pays doit maintenir aux termes des paragraphes 3 ou 4 du présent article devrait être moindre, il peut soumettre l'affaire au Conseil. Si le Conseil reconnaît le bienfondé des explications données par le Gouvernement en cause, il peut modifier le niveau des stocks minima que le pays en question doit maintenir.

5. Le Gouvernement de chaque pays participant où des stocks sont maintenus en vertu des dispositions du paragraphe 3, éventuellement modifiées en vertu des dispositions du paragraphe 4 du présent article, accepte que, sauf dérogation accordée par le Conseil, les stocks maintenus conformément auxdites dispositions ne soient utilisés pour faire face ni aux priorités établies en vertu de l'article 14c, ni à l'accroissement des contingents effectifs qui résultent de l'application de l'article 21 lorsque ces contingents sont inférieurs au tonnage de base d'exportation de son pays, à moins que les stocks utilisés ne puissent être remplacés avant le début de la récolte de ce pays au cours de l'année contingentaire suivante.

6. Le Gouvernement de chaque pays exportateur participant est d'accord pour ne pas permettre, dans la mesure du possible, qu'à la suite de son retrait du présent Accord ou de l'expiration de celui-ci, les stocks détenus en vertu du présent article soient utilisés de manière telle que le marché libre du sucre en soit désorganisé.

7. Au moment du dépôt de ses instruments de ratification, d'acceptation ou d'adhésion, le Gouvernement de chaque pays participant notifie au Gouvernement du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord, pour communication au Conseil, celle des deux définitions concernant les "stocks de sucre" données à l'article 2 qu'il accepte comme applicable à son pays.

CHAPITRE VII

Réglementation des Exportations

Article 14

A—Tonnage de base d'exportation

1.—(i) Pour les trois premières années contingentaires au cours desquelles le présent Accord est en vigueur, il est alloué aux pays ou territoires exportateurs énumérés ci-des-

sous les tonnages de base d'exportation suivants pour le marché libre:

(Milliers de tonnes)

Allemagne orientale	150
Belgique (y compris le Congo belge)	55*)
Brésil	550
Chine (Taiwan)	655
Colombie	5
Cuba	2.415
Danemark	75
France	20**)
Haïti	45
Hongrie	40
Inde	100
Indonésie	350
Italie	20
Mexique	75
Royaume des Pays-Bas	40***)
Pérou	490
Philippines	25
Pologne	220
Portugal (y compris les Provinces d'Outre-mer)	20
République Dominicaine	665
Tchécoslovaquie	275
Turque	10
URSS	200

2.—(a) Les contingents d'exportation de la Hongrie, de la République tchécoslovaque et de la République populaire de Pologne ne comprennent pas les exportations de sucre de ces pays vers l'URSS, lesquelles restent en dehors du présent Accord.

(b) Le contingent d'exportation de l'URSS est établi sans tenir compte des tonnages de sucre que ce pays importe de la République tchécoslovaque, de la Hongrie et de la République populaire de Pologne en sus de 50.000 tonnes.

3. Le Costa-Rica, l'Equateur, le Guatemala, le Nicaragua et le Panama, auxquels aucun tonnage de base d'exportation n'a été attribué aux termes du présent article, peuvent exporter chacun sur le marché libre une quantité annuelle maximum de 5.000 tonnes de sucre, équivalent brut.

4. Le présent Accord ne méconnaît pas et ne se propose pas de neutraliser les aspirations de l'Indonésie, en tant qu'Etat souverain, à rétablir sa position historique de pays exportateur de sucre dans la mesure compatible avec les possibilités du marché libre.

B—Réserve Spéciale

5. Une réserve spéciale est établie pour chacune des trois premières années contingentaires. Elle est répartie comme suit:

* Dans le calcul des exportations nettes de la Belgique, il y a lieu d'exclure les premières 25.000 tonnes d'exportations à destination du Maroc.

** Eu égard aux liens existant entre la France, le Maroc et la Tunisie au sein de la zone monétaire du franc français et considérant que les importations du Maroc et de la Tunisie sont effectuées dans le cadre du marché libre, la France est autorisée à exporter, en sus de son tonnage effectif d'exportation, un tonnage net annuel de 380.000 tonnes de sucre.

*** Le Royaume des Pays-Bas s'engage à ne pas exporter au cours des années 1959, 1960 et 1961, prises dans leur ensemble, une quantité de sucre supérieure à celle qu'il importera pendant la même période.

(Milliers de tonnes)

Chine (Taïwan)	95
Inde	50
Indonésie	50
Philippines	20

Bien que ces attributions ne constituent pas des tonnages de base d'exportation, elles sont soumises aux dispositions de l'Accord, autres que celles de l'article 19, comme si elles constituaient des tonnages de base d'exportation.

C—Priorités en cas de déficits et en cas d'accroissement des besoins du marché libre

6. Lors de la détermination des contingents effectifs d'exportation, les priorités suivantes sont appliquées conformément aux dispositions du paragraphe 8 du présent article:

- (a) Les premières 50.000 tonnes seront attribuées à Cuba;
- (b) Les 25.000 tonnes suivantes seront attribuées à la Pologne;
- (c) Les 25.000 tonnes suivantes seront attribuées à la Tchécoslovaquie;
- (d) Les 10.000 tonnes suivantes seront attribuées à la Hongrie.

7.—(i) En procédant aux redistributions résultant des dispositions de l'alinéa (i) du paragraphe 1, et du paragraphe 2 de l'article 19, le Conseil applique les priorités énumérées au paragraphe 6 du présent article.

(ii) En procédant aux répartitions résultant des dispositions de l'article 18, de l'alinéa (ii) du paragraphe 1, de l'article 19 et de l'article 21, le Conseil n'applique pas lesdites priorités tant qu'il n'a pas été offert aux pays exportateurs énumérés au paragraphe 1 du présent article des contingents d'exportation égaux au total de leurs tonnages de base d'exportation, sauf à tenir compte des réductions appliquées en vertu des articles 12 et 21; et par la suite il n'applique lesdites priorités que dans la mesure où elles n'ont pas été appliquées déjà conformément aux dispositions de l'alinéa (i) ci-dessus.

(iii) Les réductions effectuées selon les dispositions de l'article 21 sont appliquées proportionnellement aux tonnages de base d'exportation jusqu'à ce que les contingents effectifs d'exportation aient été réduits au total des tonnages de base d'exportation augmentés du total des priorités attribuées en raison de l'accroissement des besoins du marché libre pour ladite année; après quoi les priorités sont déduites dans l'ordre inverse et les réductions sont ensuite appliquées à nouveau proportionnellement aux tonnages de base d'exportation.

Article 15

Le présent Accord ne s'applique pas, à concurrence d'un maximum net de 150.000 tonnes par an, aux échanges de sucre entre l'Union économique belgo-luxembourgeoise (y compris le Congo belge), la France, l'Italie, la République fédérale d'Allemagne et le Royaume des Pays-Bas.

Article 16

1. Le Gouvernement du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord (au nom des Indes occidentales britanniques et de la Guyane britannique, des îles Maurice et Fidji), le Gouvernement du Commonwealth d'Australie et le Gouvernement de l'Union Sud-Africaine s'engagent à ce que la totalité des exportations nettes de sucre des terri-

toires exportateurs auxquels s'applique l'Accord du Commonwealth de 1951 sur le sucre (à l'exception des échanges locaux de sucre entre des territoires contigus ou des îles avoisinantes du Commonwealth portant sur les quantités que l'usage a pu consacrer) ne dépasse pas les quantités totales suivantes:

- (i) Pour l'année civile 1959 — 2.500.000 tonnes longues anglaises (2.540.835 tonnes) de sucre tel quel;
- (ii) Pour les années civiles 1960 et 1961 — 2.575.000 tonnes longues anglaises (2.617.060 tonnes) de sucre tel quel par an.

En outre, les Gouvernements susmentionnés s'engagent, sauf en cas de sécheresse, d'inondations ou d'autres conditions défavorables, à garder en stock à tout moment, pendant chaque année civile, dans l'ensemble des pays exportateurs auxquels s'applique l'Accord du Commonwealth sur le sucre, un tonnage global d'au moins 50.000 tonnes longues anglaises (50.817 tonnes) de sucre tel quel, à moins qu'ils ne soient relevés de leurs engagements par le Conseil, et à mettre immédiatement ces stocks à la disposition du Conseil, sur sa demande, pour exportation sur le marché libre.

2. Ces limitations ont pour effet de mettre à la disposition du marché libre une fraction des marchés sucriers des pays du Commonwealth. Les Gouvernements précités pourraient néanmoins se considérer comme relevés de leur obligation de limiter ainsi les exportations de sucre du Commonwealth si un ou plusieurs Gouvernements d'un ou plusieurs pays exportateurs participants ayant un tonnage de base d'exportation aux termes du paragraphe 1 de l'article 14 concluaient, avec un pays importateur du Commonwealth une entente spéciale de commerce, qui garantirait au pays exportateur une fraction déterminée du marché de ce pays du Commonwealth.

3. Le Gouvernement du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord, en accord avec le Gouvernement du Commonwealth d'Australie et le Gouvernement de l'Union Sud-Africaine, s'engage à faire parvenir au Conseil, soixante jours avant le début de chaque année contingentaie, une estimation des exportations totales nettes des territoires exportateurs auxquels s'applique l'Accord du Commonwealth sur le sucre pour ladite année, et à informer sans délai le Conseil de toutes les modifications que pourrait subir cette estimation dans le courant de l'année. La communication de ces renseignements au Conseil par le Royaume-Uni, conformément à cet engagement, est censée constituer une décharge pleine et entière des obligations prévues aux articles 11 et 12 en ce qui concerne les territoires mentionnés ci-dessus.

4. Les dispositions des paragraphes 3 et 4 de l'article 13 ne s'appliquent pas aux territoires exportateurs couverts par l'Accord du Commonwealth sur le sucre.

5. Aucune disposition du présent article n'est considérée comme empêchant un pays participant qui exporte sur le marché libre d'exporter du sucre à destination d'un pays du Commonwealth britannique ni, dans les limites quantitatives définies ci-dessus, comme empêchant un pays du Commonwealth d'exporter du sucre sur le marché libre.

Article 17

Les exportations de sucre à destination des Etats-Unis d'Amérique pour la consommation intérieure ne sont pas considérées comme exportations sur le marché libre et ne sont pas imputées sur les contingents d'exportation fixés en vertu du présent Accord.

Article 18

1. Avant le début de chaque année contingentaie, le Conseil procède à une estimation des besoins d'importations nettes du marché libre pour ladite année en sucre provenant des pays exportateurs énumérés au paragraphe 1 de l'article 14. Dans la préparation de cette estimation, il est tenu compte, notamment, de la quantité totale de sucre qui a été notifiée au Conseil comme pouvant être importée de pays non participants en vertu des dispositions du paragraphe 4 de l'article 7.

2. Au moins trente jours avant le début de chaque année contingentaie, le Conseil examine l'estimation préparée conformément au paragraphe 1 du présent article. Après avoir examiné cette estimation, ainsi que tous les autres facteurs qui affectent l'offre et la demande de sucre sur le marché libre, le Conseil attribue immédiatement pour ladite année un contingent initial provisoire d'exportation sur le marché libre à chacun des pays exportateurs énumérés au paragraphe 1 de l'article 14, proportionnellement à leurs tonnages de base d'exportation, sous réserve des dispositions de l'article 14 C et des imputations et déductions qui peuvent être exigées en vertu du paragraphe 1 de l'article 8 et de l'article 12. Toutefois si, au moment de la fixation des contingents initiaux provisoires d'exportation le prix pratiqué n'est pas inférieur à 3,15 cents, le total des contingents initiaux provisoires d'exportation ne sera pas inférieur à 90 pour cent des tonnages de base d'exportation à moins que le Conseil n'en décide autrement par un Vote spécial, la répartition entre les pays exportateurs étant faite de la manière prévue au présent paragraphe.

3. Avant le 1er avril de chaque année contingentaie, le Conseil procède de la manière prévue au paragraphe 1 du présent article à une nouvelle estimation des besoins du marché libre. Après étude de cette estimation et de tous les autres facteurs qui affectent l'offre et la demande de sucre sur le marché libre, le Conseil fixe définitivement les contingents initiaux d'exportation, au plus tard le 1er avril, de la manière prévue au paragraphe 2 du présent article. Par la suite, toute mention des contingents initiaux d'exportation dans d'autres articles du présent Accord sera censée s'appliquer aux contingents initiaux d'exportation définitivement fixés.

4. Une fois les contingents initiaux d'exportation fixés définitivement, les contingents effectifs d'exportation sont ajustés immédiatement comme si les contingents initiaux provisoires d'exportation avaient été égaux aux contingents fixés définitivement, compte étant tenu à cette occasion des modifications que le Conseil a apportées, avant la fixation définitive, aux contingents provisoires en vertu d'autres articles du présent Accord. L'ajustement des contingents effectifs d'exportation conformément au présent paragraphe ne porte préjudice ni aux pouvoirs que le Conseil tient d'autres articles du présent Accord de modifier les contingents effectifs, ni à ses obligations de le faire.

5. En ajustant les contingents effectifs d'exportation conformément au paragraphe 4 du présent article, le Conseil s'informe également de la situation des approvisionnements en sucre disponibles pour le marché libre pour l'année contingentaie en question et examine s'il y a lieu de modifier les contingents effectifs d'exportation de certains pays en vertu des pouvoirs qu'il tient du paragraphe 2 de l'article 19 du présent Accord.

6. Le Conseil est autorisé à décider par un Vote spécial de déduire, au cours de toute année contingentaie, sur les besoins d'importations nettes du marché libre une quantité maximum de 40.000 tonnes qui est tenue en réserve et sur

laquelle il peut attribuer des contingents additionnels d'exportation afin de faire face à situations dont la gravité exceptionnelle est dûment établie.

Article 19

1. Le Conseil fait procéder comme indiqué ci-dessous à l'ajustement des contingents effectifs d'exportation des pays énumérés au paragraphe 1 de l'article 14, sous réserve des dispositions de l'article 14 C:

(i) Dans les dix jours qui suivent la notification par laquelle le Gouvernement d'un pays exportateur indique, conformément à l'article 11, qu'il n'utilisera pas une fraction de son contingent initial d'exportation ou de son contingent effectif d'exportation, il est procédé à la réduction du contingent effectif d'exportation de ce pays et à l'augmentation des contingents effectifs d'exportation des autres pays exportateurs, en redistribuant une quantité de sucre égale à la fraction du contingent ainsi abandonnée, proportionnellement aux tonnages de base d'exportations desdits pays. Le Conseil notifie sans délai aux Gouvernements des pays exportateurs lesdites augmentations; ces Gouvernements, dans les dix jours de la réception de cette notification, indiquent au Conseil s'ils sont ou non en mesure d'utiliser la quantité supplémentaire qui leur est ainsi attribuée. Au reçu de ces informations, il est procédé à une nouvelle redistribution des quantités non acceptées, et le Conseil notifie aussitôt aux Gouvernements des pays exportateurs intéressés les augmentations effectuées sur leurs contingents effectifs d'exportation.

(ii) De temps en temps, il est tenu compte des variations dans les estimations des quantités de sucre qui, selon la notification faite au Conseil en vertu de l'article 7, peuvent être importées de pays non participants; étant entendu, toutefois, qu'il n'est pas nécessaire de redistribuer ces quantités tant qu'elles n'atteignent pas un total de 5.000 tonnes. Les redistributions aux termes du présent alinéa sont effectuées sur la base et de la manière prévues à l'alinéa (i) ci-dessus.

2. Nonobstant les dispositions de l'article 11, si le Conseil détermine après consultation avec le Gouvernement d'un pays exportateur participant, que ce pays ne sera pas en mesure d'utiliser tout ou partie de son contingent effectif d'exportation, le Conseil peut augmenter proportionnellement les contingents d'exportation des autres pays exportateurs participants, sur la base et de la manière prévues à l'alinéa (i) du paragraphe 1 du présent article; étant entendu, toutefois, que cette action du Conseil ne prive pas le pays en cause de son droit d'utiliser le contingent d'exportation dont il disposait auparavant.

CHAPITRE VIII

Stabilisation des Prix

Article 29

1. Aux fins du présent Accord, toute référence au prix du sucre est considérée comme se rapportant au prix disponible, en monnaie des Etats-Unis, par livre avoirdupois, f.a.s. port cubain, tel qu'il est fixé par la Bourse du café et du sucre de New York, pour le contrat No. 4, ou tout autre prix qui peut être fixé conformément au paragraphe 2 du présent article; lorsqu'il est fait mention qu'un prix pratiqué doit être au-dessus ou au-dessous d'un chiffre déterminé,

cette condition est considérée comme remplie si le prix moyen pendant une période de dix-sept jours de bourse consécutifs a été supérieur ou inférieur à ce chiffre, selon le cas, sous réserve que le prix du disponible pratiqué le premier jour de ladite période, et pendant douze jours au moins au cours de cette période, ait été également supérieur ou inférieur, selon le cas, au chiffre déterminé.

2. S'il ne peut disposer du prix visé au paragraphe 1 du présent article pour une période essentielle, le Conseil choisit tout autre critère qu'il juge bon.

3. Les prix fixés dans les articles 18 et 21 peuvent être modifiés par le Conseil par un Vote spécial.

Article 21

1. Le Conseil a la faculté d'augmenter ou de réduire les contingents pour tenir compte des conditions du marché, sous les réserves suivantes:

- (i) lorsque le prix pratiqué est compris entre 3,25 cents et 3,45 cents, il n'est pas opéré d'augmentation qui ait pour effet de porter les contingents à un niveau supérieur au total des tonnages de base d'exportation augmenté de 5 pour cent, ou des contingents initiaux d'exportation, si ce dernier est plus élevé, ni de réduction qui ait pour effet de ramener les contingents à un niveau inférieur au total des contingents initiaux d'exportation diminué de 5 pour cent, ou des tonnages de base d'exportation diminué de 10 pour cent, si ce dernier est plus élevé;
- (ii) lorsque le prix pratiqué dépasse 3,45 cents, les contingents effectifs ne doivent pas être inférieurs aux contingents initiaux d'exportation, ou aux tonnages de base d'exportation, si ceux-ci sont plus élevés;
- (iii) si le prix pratiqué dépasse 3,75 cents, le Conseil se réunit dans les sept jours pour examiner la situation du marché et prendre, en ce qui concerne les contingents, telle mesure qui peut être appropriée pour réaliser les objectifs généraux du présent Accord. Faute d'accord au Conseil sur les mesures à prendre, les contingents effectifs sont immédiatement augmentés de 2½ pour cent. Si, après que la mesure décidée par le Conseil a été prise, ou après que les contingents ont été augmentés de 2½ pour cent, le prix pratiqué continue de dépasser 3,75 cents, le Conseil se réunit de nouveau dans les sept jours afin de reprendre l'examen de la situation du marché;
- (iv) si, après que les contingents effectifs ont été augmentés en vertu de l'alinéa (iii) du présent paragraphe, le prix pratiqué tombe au-dessous de 3,75 cents, les contingents effectifs sont ramenés au niveau auquel ils se trouvaient avant l'augmentation susmentionnée;
- (v) si le prix pratiqué tombe au-dessous de 3,25 cents, les contingents effectifs d'exportation sont immédiatement réduits de 2½ pour cent et le Conseil se réunit dans les sept jours pour décider s'il y a lieu d'opérer une nouvelle réduction; si le Conseil ne peut se mettre d'accord à cette réunion, la réduction est portée à 5 pour cent. Toutefois, il n'est pas effectué de réduction qui ait pour effet de ramener les contingents à un niveau inférieur à 90 pour cent du tonnage de base d'exportation, à moins que le prix pratiqué ne descende au-dessous de 3,15 cents, auquel cas une nouvelle réduction peut être effectuée dans les limites fixées à l'article 23; et
- (vi) si le prix pratiqué s'est élevé au-dessus de 3,25 cents et si les contingents effectifs d'exportation ont été

ramenés, à un niveau inférieur à 90 pour cent du tonnage de base d'exportation, les contingents effectifs d'exportation sont immédiatement augmentés de 2½ pour cent et le Conseil se réunit dans les sept jours pour décider s'il y a lieu d'opérer une nouvelle augmentation; si le Conseil ne peut se mettre d'accord à cette réunion, le pourcentage de l'augmentation est porté à 5 pour cent ou au pourcentage moins élevé qui suffit à rétablir les contingents à 90 pour cent du tonnage de base d'exportation.

2. Dans l'examen des modifications à apporter aux contingents en application du présent article, le Conseil prend en considération tous les facteurs qui influent sur l'offre et sur la demande de sucre sur le marché libre.

3. Si le prix pratiqué dépasse 4 cents, tous les contingents et toutes les restrictions à l'exportation prévus par l'un quelconque des articles du présent Accord cessent temporairement d'être applicables, étant entendu que si, par la suite, le prix pratiqué vient à tomber au-dessous de 3,90 cents, les contingents et restrictions à l'exportation antérieurement applicables sont rétablis, sous réserve du droit qui appartient au Conseil de modifier les contingents dans les conditions prévues au paragraphe 1 du présent article.

4. Si le Conseil a la conviction qu'on se trouve devant une situation nouvelle de nature à compromettre la réalisation des objectifs généraux de l'Accord, il peut, par un Vote spécial, suspendre temporairement pour la période de temps qu'il juge nécessaire les restrictions, imposées par les paragraphes précédents du présent article, à sa faculté d'augmenter les contingents; pendant la durée de cette suspension, le Conseil a toute latitude d'augmenter les contingents comme il l'estime nécessaire et d'annuler ces augmentations lorsque leur maintien ne s'impose plus.

5. Toutes les modifications apportées aux contingents en application du présent article sont faites en proportion des tonnages de base d'exportation, sous réserve des dispositions de l'article 14 C; toute mention de pourcentage de contingents s'entend de pourcentages des tonnages de base d'exportation.

6. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1 du présent article, toute réduction apportée au contingent d'exportation d'un pays en application de l'alinéa (i) du paragraphe 1 de l'article 19 sera considérée comme faisant partie des réductions opérées en application du paragraphe 1 du présent article au cours de la même année contingentaire.

7. Le Conseil notifie aux Gouvernements participants toute modification apportée aux contingents effectifs d'exportation en application du présent article.

8. Si l'une des réductions prévues aux paragraphes précédents du présent article ne peut être entièrement appliquée au contingent effectif d'exportation d'un pays exportateur du fait qu'au moment de cette réduction ce pays a déjà exporté, en totalité ou en partie, la quantité représentant cette réduction, la réduction qui n'a pas pu être ainsi imputée est déduite du contingent effectif d'exportation de ce pays pour l'année contingentaire suivante.

Article 22

1. Pendant la première année contingentaire du présent Accord, le Conseil, après examen de la question, fera des recommandations aux gouvernements participants intéressés au sujet de la négociation d'arrangements relatifs à des options multilatérales à conclure conformément aux dispositions du présent article.

2. L'objet de ces arrangements sera de donner aux gouvernements participants intéressés, lorsque le prix pratiqué

franchit les limites maxima ou minima de prix indiquées à l'article 21, le droit de faire jouer des options de vente ou d'achat, suivant le cas, pour des quantités de sucre qui auront été spécifiées dans les arrangements.

3 Les options pourront s'exercer compte tenu des limites de temps, de fréquence ou autres, prévues dans les arrangements.

4. Les arrangements tiendront compte de la structure traditionnelle du commerce du sucre.

5. Le Conseil pourra créer les comités dont il estimera avoir besoin pour l'assister dans l'examen de ces questions et pour formuler les recommandations visées au paragraphe (1) ci-dessus.

CHAPITRE IX

Limitation Générale des Réductions des Contingents d'Exportation

Article 23

1. Sans préjudice des sanctions imposées en vertu de l'article 12 et des résolutions faites en vertu de l'alinéa (i) du paragraphe 1 de l'article 19, les contingents effectifs d'exportation des pays exportateurs participants énumérés au paragraphe 1 de l'article 14 ne seront pas réduits au-dessous de 80 pour cent des tonnages de base d'exportation, et toutes autres dispositions du présent Accord seront interprétées en conséquence; étant entendu toutefois que le contingent effectif d'exportation d'un pays exportateur participant qui dispose, aux termes du paragraphe 1 de l'article 14, d'un tonnage de base d'exportation inférieur à 50.000 tonnes ne sera pas réduit au-dessous de 90 pour cent du tonnage de base d'exportation de ce pays.

2. Aucune réduction des contingents ne sera effectuée par application de l'article 21 dans les quarante-cinq derniers jours de l'année contingénaire.

CHAPITRE X

Mélanges contenant du Sucre

Article 24

Si le Conseil vient à acquérir la conviction que, par suite d'un accroissement notable des exportations ou de l'utilisation de mélanges contenant du sucre, ces mélanges tendent à se substituer au sucre au point d'empêcher le présent Accord de produire son plein effet, il peut décider que ces produits ou certains d'entre eux sont considérés comme sucre aux fins du présent Accord à concurrence de leur teneur en sucre; étant entendu que, pour le calcul de la quantité de sucre à imputer sur le contingent d'exportation d'un pays participant, le Conseil ne tient pas compte de l'équivalent en sucre des quantités de ces produits correspondant à celle que le pays en question exportait normalement avant l'entrée en vigueur du présent Accord.

CHAPITRE XI

Difficultés Monétaires

Article 25

1. Si, pendant la durée du présent Accord, le Gouvernement d'un pays importateur participant considère qu'il lui est nécessaire soit de prévenir la menace imminente d'une

importante diminution de ses réserves monétaires, soit d'enrayer ou de corriger une telle diminution, ce Gouvernement peut demander au Conseil de modifier certaines obligations particulières qui lui incombent en vertu du présent Accord.

2. Le Conseil étudie d'une manière approfondie, en consultation avec le Fonds monétaire international, les questions soulevées par de telles demandes et accepte toutes les constatations, émanant du Fonds, de faits de caractère statistique ou autre relatifs aux changes, aux réserves monétaires et à la balance des paiements; il accepte également la décision du Fonds sur le point de savoir si le pays en cause a subi une détérioration appréciable de ses réserves monétaires ou en est menacé dans l'immédiat. Si le pays en cause n'est pas membre du Fonds monétaire international et demande que le Conseil ne consulte pas le Fonds, le Conseil examine l'affaire sans procéder à cette consultation.

3. Dans l'un et l'autre cas, le Conseil examine la question avec le Gouvernement du pays importateur. Si le Conseil décide que la requête est fondée et que le pays en cause ne peut obtenir une quantité de sucre suffisante pour répondre aux besoins de sa consommation en respectant les dispositions du présent Accord, le Conseil peut modifier les obligations qui incombent, en vertu du présent Accord, audit Gouvernement ou au Gouvernement de tout pays exportateur dans telle mesure et pour tel délai que le Conseil estime nécessaires pour permettre audit pays importateur de s'assurer un approvisionnement plus satisfaisant de sucre au moyen des ressources dont ce pays dispose.

CHAPITRE XII

Etudes par le Conseil

Article 26

1. Le Conseil examine les moyens d'assurer une augmentation convenable de la consommation du sucre et fait des recommandations à ce sujet aux Gouvernements des pays participants; il peut entreprendre des études sur des questions telles que:

- (i) les effets, sur la consommation du sucre dans les divers pays: (a) de la fiscalité et des mesures restrictives; et (b) des conditions économiques, climatiques et autres;
- (ii) les moyens d'augmenter la consommation, surtout dans les pays où la consommation par tête est basse;
- (iii) la possibilité d'établir des programmes de publicité en coopération avec des organismes similaires intéressés à l'accroissement de la consommation d'autres produits alimentaires;
- (iv) le progrès des recherches sur de nouvelles utilisations du sucre, de ses sous-produits et des plantes dont il provient.

2. En outre, le Conseil est autorisé à entreprendre ou à faire entreprendre d'autres travaux, notamment la recherche de renseignements détaillés se rapportant à une aide spéciale sous différentes formes à l'industrie sucrière afin de pouvoir formuler toutes suggestions qu'il estime appropriées quant aux objectifs d'ensemble énumérés à l'article premier et aux problèmes concernant le produit de base en cause. Toutes ces études doivent se rapporter à un nombre de pays aussi étendu que possible, et tenir compte des conditions générales sociales et économiques des pays intéressés.

3. Les études entreprises en vertu des paragraphes 1 et 2 du présent article sont effectuées conformément aux directives éventuelles du Conseil et en consultation avec les Gouvernements participants.

4. Les Gouvernements intéressés conviennent de faire part au Conseil des conclusions auxquelles les conduit l'examen des recommandations et des propositions mentionnées au présent article.

5. Conformément à la résolution No. 1 de la Conférence des Nations Unies sur le sucre de 1956, aux fins du présent article et aux objectifs généraux du présent Accord qui sont énoncés à l'article premier, le Conseil nommera un Comité qui aura pour tâche de l'aider à s'acquitter des fonctions qui lui incombent aux termes du présent article et en particulier de celles qui se rapportent aux alinéas (ii) et (iv) du paragraphe 1; ce Comité aidera notamment le Conseil à centraliser les résultats des recherches effectuées dans le monde entier sur la consommation et les nouvelles utilisations du sucre et de ses sous-produits et à diffuser ces renseignements.

CHAPITRE XIII

Administration

Article 27

1. Afin d'assurer l'administration du présent Accord, le Conseil international du sucre, créé en vertu de l'Accord international sur le sucre de 1953 amendé par le Protocole de 1956, est maintenu avec la composition, les pouvoirs et les fonctions définis dans le présent Accord.

2. Chaque Gouvernement participant est membre du Conseil avec droit de vote; il a le droit de se faire représenter au Conseil par un délégué et il peut désigner des suppléants. Le délégué et les suppléants peuvent être accompagnés aux réunions du Conseil par des conseillers, dans la mesure où chaque Gouvernement participant l'estime nécessaire.

3. Le Conseil élit un Président, qui n'a pas le droit de vote et qui demeure en fonctions pendant une année contingente. Le Président n'est pas rétribué; il est choisi alternativement parmi les délégations des pays importateurs et des pays exportateurs participants.

4. Le Conseil élit un Vice-Président, qui demeure en fonctions pendant une année contingente. Le Vice-Président n'est pas rétribué, il est choisi alternativement parmi les délégations des pays exportateurs et des pays importateurs participants.

5. Avec effet du 1er janvier 1959, le Conseil a, sur le territoire de chaque pays participant et pour autant que le permet la législation de ce dernier, la capacité juridique nécessaire à l'exercice des fonctions que lui confère le présent Accord.

Article 28

1. Le Conseil établit un règlement intérieur conforme aux dispositions du présent Accord. Il tient la documentation qui lui est nécessaire pour remplir les fonctions qui lui sont dévolues par le présent Accord, ainsi que toute autre documentation qu'il juge souhaitable. En cas de conflit entre le règlement intérieur ainsi adopté et les dispositions du présent Accord, l'Accord prévaut.

2. Le Conseil peut, par un Vote spécial, déléguer au Comité exécutif établi par l'article 37 l'exercice de n'importe lesquels de ses pouvoirs et fonctions autres que ceux exigeant une décision par Vote spécial aux termes du présent

Accord. Le Conseil peut, à tout moment, révoquer une telle délégation à la majorité des suffrages exprimés.

3. Le Conseil peut nommer les comités permanents ou temporaires qu'il juge souhaitables en vue de l'assister dans l'exercice des fonctions qui lui sont dévolues par le présent Accord.

4. Le Conseil établit, prépare et publie tous rapports, études, graphiques, analyses et autres documents qu'il juge opportuns et utiles.

5. Les Gouvernements participants s'engagent à fournir toutes les statistiques et informations nécessaires au Conseil et au Comité exécutif pour permettre à ceux-ci de remplir les fonctions qui leur sont dévolues par le présent Accord.

6. Le Conseil publie au moins une fois par an un rapport sur ses activités et sur le fonctionnement du présent Accord.

7. Le Conseil exerce toutes autres fonctions nécessaires à l'exécution des dispositions du présent Accord.

Article 29

Le Conseil nomme un Directeur exécutif, qui est son plus haut fonctionnaire. Conformément au règlement établi par le Conseil, le Directeur exécutif nomme le personnel nécessaire à l'accomplissement des travaux du Conseil et de ses Comités. Il est imposé comme condition d'emploi à ces fonctionnaires et au personnel de ne pas détenir d'intérêt financier ou de renoncer à tout intérêt financier dans l'industrie sucrière ou dans le commerce du sucre, et de ne solliciter ni recevoir d'un Gouvernement ou d'une autorité extérieure au Conseil d'instructions relatives aux fonctions qu'ils exercent aux termes du présent Accord.

Article 30

1. Le Conseil détermine le lieu de son siège. Il y tient ses réunions, à moins qu'il ne décide de tenir une réunion particulière en un autre lieu.

2. Le Conseil se réunit au moins deux fois par an. Il peut être convoqué à tout autre moment par son Président.

3. Le Président convoque une session du Conseil si demande en est faite par: —

- (i) Cinq Gouvernements participants; ou
- (ii) Un ou plusieurs Gouvernements participants détenant au moins 10 pour cent du total des voix; ou
- (iii) Le Comité exécutif.

Article 31

La présence de représentants détenant 75 pour cent du total des voix des Gouvernements participants est nécessaire pour constituer le quorum à toute réunion du Conseil. Cependant, si ce quorum n'est pas atteint, le jour fixé pour une réunion du Conseil convoquée conformément à l'article 30, ladite réunion se tiendra sept jours plus tard et la présence de représentants détenant 50 pour cent du total des voix des Gouvernements participants constituera alors le quorum.

Article 32

Le Conseil peut prendre des décisions sans tenir de réunion, par un échange de correspondance entre le Président et les Gouvernements participants, sous réserve qu'aucun

Gouvernement participant ne fasse objection à cette procédure. Toute décision ainsi prise est communiquée le plus rapidement possible à tous les Gouvernements participants, et elle est consignée au procès-verbal de la réunion suivante du Conseil.

République Dominicaine	65
Tchécoslovaquie	35
Union Sud-Africaine	20
Union des Républiques socialistes soviétiques	95
Total	1.000

Article 33

Les délégations des pays importateurs disposent au Conseil du nombre de voix suivant: —

Canada	85
Ceylan	20
Chili	30
Etats-Unis d'Amérique	245
Finlande	20
Ghana	10
Grèce	10
Irlande	10
Israël	10
Japon	150
Fédération de Malaisie	20
Maroc	45
Norvège	20
Pakistan	15
République fédérale d'Allemagne	45
Royaume-Uni	245
Suède	10
Tunisie	10
Total	1.000

Article 34

Les délégations des pays exportateurs disposent au Conseil du nombre de voix suivant: —

Australie	45
Belgique	15
Bésil	70
Chine	65
Costa Rica	10
Cuba	245
Danemark	15
France	30
Guatemala	10
Haïti	10
Hongrie	15
Inde	35
Indonésie	40
Italie	15
Mexique	20
Nicaragua	10
Panama	10
Royaume des Pays-Bas	15
Pérou	50
Philippines	20
Pologne	30
Portugal	10

Article 35

Chaque fois qu'intervient un changement dans la participation au présent Accord ou qu'un pays est suspendu de son droit de vote ou est rétabli dans ce droit en vertu d'une disposition du présent Accord, le Conseil redistribue les voix au sein de chaque groupe (pays importateurs et pays exportateurs), proportionnellement au nombre de voix détenues par chaque membre du groupe, sous réserve qu'aucun pays ne dispose de moins de 10 voix ni de plus de 245 voix, et qu'il n'y ait pas de fraction de voix, et sous réserve également que le nombre de voix des pays disposant de 245 voix aux termes de l'article 33 ou de l'article 34 ne soit pas réduit, eu égard au nombre important de voix auquel chacun de ces pays a renoncé en acceptant le nombre de voix qui lui est attribué par les articles 33 et 34.

Article 36

1. A l'exception de cas où le présent Accord prévoit expressément une autre procédure, les décisions du Conseil sont prises à la majorité des suffrages exprimés par les pays exportateurs et à la majorité des suffrages exprimés par les pays importateurs, à condition que cette dernière majorité soit l'expression des suffrages d'un tiers au moins du nombre des pays importateurs présents et votants.

2. Lorsqu'un Vote spécial est exigé, les décisions du Conseil sont prises à la majorité des deux tiers au moins des suffrages exprimés, comprenant une majorité simple des suffrages exprimés par les pays exportateurs et une majorité simple des suffrages exprimés par les pays importateurs, à condition que cette dernière majorité soit l'expression des suffrages d'un tiers au moins du nombre des pays importateurs présents et votants.

3. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2 du présent article, à toute session du Conseil convoquée conformément à l'alinéa (i) du paragraphe 3 de l'article 30 ou à l'alinéa (ii) du paragraphe 3 de l'article 30 pour traiter de l'une des questions relatives à l'article 21, les décisions du Conseil relatives à l'action du Comité exécutif pour l'application desdits articles sont prises à la majorité simple des suffrages exprimés par les pays participants présents et votants pris dans leur ensemble.

4. Le Gouvernement d'un pays exportateur participant peut autoriser le délégué votant d'un autre pays exportateur, et le Gouvernement d'un pays importateur participant peut autoriser le délégué votant d'un autre pays importateur à représenter ses intérêts et à exercer son droit de vote à une ou à plusieurs réunions du Conseil. Une attestation de cette autorisation doit être soumise au Conseil sous une forme considérée par celui-ci comme satisfaisante.

5. Chaque Gouvernement participant s'engage à se considérer comme lié par toutes les décisions prises par le Conseil en vertu des dispositions du présent Accord.

Article 37

1. Le Conseil établit un Comité exécutif, composé de représentants des Gouvernements de sept pays exportateurs participants, ces pays étant choisis pour une année contingente à la majorité des voix détenues par les pays exportateurs, et de représentants des Gouvernements de sept pays importateurs participants, ces pays étant choisis pour une année contingente à la majorité des voix détenues par les pays importateurs.

2. Le Comité exécutif exerce tels pouvoirs et telles fonctions du Conseil qui celui-ci lui a délégués.

3. Le Directeur exécutif du Conseil est d'office Président du Comité exécutif mais n'a pas droit de vote; ce Comité peut élire un Vice-Président. Le Comité établit son règlement intérieur sous réserve de l'approbation du Conseil.

4. Chaque membre du Comité exécutif dispose d'une voix. Au Comité exécutif, les décisions sont prises à la majorité des suffrages exprimés par les pays exportateurs et à la majorité des suffrages exprimés par les pays importateurs.

5. Tout Gouvernement participant a le droit de faire appel au Conseil, dans les conditions que celui-ci peut déterminer, de toute décision du Comité exécutif. Dans la mesure où la décision du Conseil ne concorde pas avec la décision du Comité exécutif, cette dernière est modifiée à compter de la date à laquelle intervient la décision du Conseil.

CHAPITRE XIV

Dispositions Financières

Article 38

1. Les dépenses des délégations au Conseil ainsi que des représentants au Comité exécutif et à tout autre Comité créé en vertu du présent Accord sont à la charge de leurs Gouvernements respectifs. Les autres dépenses nécessaires à l'administration du présent Accord, y compris les rémunérations versées par le Conseil, sont couvertes par voie de cotisations annuelles des Gouvernements participants. La cotisation de chaque Gouvernement participant pour chaque année contingente est proportionnelle au nombre de voix dont il dispose lorsque le budget pour cette année contingente est adopté.

2. Au cours de la première session qu'il tient après la conclusion du présent Accord, le Conseil approuve son budget pour la première année contingente et fixe la cotisation à payer par chaque Gouvernement participant.

3. Au cours de chaque année contingente, le Conseil vote son budget pour l'année contingente suivante et fixe la cotisation à payer par chaque Gouvernement participant pour ladite année contingente.

4. La cotisation initiale de tout Gouvernement participant qui adhère au présent Accord en vertu de l'article 41 est fixée par le Conseil sur la base du nombre de voix attribuées audit pays et de la fraction de l'année contingente restant à courir; mais les cotisations fixées pour les autres Gouvernements participants pour l'année contingente en cours ne sont pas modifiées.

5. Les cotisations sont exigibles au commencement de l'année contingente pour laquelle ces cotisations ont été fixées et elles sont payables dans la monnaie du pays où se

trouve le siège du Conseil. Tout Gouvernement participant qui n'a pas versé sa cotisation à la fin de l'année contingente pour laquelle cette cotisation a été fixée est suspendu de son droit de vote jusqu'à ce que sa cotisation ait été acquittée mais, sauf par un Vote spécial du Conseil, il n'est privé d'aucun de ses autres droits ni relevé d'aucune de ses obligations résultant du présent Accord.

6. Pour autant que sa législation le permet le Gouvernement du pays où se trouve le siège du Conseil exempt d'impôts, avec effet du 1er janvier 1959, les avoirs, revenus et autres biens du Conseil et les rémunérations versées par le Conseil à son personnel.

7. Chaque année contingente, le Conseil publie un état certifié de ses recettes et de ses dépenses au cours de l'année contingente précédente.

8. Avant sa dissolution, le Conseil prendra les mesures nécessaires au règlement de son passif et à l'affectation de ses archives et de l'actif existant.

CHAPITRE XV

Coopération avec d'Autres Organismes

Article 39

1. Dans l'exercice de ses fonctions aux termes du présent Accord, le Conseil peut prendre tous arrangements en vue de consulter les organismes et institutions appropriés et de coopérer avec eux; il peut aussi prendre toutes dispositions qu'il estime convenables pour permettre à des représentants de ces organisations d'assister à ses réunions.

2. Si le Conseil constate qu'une disposition du présent Accord est incompatible avec les principes posés par les Nations Unies ou par leurs organes appropriés ou par leurs institutions spécialisées en matière d'accords intergouvernementaux sur les produits de base, cette incompatibilité est considérée comme entravant le fonctionnement du présent Accord et la procédure définie à l'article 43 est applicable.

CHAPITRE XVI

Contestations et Réclamations

Article 40

1. Une contestation relative à l'interprétation ou à l'application du présent Accord qui n'est pas réglée par voie de négociation est, à la demande d'un Gouvernement participant à l'Accord et partie au différend, déferée au Conseil pour décision.

2. Lorsqu'une contestation est déferée au Conseil en vertu du paragraphe 1 du présent article, la majorité des Gouvernements participants, ou un groupe de Gouvernements participants détenant au moins le tiers du total des voix peut demander au Conseil, après discussion complète de l'affaire, de solliciter l'opinion de la commission consultative mentionnée au paragraphe 3 du présent article sur les questions en litige avant de faire connaître sa décision.

3.—(i) Sauf décision contraire du Conseil, prise à l'unanimité, cette commission est composée de:

(a) deux personnes désignées par les pays exportateurs, dont l'une possède une grande expérience des questions du genre de celle en litige et l'autre a de l'autorité et de l'expérience en matière juridique;

(b) deux personnes, de qualification analogue, désignées par les pays importateurs, et

(c) un président choisi à l'unanimité par les quatre personnes nommées selon les dispositions des alinéas (a) et (b) ci-dessus ou, en cas de désaccord, par le Président du Conseil.

(ii) Des ressortissants de pays dont les Gouvernements sont parties au présent Accord peuvent être habilités à siéger à la commission consultative.

(iii) Les membres de la commission consultative agissent à titre personnel et sans recevoir d'instructions d'aucun Gouvernement.

(iv) Les dépenses de la commission consultative sont à la charge du Conseil.

4. L'opinion motivée de la commission consultative est soumise au Conseil qui tranche le différend après avoir pris en considération tous les éléments d'information utiles.

5. Une plainte selon laquelle un Gouvernement participant n'aurait pas rempli les obligations imposées par le présent Accord est, sur la demande du Gouvernement participant auteur de la plainte, déferée au Conseil qui prend une décision en la matière.

6. Aucun Gouvernement participant ne peut être reconnu coupable d'infraction au présent Accord qu'à la majorité des voix détenues par les pays exportateurs et à la majorité des voix détenues par les pays importateurs. Toute constatation d'une infraction au présent Accord commise par un Gouvernement participant doit préciser la nature de l'infraction.

7. Si le Conseil constate qu'un Gouvernement participant a commis une infraction au présent Accord, il peut, à la majorité des voix détenues par les pays exportateurs et à la majorité des voix détenues par les pays importateurs, suspendre le Gouvernement en question de son droit de vote jusqu'à ce que celui-ci se soit acquitté de ses obligations, ou bien exclure ce Gouvernement de l'Accord.

CHAPITRE XVII

Signature, Acceptation, Adhésion et Entrée en Vigueur

Article 41

1. Le présent Accord sera ouvert du 1er au 24 décembre 1958 à la signature des Gouvernements qui ont été représentés par des délégués à la Conférence au cours de laquelle l'Accord a été négocié.

2. Le présent Accord sera soumis à la ratification ou à l'acceptation des Gouvernements signataires, conformément à leurs procédures constitutionnelles respectives, et les instruments de ratification ou d'acceptation seront déposés auprès du Gouvernement du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord.

3. Le présent Accord sera ouvert à l'adhésion de tout Gouvernement mentionné à l'article 33 ou 34 du présent Accord; l'adhésion se fera par le dépôt d'un instrument auprès du Gouvernement du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord.

4. Le Conseil peut approuver l'adhésion au présent Accord du Gouvernement de tout Etat Membre de l'Organisation des Nations Unies et de tout Gouvernement invité à la Conférence des Nations Unies sur le sucre de 1958 et non mentionné aux articles 33 et 34 du présent Accord, sous réserve que les conditions de ladite adhésion soient préala-

blement fixées d'un commun accord entre le Conseil et le Gouvernement intéressé. Les conditions fixées par le Conseil conformément au présent paragraphe doivent être compatibles avec les dispositions de l'Accord. Lorsque le Conseil décide d'assigner un tonnage de base d'exportation au Gouvernement d'un pays exportateur non mentionné à l'article 14, il le fait par un Vote spécial. Lorsqu'un Gouvernement qui désire adhérer au présent Accord subordonne son adhésion à l'amendement de l'Accord, son adhésion ne peut être acceptée que si le Conseil a recommandé ledit amendement et si celui-ci a pris effet conformément à l'article 43.

5. Sous réserve des dispositions de l'alinéa (i) du paragraphe 6 du présent article, un Gouvernement devient partie au présent Accord à compter de la date à laquelle il a déposé l'instrument de ratification, d'acceptation ou d'adhésion auprès du Gouvernement du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord.

6.—(i) Le présent Accord entrera en vigueur le 1er janvier 1959 entre les Gouvernements qui auront déposé à cette date leurs instruments de ratification, d'acceptation ou d'adhésion, à condition que ces Gouvernements détiennent 60 pour cent des voix des pays importateurs et 70 pour cent des voix des pays exportateurs, selon la répartition prévue aux articles 33 et 34. Les instruments de ratification, d'acceptation ou d'adhésion qui seront déposés par la suite prendront effet à la date de leur dépôt.

(ii) Aux fins de l'entrée en vigueur du présent Accord conformément aux dispositions de l'alinéa (i) ci-dessus, une notification reçue au plus tard le premier janvier 1959 par le Gouvernement du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord, par laquelle un Gouvernement s'engage à faire tout son possible pour obtenir, aussi rapidement que le permet sa procédure constitutionnelle et si possible avant le premier juin 1959, la ratification ou l'acceptation de l'Accord ou l'adhésion à ce dernier, sera considérée comme équivalente à une ratification, à une acceptation ou à une adhésion.

(iii) Dans la notification faite conformément aux dispositions de l'alinéa (ii) du présent paragraphe, un Gouvernement peut indiquer son intention d'appliquer provisoirement l'Accord à partir du 1er janvier 1959. A défaut d'une telle indication, le Gouvernement qui a fait la notification est considéré comme un observateur sans droit de vote; étant entendu toutefois que ledit Gouvernement cesse d'être considéré comme observateur s'il manifeste, avant le 1er juin 1959, son intention d'appliquer provisoirement l'Accord.

(iv) Si un Gouvernement qui a fait une notification conformément aux dispositions de l'alinéa (ii) du présent paragraphe ne dépose pas un instrument de ratification, d'acceptation ou d'adhésion avant le 1er juin 1959, il perd, à partir de cette date, le droit à la qualité de participant provisoire ou d'observateur, selon le cas. Toutefois, si le Conseil a acquis la conviction que ledit Gouvernement n'a pas déposé l'instrument susvisé en raison de difficultés rencontrées pour mener à terme sa procédure constitutionnelle, il pourra prolonger le délai au delà du 1er juin 1959 jusqu'à une autre date qu'il fixera.

(v) Les obligations découlant du présent Accord pour les Gouvernements qui auront déposé leur instrument de ratification, d'acceptation ou d'adhésion avant le 1er juin 1959, ou à toute date ultérieure fixée par le Conseil conformément aux dispositions de l'alinéa (iv) du présent paragraphe seront applicables à dater du 1er janvier 1959 en ce qui concerne la première année contingente; elles ne le seront pas, toutefois, pour autant que ces Gouvernements seraient tenus, parce que le présent Accord n'est pas pleinement ni provisoirement en vigueur pour ces Gouvernements à la date sus-

mentionnée de prendre, en vertu de la législation existante, des mesures incompatibles avec le présent Accord.

(vi) Si, à la fin de la période de cinq mois mentionnée à l'alinéa (ii) ci-dessus, ou à la fin de tout délai supplémentaire accordé, le pourcentage des voix des pays importateurs ou des pays exportateurs qui auront ratifié ou accepté le présent Accord ou qui y auront adhéré est inférieur au pourcentage prévu à l'alinéa (i) ci-dessus, les Gouvernements qui auront ratifié ou accepté le présent Accord ou qui y auront adhéré pourront convenir de le mettre en vigueur entre eux.

7. Lorsque, aux fins d'application du présent Accord, des Gouvernements ou des pays sont énumérés, mentionnés ou visés dans des articles particuliers, ces articles sont censés énumérer, mentionner ou viser les pays dont le Gouvernement aura adhéré au présent Accord à des conditions acceptées par le Conseil conformément au paragraphe 4 du présent article, et en fonction de ces conditions.

8. Le Gouvernement du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord notifiera à tous les Gouvernements signataires toute signature, ratification et acceptation du présent Accord, ou toute adhésion à ce dernier, et informera tous les Gouvernements signataires et adhérents de toute réserve y attachée.

CHAPITRE XVIII

Durée, Amendement, Suspension, Retrait, Réserves et Dispositions Transitoires

Article 42

1. La durée du présent Accord est de cinq ans à dater du 1er janvier 1959. Cet Accord ne peut être dénoncé.

2. Sous réserve des dispositions des articles 43 et 44, le Conseil, au cours de la troisième année de validité du présent Accord, procède à un examen approfondi de tout l'Accord, particulièrement en ce qui concerne les contingents et les prix, prend en considération tous amendements à l'Accord que des Gouvernements participants pourraient proposer à l'occasion de cet examen et propose des amendements ou prend toutes autres dispositions nécessaires pour parvenir à l'amendement de l'Accord en vue d'assurer le fonctionnement de celui-ci pendant la quatrième et la cinquième années.

3. Le Conseil soumet ou fait soumettre aux Gouvernements participants, trois mois au moins avant le dernier jour de la troisième année contingente du présent Accord, un rapport sur les questions visées au paragraphe 2 du présent article.

4. Tout Gouvernement participant peut, au plus tard deux mois après réception du rapport du Conseil visé au paragraphe 3 du présent article, se retirer du présent Accord en notifiant ce retrait au Gouvernement du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord. Ledit retrait prend effet le dernier jour de la troisième année contingente.

5.—(i) Si, après le délai de deux mois mentionné au paragraphe 4 du présent article, un Gouvernement qui ne s'est pas retiré du présent Accord en vertu de ce paragraphe estime que le nombre des Gouvernements qui se sont retirés de l'Accord en vertu dudit paragraphe, ou l'importance de ces Gouvernements dans le cadre du présent Accord, est de nature à porter préjudice au fonctionnement de l'Accord, ledit Gouvernement peut, dans les trente jours suivant l'expiration de la période précitée, demander au Président du Con-

seil de convoquer une réunion spéciale du Conseil au cours de laquelle les Gouvernements participant au présent Accord examineront la question de savoir s'ils continueront ou non à y adhérer.

(ii) Toute réunion spéciale convoquée en vertu d'une demande formulée conformément à l'alinéa (i) ci-dessus est tenue dans les trente jours qui suivent la réception de la demande par le Président. Les Gouvernements représentés à ladite réunion peuvent se retirer de l'Accord en faisant parvenir une notification de retrait au Gouvernement du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord dans le trente jours qui suivent la réunion; le retrait devient effectif trente jours après la date de réception de ladite notification par le Gouvernement du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord.

(iii) Les Gouvernements qui ne se seront pas fait représenter à la réunion spéciale tenue en vertu des alinéas (i) et (ii) ci-dessus ne pourront pas se retirer du présent Accord aux termes des dispositions desdits alinéas.

Article 43

1. Si se produit des circonstances qui, de l'avis du Conseil, entravent ou menacent d'entraver le fonctionnement du présent Accord, le Conseil peut, par un Vote spécial, recommander aux Gouvernements participants un amendement au présent Accord.

2. Le Conseil fixe le délai dans lequel chaque Gouvernement participant doit notifier au Gouvernement du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord s'il accepte ou non un amendement recommandé en vertu du paragraphe 1 du présent article.

3. Si, avant la fin du délai fixé au paragraphe 2 du présent article, tous les Gouvernements participants acceptent un amendement, celui-ci entre en vigueur immédiatement après réception, par le Gouvernement du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord, de la dernière acceptation.

4. Si, à la fin du délai fixé au paragraphe 2 du présent article, un amendement n'est pas accepté par les Gouvernements des pays exportateurs détenant 75 pour cent des voix attribuées aux pays exportateurs et par les Gouvernements des pays importateurs détenant 75 pour cent des voix attribuées aux pays importateurs, cet amendement n'entre pas en vigueur.

5. Si, à la fin du délai fixé au paragraphe 2 du présent article, un amendement est accepté par les Gouvernements des pays exportateurs détenant 75 pour cent des voix attribuées aux pays exportateurs et par les Gouvernements des pays importateurs détenant 75 pour cent des voix attribuées aux pays importateurs, mais non par les Gouvernements de tous les pays exportateurs et par les Gouvernements de tous les pays importateurs:

(i) l'amendement entre en vigueur, pour les Gouvernements participants qui ont notifié leur acceptation aux termes du paragraphe 2 du présent article, au commencement de l'année contingente qui suit la fin du délai fixé aux termes de ce paragraphe;

(ii) le Conseil décide sans délai si l'amendement est d'une nature telle que les Gouvernements participants qui ne l'acceptent pas doivent être suspendus du présent Accord à dater du jour où cet amendement entre en vigueur aux termes de l'alinéa (i) ci-dessus et en informe tous les Gouvernements participants. Si le Conseil décide que l'amendement est

de telle nature, les Gouvernements participants qui n'ont pas accepté l'amendement informent le Conseil avant la date à laquelle l'amendement doit entrer en vigueur aux termes de l'alinéa (i) ci-dessus s'ils continuent à considérer cet amendement comme inacceptable, et les Gouvernements participants qui en ont jugé ainsi sont automatiquement suspendus du présent Accord. Toutefois, si l'un de ces Gouvernements participants prouve au Conseil qu'il a été empêché d'accepter l'amendement avant l'entrée en vigueur de celui-ci aux termes de l'alinéa (i) ci-dessus en raison de difficultés d'ordre constitutionnel indépendantes de sa volonté, le Conseil peut ajourner la mesure de suspension jusqu'à ce que ces difficultés aient été surmontées et que le Gouvernement participant ait notifié sa décision au Conseil.

6. Le Conseil détermine les règles selon lesquelles est réintégré un Gouvernement participant suspendu aux termes de l'alinéa (ii) du paragraphe 5 du présent article, ainsi que les règles nécessaires à la mise en application des dispositions du présent article.

Article 44

1. Si un Gouvernement participant s'estime gravement lésé dans ses intérêts, soit du fait qu'un Gouvernement signataire visé à l'article 33 ou 34 ne ratifie pas ou n'accepte pas le présent Accord ou n'y adhère pas, soit en raison de réserves approuvées par le Conseil conformément à l'article 45 du présent Accord, il le notifie au Gouvernement du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord. Dès réception de cette notification, le Gouvernement du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord en informe le Conseil, qui examine la question soit à la première réunion qui suit la date de la notification, soit à une des réunions ultérieures qu'il tient dans le délai d'un mois au plus après la réception de la notification. Si, deux mois après la notification faite au Gouvernement du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord, le Gouvernement participant continue à juger que ses intérêts sont gravement lésés, il peut se retirer de l'Accord en notifiant son retrait au Gouvernement du Royaume-Uni dans les trente jours qui suivent.

2. Si un Gouvernement participant démontre que, notwithstanding les dispositions du présent Accord, son fonctionnement a entraîné une grave pénurie d'approvisionnements ou n'a pas stabilisé les prix sur le marché libre dans les limites prévues au présent Accord, et si le Conseil ne prend pas de mesures pour remédier à cette situation, le Gouvernement intéressé peut notifier son retrait de l'Accord.

3. Si, pendant la durée du présent Accord, en raison de mesures prises par un pays non participant, ou en raison de mesures incompatibles avec le présent Accord prises par un pays participant, il se produit dans le rapport entre l'offre et la demande sur le marché libre une évolution défavorable qu'un Gouvernement participant estime gravement préjudiciable à ses intérêts, ce Gouvernement participant peut en saisir le Conseil. Si le Conseil déclare la cause fondée, le Gouvernement intéressé peut notifier son retrait du présent Accord.

4. Si un Gouvernement participant estime que ses intérêts seront gravement lésés du fait du tonnage de base d'exportation qui va être attribué à un pays exportateur non participant, non mentionné à l'article 14, qui sollicite son

adhésion à l'Accord conformément au paragraphe 4 de l'article 41, ce Gouvernement peut en saisir le Conseil, qui prend une décision à ce sujet. Si le Gouvernement intéressé estime que, malgré cette décision, ses intérêts continuent à être gravement lésés, il peut notifier son retrait du présent Accord.

5. Le Conseil prend, dans les trente jours, une décision sur toute affaire qui lui est soumise en vertu des paragraphes 2, 3 et 4 du présent article; si le Conseil n'a pas statué dans le délai fixé, le Gouvernement qui a soumis l'affaire au Conseil a le droit de notifier son retrait du présent Accord.

6. Tout Gouvernement participant peut, s'il vient à se trouver engagé dans des hostilités, solliciter du Conseil la suspension de tout ou partie des obligations que lui impose le présent Accord. Si sa demande est rejetée, ce Gouvernement peut notifier son retrait du présent Accord.

7. Si un Gouvernement participant se réclame des dispositions du paragraphe 2 de l'article 16 pour se dégager des obligations qu'il a contractées aux termes dudit article tout autre Gouvernement participant a le droit de notifier son propre retrait à tout moment au cours des trois mois qui suivent, après en avoir expliqué les raisons au Conseil.

8. Outre les situations prévues par d'autres dispositions du présent Accord, lorsqu'un Gouvernement participant démontre que des raisons indépendantes de sa volonté l'empêchent de remplir les obligations contractées aux termes du présent Accord, il peut notifier son retrait de l'Accord, sous réserve que le Conseil décide que ce retrait est justifié.

9. Si un Gouvernement participant estime qu'un retrait du présent Accord, notifié en application des dispositions du présent article par tout autre Gouvernement participant, et concernant soit son territoire métropolitain, soit toute autre partie des territoires non métropolitains dont il assure la représentation internationale est d'une importance telle qu'elle entrave le fonctionnement du présent Accord, ce Gouvernement peut notifier son propre retrait du présent Accord à tout moment au cours des trois mois qui suivent.

10. Toute notification de retrait faite en application du présent article doit être adressée au Gouvernement du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord et prend effet trente jours après la date de sa réception par ce Gouvernement.

Article 45

1. Tout Gouvernement qui, à la date du 31 décembre 1958, est partie à l'Accord international sur le sucre de 1953, ou à cet Accord amendé par le Protocole de 1956, mais dont la participation est assortie d'une ou plusieurs réserves, a le droit de signer, ratifier, accepter le présent Accord ou y adhérer en formulant la ou les mêmes réserves.

2. Tout Gouvernement représenté à la Conférence des Nations Unies sur le sucre de 1958 peut formuler une ou plusieurs réserves dans des termes similaires à ceux des réserves visées au paragraphe 1 du présent article, et de la même manière. Tout différend qui surgirait dans l'application de ce paragraphe sera réglé conformément à la procédure prévue à l'article 40.

3. Toute autre réserve faite lors de la signature, de la ratification ou de l'acceptation du présent Accord, ou de l'adhésion à ce dernier, exigera l'approbation du Conseil.

4. Si une ou plusieurs réserves faites conformément aux dispositions du présent article exigent l'approbation du Conseil, celui-ci examine la question le plus tôt possible après

le dépôt, par le Gouvernement en cause, de son instrument de ratification, d'acceptation ou d'adhésion, selon le cas. Ledit instrument est considéré comme produisant provisoirement ses effets jusqu'à ce que le Conseil ait examiné la question. Si le Gouvernement ne peut obtenir que le Conseil donne son approbation à la réserve, ou à cette réserve modifiée, ou s'il refuse de retirer sa réserve, l'instrument en question cesse de produire ses effets.

5. La décision du Conseil dont il est question dans le présent article est prise par un Vote spécial.

6. Aucune des dispositions du présent article ne saurait empêcher un Gouvernement participant de retirer, en totalité ou en partie, une réserve formulée par lui.

Article 46

1. Lorsque, conformément à l'Accord international sur le sucre de 1953 amendé par le Protocole de 1956, les conséquences d'une mesure qui a été, devait être ou n'a pas été prise durant une année contingente se seraient fait sentir, dans le cadre de l'Accord susmentionné, pendant une année contingente ultérieure, ces conséquences auront le même effet au cours de la première année contingente du présent Accord que si les dispositions de l'Accord de 1953 amendé par le Protocole de 1956 étaient restées en vigueur à cette fin.

2. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2 de l'article 18 et du paragraphe 1 du présent article, les contingents d'exportation initiaux provisoires pour l'année contingente 1959 seront fixés par le Conseil pendant le mois de janvier 1959.

Article 47

Le Gouvernement du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord informe sans tarder tous les Gouvernements signataires et adhérents de toute notification et de tout préavis de retrait qui ont été portés à sa connaissance aux termes des articles 42, 43, 44 et 48.

CHAPITRE XIX

Application Territoriale

Article 48

1. Tout Gouvernement peut, au moment de la signature, de la ratification, de l'acceptation du présent Accord ou de l'adhésion à celui-ci, ou à tout moment ultérieur, déclarer par

notification au Gouvernement du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord que l'Accord s'étend à tout ou partie des territoires non métropolitains dont il assure la représentation internationale, et l'Accord s'applique dès réception de cette notification aux territoires qui y sont mentionnés.

2. Dans les trente jours qui suivent une requête du Conseil, chaque Gouvernement fournit à celui-ci une liste géographique des territoires auxquels le présent Accord s'applique à cette date soit du fait de la ratification ou de l'acceptation de l'Accord par ce Gouvernement ou de son adhésion à l'Accord, conformément aux dispositions de l'Article 41, soit en vertu de la notification faite au titre du paragraphe 1 du présent article.

3. Conformément aux dispositions des articles 42, 43 et 44 relatives au retrait, tout Gouvernement participant peut notifier au Gouvernement du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord le retrait séparé du présent Accord de tout ou partie des territoires non métropolitains dont il assure la représentation internationale.

4. Si un Gouvernement participant retire de l'Accord tout ou partie des territoires non métropolitains dont il assure la représentation internationale, ou s'il se produit un changement dans l'application territoriale de l'Accord à la métropole ou aux territoires non métropolitains d'un pays participant, changement dont le Conseil a été informé par le Gouvernement participant dans les conditions du paragraphe 2 du présent article, le Conseil examine, à la requête de tout Gouvernement participant, s'il convient d'apporter des modifications au statut, aux contingents, aux droits et aux obligations du Gouvernement intéressé. Dans l'affirmative, le Conseil décide par un Vote spécial quelles seront ces modifications. Si le Gouvernement participant considère que ses intérêts sont lésés par la décision du Conseil, il peut, dans les trente jours qui suivent cette décision, signifier son retrait de l'Accord par une notification adressée au Gouvernement du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord.

En foi de quoi les soussignés, dûment autorisés à cet effet par leurs Gouvernements respectifs, ont signé le présent Accord aux dates figurant en regard de leur signature.

Les textes du présent Accord en langues anglaise, chinoise, espagnole, française et russe font tous également foi, les originaux étant déposés auprès du Gouvernement du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord, qui en transmet des copies certifiées conformes à tous les Gouvernements signataires ou adhérents.